

ההזדה

ממ' נלקח

הלל ב

שנשתל?

**האיש
שקיבל**

לב

חדש

קולנוע ישראלי

חופש העיתונות — מחסלים את כל יתר הרויות האדם. טענת כל המתנכ' לים לחופש העיתונות — ושל ישעיהו עצמו — היא: העיתונות אוהבית; הם מעלימים את הידיעות שאינן לטעמם של העורכים. זוהי, כמובן, אמתלה שכל מטרחה לחפות על כוונות מסוכנות. אבל כאדם המכיר את העיתונות הישראלית מקרוב, מותר לי לייצק לה לעסוק מעט בחשבון-נפש. כי כמה מן העיתונאים החשובים ביותר אצלנו אכן סיגלו לעצמם את ההרגל המגונה של העלמת ידיעות — או חלקי ידיעות — שאינם מוצאים חן בעיניהם.

הדוגמה הבולטת ביותר, כמובן, היא זו הנוגעת לידיעות מן העולם הערבי. מרבית העיתונות מבליטה כל ידיעה או מאמר ערבי, נימ, מעלימה או מקטינה ידיעות על גילויים חיוביים בעולם הערבי.

העולם הזה

חברו הישראלי של ה"ד"ר בראד מנחם לוצקע נפתח בביה"ח ביילינסון. אבל

הדתיים מונעים השתתפות בישראל

מנתח לוי בשער "העולם הזה"

קריקטורה של זאב ב"העולם הזה"

אנו עצמנו נחלקנו בגילוי כזה בשבוע שעבר. ביטאון הסטודנטים של בריאלק, בת-קול, ערך מישאל בין הסטודנטים ברחבי הארץ. כל חלקי המישאל שנגעו למיורק הפופולריות בין דיון למתחריו — פורסמו בהבלטה. אבל במישאל היה חלק שני, בו נשאלו הסטודנטים בעד מי היו מצביעים, אילו נערכו הבחירות עתה. תוצאות מישאל זה הראו, כי כל אותן מיפלגות הדוגלות רשמית בסיפוח — הפסידו קולות. עלו במידה ניכרת רק העולם הזה (3.6 אחוזים) (פי שלושה 1.2 אחוזים) אחוזים) ומק"י (מאחד לשני אחוזים).

את החלק הזה העלימו כל העיתונים היומיים, פרט לשניים: ידיעות אחרונות והצופה. נדימה לי, שאם רוצה העיתונות הבלתי-תלויה לסתום את פי המתנכלים לעצם קיומה — מוטב שתמנע מהם אמתלה זו.

אשכנז

לפני עשרה חודשים הצגנו בפניך, על שער העולם הזה 1586 ובכתבת-שער ממצה, אחת הדמויות המרכזיות של חיי הרפואה בארץ. כתבנו:

כל לב אנושי רטט, בשבועות האחרונים, שעה שהגיעו החדשות מדרום-אפריקה ור מארצות הברית. לבבות חולים ובריאים כאי חד התכוצו מגאווה ומתקווה, כשנודע כיצד רופאים דרום-אפריקאיים ואמריקאיים ביצעו ניתוח מהפכני, שתלו לביאדם בריא, שנלקח מגופו של נפטר, בגופם של חולים שי לבבותיהם היו פגועים.

שני שמות הועלו לפיסגת התהילה והפירסומה, נרשמו בתולדות מאבקה של הרפואה במחלות ובמוות: שמותיהם של ד"ר כריסטיאן בארנארד מדרום-אפריקה ושל ד"ר נורמן שאמוויי האמריקאי.

רק שם שלישי היה חסר: שמו של הד"ר מוריס לוי, רופא-מנתח ישראלי צעיר, שיכול היה — אילו ניתן לו הדבר — להצטרף, כבר עכשיו, לנאבקים בפגע מסי של האנושות: מחלות-הלב.

כי בישראל חי ופועל רופא-מנתח צעיר, בעל הישגים בינלאומיים בתחום השתלת איברים וניתוחי-לב פתוחים. מזמחים רפואיים ציינו השבוע, כי אין כל סיבה שתמנע מ"ד"ר מוריס לוי, מנתח ראשי בבית-החולים ביילינסון, ידיים וחברים-ללימודים של בארנ"אד ושאמוויי, לבצע השתלת-לב בישראל — מלבד סיבה אחת: ... בגלל לחצם האלים של הדתיים.

השבוע ביצע פרופסור מוריס לוי את השתלת-הלב הראשונה בישראל. איך עשה זאת ולמי — על כך תוכל לקרוא בגליון זה.

★ ★ ★

בשבוע שעבר אירחנו במערכת את זאב, הקאריקטוריסט של הארץ, לקראת פירסום כתבה על הופעת ספרו. תוך כדי שיחה, החלפנו רשמים על רמת האמנות הזאת בישראל, ועל הצירורים הבולטים. ואז הפתיע אותנו זאב בתגלית: "גם אני ציירתי קאריקטורה שבועית בעולם הזה". בו במקום הוצגנו את הכרך של שנת 1953 — והסתבר שהוא צדק. עברנו על

לתושבי ירושלים!

הופעה חד-פעמית

יום ה' 12.12.68
שעה 9.15 בערב
קולנוע ירושלים
קרית יובל

האלופים באים

לבירה!

להקה אורחת:
כוכבי ציון
ילדי-הפלא של ירושלים

ערב עם מיטב להקות ישראל

- ★ הכוכבים החדשים: פרס שרביט הזהב, פרס שרביט "פז", פרס גיטרת הזהב, גיטרת אמקור
- ★ הכוכבים הכחולים: סגנונות צ'רצ'יל, פרס תופי הזהב, פרס מיקרופון הזהב

הופעה מיוחדת
מלכת הגוגו של ישראל

תיבחר גם נסיכת הגוגו של ירושלים

כרטיסים: בן-נאים, רחוב יפו, ובקופות הקולנוע בערב המופע.

לתושבי באר-שבע!

אלופי הפסטיבל יופיעו בקולנוע "חן" בבאר-שבע
ביום ד' 18.12.68
בשעה 9 בערב

עם הלהקה האורחת מאירופה
THE BEATNICS

כרטיסים במשרדי "מרקור" ו"פאלאס"
ובקופות הקולנוע בערב המופע.

שעתיים של צחוק "נוויסטופ" לואי דה-פינס דוברת דהרי

בסרט הקומי העולה על כל קודמיו

השגעון הגדול

הכנסות: 119,682 (פיש טרנטיין)

LE PETIT Baigneur

הבימוי והתסריט: רוברט דהרי (האמריקני היפה, הצרפתי באים) ובהשתתפות: פרנקו פריצי

איסטמנטולור

ההפקה: סרג' חן בע"מ

הצגת בכורה ארצית השבוע בעת ובעונה אחת קולנוע "אסתר" ת"א • קולנוע "הבירה" ירושלים • הימנות והנחות בסלות! — כסרוב "אורה" חיפה

„יסוד היופי הוא העור“

אמרה הלנה רובינשטיין.

היא יצרה את Skin Life כדי להוכיח זאת.

מוצריה תוך נצול הידע הרב. כך נוצר Skin Life שהוא למעשה סדרת מוצרים לטיפול עור, שיטה חדשה המבוססת על עקרונות ביולוגיים ידועים מזה שנים רבות לאנשי המדע.

Skin Life מיוצר ע"י תרכיבים ביולוגיים מיוחדים העוזרים לחידוש תאי העור. הקרם נספג במהרה לתוך רקמות העור הפנימיות ומוסיף להן את התזונה הדרושה לגמישות העור ולהחלקתו.

השתמשי ב-Skin Life כל ערב לאחר ניקוי פניך מאפור ולכלוך. Skin Life יוסיף חיים חדשים לעור פניך שהוא היסוד ליופי הטבעי.

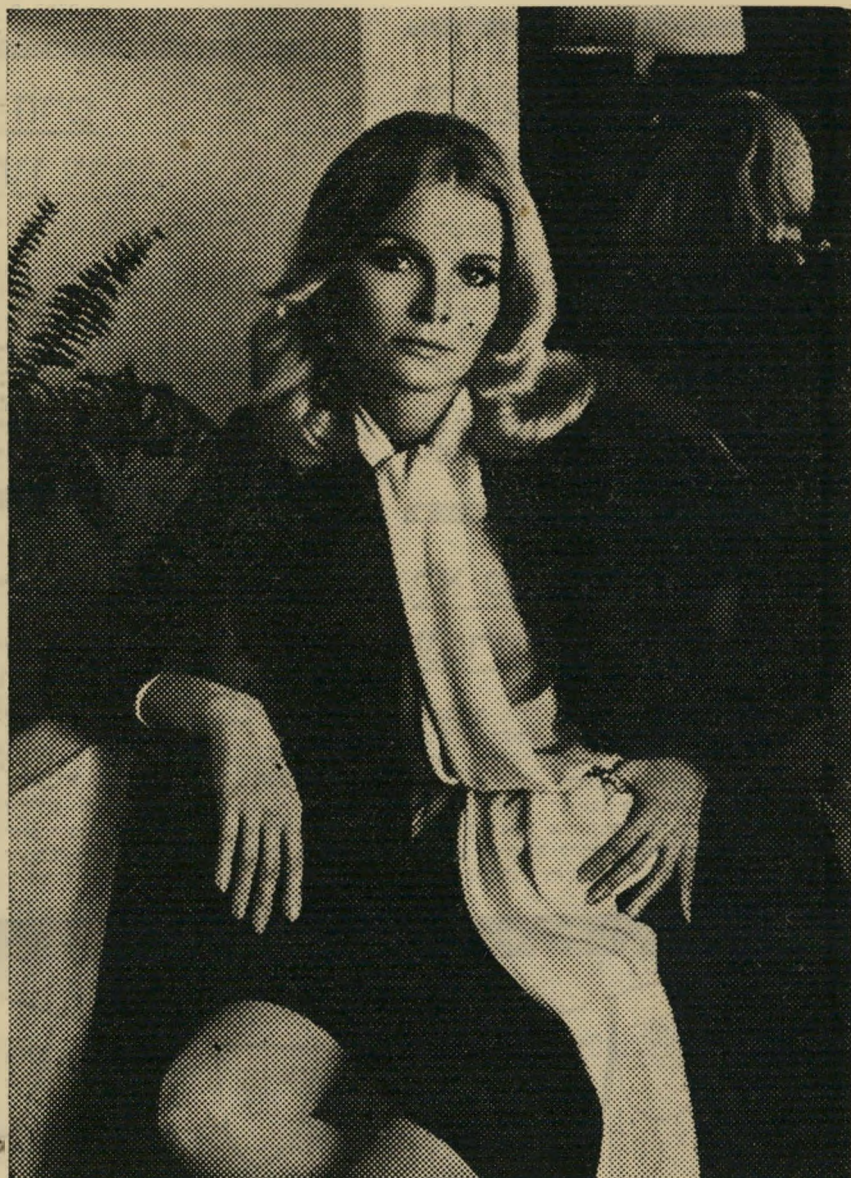
העלי Skin Life בעיסוי קל, והקפידו במיוחד על המקומות בהם הופיעו הקמטים הראשונים. עורך יראה חלק, גמיש ומלא חיים.

Skin Life הוא יסוד הכרחי לבריאות ויופי עורך. השלימי את פעולתו ע"י הטיפול הביולוגי הכולל: Skin Life Cleanser — Skin Life Mask — Skin Life Emulsion — Skin Life Honey Tonic — Skin Life Throat Lotion — Skin Life Throat Cream — Skin Life Eye Cream.

Skin Life יעניק לעורך ולאישיותך יופי טבעי, ולפי דברי הגב' הלנה רובינשטיין „להיות יפה הוא להיות אשה“.

יעוץ קוסמטי חיוני במרכז ההדרכה של הלנה רובינשטיין, שדרות קק"ל 94 תל-אביב, בימי שני ורביעי, בין השעות 3.30 — 6.00 אחה"צ.

Skin Life Helena Rubinstein

בפריז למדה את בעיות העור, למדה כי העור שותה, נושם, צורך תזונה וכי הוא מחדש את עצמו, או ליתר דיוק, כי הוא חייב להכיל בתוכו את האמצעים לחידוש זה. היא מצאה כי יופי וזוהר העור החיצוני הגלוי לעין ולמגע, תלוי בבריאותן וגמישותן של רקמות העור הפנימיות.

לא עברו שנים רבות ושמה של הגב' רובינשטיין היה לשם דבר בעולם כולו. סיבת הצלחתה: היא עשתה נשים ליפות יותר כי היא עשתה את עורן ליפה יותר. בכל שנות חייה לא הפסיקה ללמוד ולפתח את

ששון רוצה להיות יועץ

התוכנית להחלפת היועץ לענייני הערבים — הוקפאה. סוכם כימקט סופית, כי היועץ הנוכחי, שמואל טולדאנו, יתפטר ממישרתו, על-מנת להיות מועמד מע"י לכנסת הבאה. במקומו היה צריך להתמנות איש משרד העבודה באזור הצפון, יעקב חבושי.

הסודרים השתכשו, כאשר העלה שר המשטרה אליהו ששון את הדרישה, כי תפקיד היועץ יימסר לבנו, איש משרד החוץ משה ששון, הנחשב לאחד המומחים המבטיחים בשטח הערבי. בשנה האחרונה קיים מגעים עם ערביי השטחים, מטעם ראשי-הממשלה.

מכיון שבקשת ששון נתקלה בהתנגדות בצמרת מע"י — הוקפא בינתיים המצב.

ביטול החרם נגד עיתון ערבי

היומון הערבי אל-קודס, המופיע בירושלים המזרחית, הופץ עד כה רק בגדה המערבית ובכרצות עזה. בעליו נתקל בסירוב מצד עמיתיו הישראליים לאפשר את הפצתו יחד עם יתר העיתונים היומיים, בכל רחבי המדינה. מכיוון שהפצה עצמאית היא יקרה מדי, לא נואש בעל "אל-קודס" ממאמציו, ונראה כי איגוד המו"לים של העיתונות היומית שוב לא יתנגד לצירוף מופסי העיתון לי מישלוח כללי-ארצי, יחד עם כל יתר עיתוני הבוקר הישראליים.

מכונות תקליטים יופעלו בישראל

ישראל תוצף בקרוב במכונות-תקליטים אוטומאטיות, שניתן להשמיץ דרכן נגינת תקליט לפי בחירה תמורת הטלת מטבע. קבוצת משקיעים השקיעה סכום המתקרב למיליון ל"י בייבוא מכונות אלה, הנפוצות בכל רחבי העולם המערבי.

מכונות התקליטים יוצבו בבתי-קפה, מוסדות, מילק-בארים ואולמי-ההמחנה של בניינים ציבוריים. נראה שעקב זאת תיגבר כמות הרעש במרכזי-הבידור פי כמה.

שידורי ערב לא ייקלטו בטלביזיה

אותם צופי-טלביזיה ישראלים, הנוהגים לחזות בשידורי הטלביזיה של ארצות-ערב, יצטרכו בזמן הקרוב לחתור על תענוג זה. דואר-ישראל עומד לתגבר בקרוב את משדר הטלביזיה הראשי באיתנים בעוצמה של 200 קילוואט ואת משדרי הביניים הפזורים בארץ בעוצמה של 100 קילוואט.

לאחר שיתוגברו המשדרים, ישודרו דרי כס סימלי דואר ישראל לכל הערוצים בהם משדרות תחנות הטלביזיה הערביות, כך שאי-אפשר יהיה לקלוט את שידוריהן בארץ.

מטבעות האגורה נעלמות מהשוק

מטבעות האגורה העשויות אלומיניום נעלמות לאחרונה בצורה שיטתית מהשוק. אנשי בנק-ישראל הגיעו למסקנה כי בעקבות מחסור מיסחורי זה יהיה עליהם לטבוע מחדש מטבעות בערך גומינאלי זה.

לפי הערכה זהירה נעלמו לאחרונה מה שוק מטבעות אגורה בסכום המסתכם בי מיליון וחצי ל"י — כלומר 150 מיליון מטבעות.

לא מגייסים עבריינים לצה"ל

קבוצת פרקליטים עומדת לפעול נגד מדיניות משרד הביטחון שאינו מגייס לצה"ל צעירים בגיל-גיוס בעלי עבר פלילי. הם מחפשים דרך להתנגדות חוקית למדיניות זו הפוגעת באותם עבריינים לשעבר הרוצים לחזור למוטב. לטענתם, דוחפת עמדה זו של משרד-הביטחון את הצעירים חזרה למעגל הפשע, כיוון שאינם מצליחים להסתדר במקומות עבודה בהם תובעים מהם פינקס יוצא-צבא.

אשכול נזף

בפקידים בכירים

אחרי שמיספר פקידים בכירים השמיצו בהודמנויות שונות בפומבי את דיעותיהם בעניין הסיפוח, העביר אליהם ראש-הממשלה לוי אשכול, באמצעות הממונים עליהם, הוראה אישית בה הם מתבקשים לא לשאת בפומבי דברים העומדים בניגוד לקו המדיני של הממשלה.

קבוצה של שבעה פקידים החזירה לאש כול מכתב התום בירי כולם. "כאשר נדע מה הוא הקו המדיני של הממשלה", נאמר באותו מכתב, "נוכל לא לדבר נגדו".

„תרשום: מפא"י!"

הנחיה סודית, שניתנה למרכזי מיפקדי החברים של מע"י, שהם חברי מפא"י לשי עבר: אם המקום שנועד לציין את מפלגת תרלשעבר של המתפקד נותר ריק — אתם יכולים לכתוב: מפא"י.

זאת, על-כל-פנים, טענתם של מיספר פעילים של רפ"י לשעבר, המתחרטים על כי הצליחו להעביר החלטה, שחבר אינו חייב להשיב על שאלת השתייכותו המפלגתית בעבר, לכן הם מאיצים בחבריהם להתפקד ולציין את מוצאם המפלגתי.

גם כמה מנציגי אחדות-העבודה לשעבר העלו חשש דומה.

אמנו ליו

ועכו הערבית

הסתבך מצבו של ח"כ אמנו ליו בצמרת מע"י. עתה נערכת חקירה פעילה, כדי לקבוע מה חלקו בפרשת הצהרותיו של סגן-ראש-העיר של עכו, מוחמד חבישי, שהצהיר כי הוא מצדד בתוכנית החלוקה של 1948, לפיה עכו היא עיר ערבית.

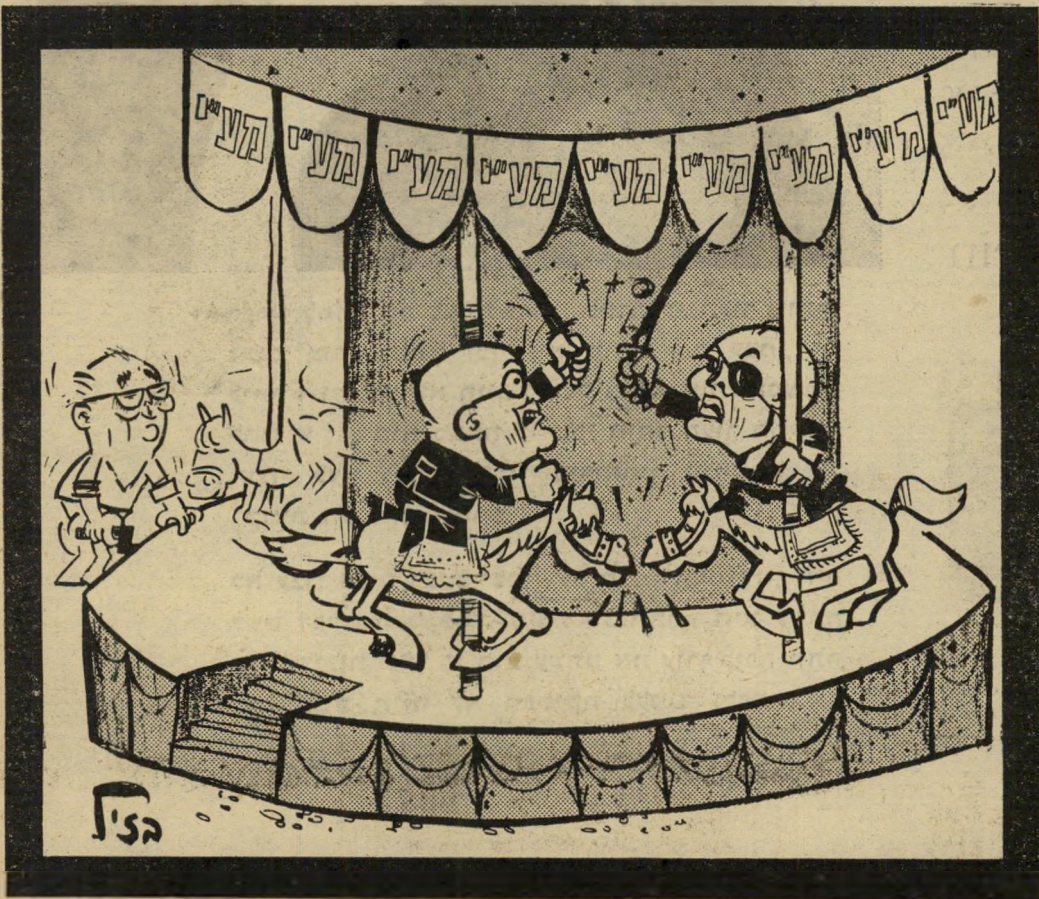
לפי מקורות פנימיים של המפלגה, היה זה ליו עצמו אשר הכתיב את תוכן הצהרתו של חבישי בפני עיתונאי חיפה. בהצהרה זו ניסה סגן-ראש-העיר לתרץ את עמדתו בכך, שאם יהודים מדברים על החזרת שטחים לירדן — מדוע לא יחשוב הוא, כערבי, על שינוי רצוני יותר של הגבולות, עד כדי תוכנית החלוקה המקורית? לאחר הסערה הציבורית, שיכנע ליו את בן-הפסוטה להתפטר, הבטיח לסדרו בעבודה שתכנים לו כ-2000 ל"י לחודש. אם לא תקויים הבטחה זו, נראה שחבישי יפתח את פיו שנית — הפעם על ענייניה הפנימיים של המחלקה הערבית במע"י.

„למרחב"

עיתון ערב?

ייתכן שההרפתקה הבאה של מע"י בשי דה העיתונות תהיה הוצאת עיתון ערב. במיקרה זה, קיימת מחשבה להפוך את „למרחב", ביטאון הקיבוץ המאוחד, לעיתון שיתומך להתחרות ב„דיעות אחרונות" ו„מעריב".

למרות שברור לראשי מע"י כי זהו מיבצע קשה ויקר, דוחפת אותם התקרבות הבחירות לכנסת לצעד כניון זה.

מכתבים

שטיפת ימון למנהיגים

אני רוצה להתייחס למאמרו של אורי אבנרי, המתנגד להקמת מחנות לאסירי אל-פתח (העולם הזה 1631). הוא משתמש ב"מילה" מחנות ריכוז כדי לעורר אסוציאציות ולהפחיד אותנו. אנחנו לא צריכים לפחד ממילים. לכן, אפשר בהחלט לרכז את האסירים האלה במקום מרוחק מכל ישוב — אבל שם להעניק להם יחס הוגן. לעומת זאת, כדאי להעניק יחס טוב הרבה יותר לאלה מבין החבלנים שהם בעלי עמדות באירגוני הטרור. צריך להקים כלא ל"מיוחסים", ושם להרביץ בהם ציונות. לתת להם טיפול של מיטב התועמלנים, הפסיכיאטרים ושופטי המוות, כדי להכין אותם למלא תפקיד של בני ברית, כאשר יבוא היום.

נחמן שובל, ירושלים

● הקורא שובל טועה בדבר חשוב אחד: העיקר אינו איך אומרים משהו לפלסטינים, אלא מה אומרים להם. וה"מה" הנכון יכול למנוע את הצורך במלחמת טרור ובמחנות ריכוז.

גם את היהודים!

... צריך להקים מחנות כאלה הרחק מכל ישוב, ולשלוח לשם לא רק את החבלנים, אלא גם כל הפושעים המסוכנים היהודים, המבריאים כיום בבתי הסוהר.

שבתאי בכר, יפו

כוח — זה דבר אחר

לאורי אבנרי אני רוצה לומר: אל תשלה את עצמך. מטרתם של הערבים — או ה"פלסטינים" כפי שאתם קוראים להם — היא רק להרוג אותך ו"לאנוס את כל אותן הנערות שחלק מהן מוצג לראווה בגליון נד. הדור הערבי ה"נוכחי" אינו מסוגל לשיחות שלום ממשי, ואולי גם לא הדור הבא.

אלקיים

דרככם הנאיבית, לצערנו, רק תוביל לשפירדם, וכמוה כ"איבוד לדעת. ערבים לא מבינים גינונים של סכס או דמוקרטיה. אבל כוח — זה דבר אחר. ועד ל"שלום אמת" — זוהי הערובה היחידה לקיום. **יצחק אלקיים, בולאביה, רודזיה**

● או להפיכת החיים בארץ-ישראל להעתק של מיסטר איאן סמית ברודזיה.

אשת הרביסרון

טוב עשיתם, כאשר נתתם סירטון כה נרחב לבעיית רישום ילדיו של רביסרון בני שליט (העולם הזה 1630). אני חושב, כי עליכם להמשיך ולדרוש מהמשלה ומהכנסת, שיבטלו את רישום הלאום בתעודות הזהות. זו ממש גזענות.

אבל נדמה לי ש"הכתב לא עמד על נקודה חשובה. הוא ציין כי אשתו של רביסרון שליט היא נוצריה, ואין זה כך. בפירוש נאמר כי בית המשפט, כי היא אינה שייכת ל"שום דת. מתוך ה"כרות אישית, אני יודע כי מזה כמה דורות לא הוטבל איש (כמצוות הנצי"ר) מבני משפחת אמה או אביה. להיפך, כולם כפרו בכל דת שהיא.

נקודה זו חשובה, באשר הרישום "יהודי" בתור לאום קשור לדת היהודית — אך ורק לסענת החוגים האורתודוקסיים. ואילו אתם צריכים להוכיח, כי אדם יכול להיות יהודי — מבלי להיזקק לדת היהודית.

שמואל דוידזון, חיפה

רק שפת הכוח
כאשר קראתי את ההקדמה למאמרו של שלום כהן על דרום-אפריקה, ששאלה האם ישראל תיראה כך (העולם הזה 1631) — התקוממתי נגד האפשרות שביטול בכלל יציג שאלה כזאת.

אבל כשקראתי על עובדות החיים של ה"אפארטהייד", את פרטיו היומיומיים — תפסו אותי פיקפוקים לאנטימיים. מה ששיכנע (המשך בעמוד 6)

החזיר שלי חזר

וכדי להקל עליו ועל כל חבריו שהשתחררו מאז מלחמת ששת הימים (או ששת-חמשה השנה), מציעה לכם קופת חולים לאומית ביטוח בריאות בתנאים שלא היו דוגמתם: שלושה חודשי ביטוח בריאות חינם, הנחה של ארבעים אחוז בשאר חודשי השנה הראשונה הורי החייל יהנו מתנאי הנחה של עשרים וחמישה אחוזים לאורך השנה.

קופת חולים לאומית היא הגדולה בקופות החולים הבלתי תלויות; אין משלמים בה כל מיסים פרט לדמי ביטוח הבריאות; בחירה חופשית של רופא-המשפחה הפרטיים ושירות מרפאות; מעבדות ותרופות; זכויות אישפוז וביטוח דמי-מחלה המבטיחים גם לשכירים ולעצמאיים משכורתם והכנסתם בתקופת מחלתם ללא הגבלת זמן המחלה.

פרטים בכל חסוניים בארץ—

קופת חולים לעובדים לאומיים

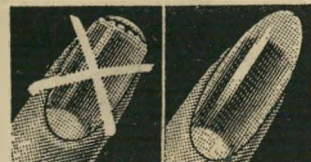
פרסום: א. גלבלום

צפרניים יפות וחזקות

סוד הידים החשובות:
כה קל: טפלי בצפרנייך ובמקום גדילתן פעמים אחדות בשבוע (או כשאת מורידה את הלכה) ב"נוניל". ראי כיצד שברים וסדקים נפסקים מיד וכיצד יגדלו צפרנייך במהירות ותהיינה שלמות וחזקות.

סוד ה-נוניל:
נוניל מכיל חומרי בנין הדרושים לגדול ולהשלמת שומן הצפרן המגן עליה מפני חומרי רחיצה מודרניים או כל גורם אחר.

סוד:
שמרי על צפרנייך עם נוניל בקביעות, וצפרניים דקות ושבריות יהיו ממך והלאה ובמקומן צפרניים יפות וחזקות אשר ישוו לידך מראה נאה, אלגנטי וחשוב.

NuNale
מחזק צפרניים שבריות

מכתבים

(המשך מעמוד 5)

אותי, שאומנם קיימת סכנה כזאת אצלנו, היה הפסוק ששלום כהן הביא, מתוך דבריו של אחד מפרשני האפרטהייד, על האפריקאים: "הם מבינים שמה אחת בלבד — שפת הכוח".

מי אינו שומע זאת יומיום אצלנו? אלי חסון, בתים

היי דרומה באיזה

בביקורי האחרון באילת גיליתי את חגית שחל, דבר עצום שכדאי שתפקחו עליו עין. זוהי חתיכה עצומה והדוגמנית הכי ידועה של אילת בצילום תת'מימי. היא תכשיט

חגית

אית במקצועה, ועבדה תקופת מה בתיאטרון הקאמרי. היא בעצם תל'אביבית, אך כרגע היא באילת למספר חודשים.

יפתח ירון, תל'אביב
● הדבר העצום שגילה הקורא ירון — ראה תמונה.

ללא ידיעתו

במודעה שנדפסה בעיתונכם מופיע שמי ברשימת המורים של "קורס לכתובת תסריט" טי"ב בבית ציוני אמריקה. מעולם לא נתתי את הסכמתי ללמד בו קורס האמור. ועל השתתפותי התמונה בו

למתי לדעת מן המודעה בעיתונות.

אברהם עוז, קול ישראל, תל'אביב
● הגובת הנהלת בית'הספר לעיתונות: "מר עוז, שהיה מורה בקורס הקודם לכתובת תסריטים, הודיע למרכז המיקצועי של הקורס כי הוא מסכים, עקרונית, להמשיך בהרצאותיו. הודעתו על הפסקת עבודתו באה מסיבות שאינן מובנות כלל להנהלת בית'הספר, אך מייד לאחר קבלת הודעתו זו — נמחק מר עוז מרשימת המרצים."

מלי המלכה

קראתי תגובת קוראים (העולם הזה 1631) אודות נערת גולדסטאר. ובכן, ברצוני לעדכן כן את האמור שם: נערת גולדסטאר משנת 69/68, שנבחרה מבין מספר מועמדות, הינה שלי פרידמן, מלכת המים 1968.

התמונה של שרה גורן, המופיעה בעיתוני כס, הינה תמונה שצולמה לצורך מיכאליס בלבד. כאמור העדפנו את תצלומה של שלי, והוא אף רואה אור בפרסומים (תוכנית הלוג'י, דולי, תקליטי הד ארצי וכו').

דויד רכסר, תל'אביב
● מכיוון שהקורא רכסר ממונה על יחסי'הציבור של גולדסטאר, יש לראות ב'הסבריו את הקביעה הסופית בנדון.

לא לזכור?

בסור "קורא יקר" מאת שלום כהן (העולם הזה 1628), חזרתם על פרשת איש'העסקים מאיר סימון, שאיני מכירו, ושוב חזרתם ר' הזכרתם את שותפו בבית'הקפה ובמלון פאר בתל'אביב, יעקב מיבר.

אני ער, שכמה פעמים התאוננה גבי שושי נה מיבר במשרת הצפון, וגם הזמינה כמה פעמים שוטרים, לסלק את הזונות מבית'המלון, וקיבלה גם כמה פעמים מכות מאת סרסורי הזונות. בית'המלון מושכר לאחר, ואין למיבר כל קשרים עם בית'הקפה. ברור, שזונות אפשר למצוא ברוב בתי'הקפה בעיר, ואיני מבין מדוע נסל הגורל על יעקב מיבר, הידוע כשותף בכמה בתי'המלון בצפת ובטבריה בעלי שם נקי. למה ללכלך אותו מפעם בפעם, מפני שלא הצליח בעסקי דלאיניידי עם מר אפשטיין, שנתן לו שטרות — ואחרי שפשט את הרגל היגשו

מכתב השבוע

קול קורא של פלסטיני

אליפארוקי

— אני מפנה את הקריאה הזאת: עשו למען השלום

ד"ר חמדי אלתאג'י אליפארוקי, רמאללה

● ד"ר אליפארוקי התפרסם בשעתו, כאשר נורתה פצצת באזוקה על ביתו באל'בירה. הסברה הראשונה, כי הפצצה נורתה בידי אנשי אליפתח, הופרכה. עכשיו ידוע כי המתנקשים השתייכו ל'אירגון הטרור של השריף נאצר, דודו של המלך חוסיין. חסאו של אליפארוקי — לשעבר רופא צבאי ליד קאוקג'י — היה פירסום כרוז הדורש כינון מדינה פלסטינית עצמאית.

רצוי לבקר אדם אחרי פסקי'דין ולא לפני זה, היות ובביקורת לפני הזמן הורסים את האדם ומביאים הרס למשפחה. מיבר כבר נהרס באופן חומרי, ורצוי שהעתונות תחול ללכלך אדם לפני שיצא פסקי'דין.

דויד תדזה, תל'אביב
● הפתרון הוא שמר מיבר יחזור לארץ, יועמד למשפט וינתן לשופט להכריע בעניין.

זכות קדימה במדור זה תינתן למכתביהם של קוראים חמצרסים את תצזומיהם למכתבים.

חובתה של ישראל, אחרי נצחונה ה' גדול, היתה להושיט יד לשלום, ברוחב לב ובכנות. תחת זאת צעדה בדרך מגוי'נה, מאימת בסיפוח שטחים ומתנה תנאים שמונעים שלום, ומדברת על ארץ'ישראל השלמה.

האחרים בישראל מתחרים ביניהם על הכרזות קיצוניות, הוזחפות את ה' ערבים לחשוש שיאלצו להיות תחת איום מתמיד. עד כדי כך, ששוב נראה שלא יהיה מנוס ממלחמה חדשה. חזרנו אל ההתחלה: כל צד מזוין עד לראש ומאיים על הצד השני, ומאחורי כל צד עומדת מעצמה המעודדת אותו. וכך אנו נכנסים לאס'לאס למעגל'קסמים שאין מיפלט ממנו.

אני מאמין שתמיד עמי המרחב מותנח בכך, שכל צד ישתכנע כי נחתם גורלנו לחיות זה לצד זה, בצל דגל האחוה והאנושות, הצדק והשוויון. אני מאמין שבמוקדם או במאוחר יגיעו עמי האזור למצב זה. ולמה יבואו עוד שפיכות דמים לפני כן?

על כן אני קורא, בשמי ובשם בני עמי, לכל אדם רציני ושפוי בדעתו, לכל אדם המאמין באחדות האנושות, לכל ה' מאמין באלוהים, אלוה האנושות כולה, לכל אדם שאינה רוצה להיות אס שכולה, לכל אדם הרוצה לראות את בני'פעלים לטובת האנושות, לכל לאומני ואזרח האוהב את עמו ורוצה בסובת עמו ו' מולדתו, אל כל אלה — יהודים וערבים

נגד מיבר משפטים והוצאו פקודות'מעצר והאיש נהרס? כדי להימנע מפקודות'המעצר עזב את הארץ, עד שעורך'הדין שלו יצליח להסתדר עם בעלי החובות.

מעדותה של הפקידה בבנק ייצא למדנו, שאין ליעקב מיבר כל יד בניוף השטר, בו מאשימים את סימון.

על דברי המשרה, שהחשדות נגד מיבר נתבהרו והתבססו: נוכחנו לדעת בהרכבה משפטים, ובמשפט השופט מלחי, שבת'ה' משפט על פי רוב לא מתחשבים עם חשדות והאשמות, וכי הנאשמים יוצאים זכאים. לכן,

חזר!

עם "אדיסון" תתגלח מספר פעמים רב יותר

I.C.I. England

עם הציפוי המולימרי של

בעולם

ביאפורה

יארנינג פה,

יארנינג שם

לפני כמה שבועות היה נראה כי ביאפורה היא גמורה — וכי תוך ימים מעטים ייכבש החבל הפורש כולו עלידי הצבא הפדרלי של ניוגריה, המצויד בנשק בריטי וסובייטי. עתה השתנתה הערכה זו כליל. המלחמה נכנסה לשלב של קפאון. אחת הסיבות שגרמו לכך: זרם גדול של נשק מצרפת לביאפורה. סיבה שנייה: המוראל הגבוה של חיילי ביאפורה, המגינים עתה על בתיהם ועל משפחותיהם ממש.

לקפאון זה יש צד מחריר. לפי הערכה מוסמכת, גורעו ברעב 200 אלף מבני שבט איבו בחודש אוקטובר, 300 אלף בנובמבר. מצב זה מטריד אנשים טובים בעולם כולו. אשה בריטית הציעה להעביר שני מיליון ילדים מביאפורה הנצורה לארצות השכנות. הצעה מעשית יותר: למנות מתווך, כדוגמת גונאר יארנינג, שישתדל להביא את שני היצורים לידים הסכם כלשהו.

האום

סופו של

ויסקי

ראלף באנק' סגנו הכושי של מזכיר ה"אום", התכופף על מפת המיזרח התיכון, מפה זו קרובה לליבו, כי בשנת 1949 זכה בפרס נובל לשלום בשל חלקו בהשגת הסכמי שביתת הנשק בין ישראל ושכנותיה. לפתע נרתע סגן המזכיר, "מה זה ויסקי?" כוונתו היתה לעמדת התצפית של האום בקו הפסקת האש, הנושאת שם זה. עמדות התצפית מסומנות לפי האלף-בית הלאטיני, וכל אות באלף-בית של האום, כמו באלף-בית של צה"ל ושל דואר ישראל, קרויה על שם מילה המתחילה באותה אות. כך גילה באנק' כי האותיות דאבליו, ויי ויז מופיעות, באלף-בית של האום, בי שמות "ויסקי", "יאנקי" ו"זולו". "זה לא נכון!" העיר הדיפלומט הכושי בפסקנות. השם "ויסקי" עלול להרגיז את המוסלמים, שאינם שותים אלכוהול. השם "יאנקי" מרגיז כל מי שאינו אוהב אמריקאים, ו"זולו" מרגיז את האפריקאים. לכן, החל מיום א' השבוע, נעלמו ממפת המרחב עמדות התצפית ויסקי, יאנקי וזולו. במקומן יש עתה עמדות התצפית "ויגנר", "יוק" ו"ווריאק".

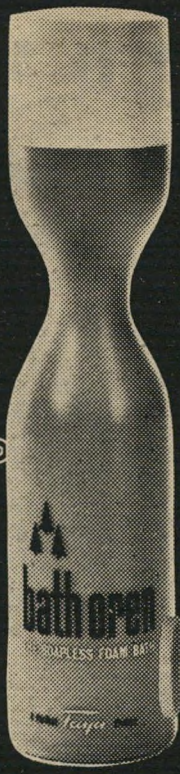
בריטניה

התפוח נפל

רחוק מן העץ

זה היה גורא. הפארלמנט הבריטי עסק בעבודתו החשובה. נושא הדיון: מיספר תרני-הדגלים בכיכר שלפני הבניין. ואז זה קרה. באולם המליאה נשמעו ב"בירור קולות של נגיסה ולעיסה. הצעה לסדר: ועק ח"כ מפלגת העבודה, צ'ארלס פאנל. "הח"כ הנכבד ממחוז מיידיס טון אוכל תפוחים ומציג את עצמו לראווה!" ואכן, ג'ון חלס ישב במושביו ואכל תפוחים. הוא גמר תפוח אחד, התחיל בשני. גרעינים לתוך הצווארון. ח"כ פאנל פנה אל יו"ר הבית: "מדוע אינך עושה משהו בנדון?"

היו"ר, הוראס קינג, שקל את העניין ו"קבע: אין לי סמכות לספל במינהגי ההנהגה של חברי הבית". יתר על כן, העיר היו"ר, במאה ה-17 נהגו לאכול שם תפוחים. אולם, קרא ח"כ וורדוב ויאט, איש מפלגת העבודה, בשנת 1947 אסר היו"ר על ח"כ מפלגת העבודה לקלף ולאכול תפוח! לא נכון, הגיב מייך חבר מפלגת השמרנים, סר ארתור הארווי. באותו מיקרה לא התנגד היו"ר לאכילת התפוח, אלא לעובדה שהאוכל הכניס את הגרעינים לצווארונם של רוברים בותבי, ח"כ שהפך בינתיים ללורד. האוכל, ח"כ חלס, המשיך באכילת התפוח ויצא מן האולם. ואז נסתבר מה היתה סיבת המעשה הנורא: בתור יו"ר הוועדה לענייני חקלאות, הוא רצה למחות בצורה זו נגד סירוב הממשלה לשלם סובסידיה למגדלי תפוחים. כל מחאותיו הקודמות לא הועילו.

תקורי וריחני ... לכל בקבוק או שפופרת בת-אורן

לכל בקבוק ושפופרת ענק של בת-אורן. מצורף במשך חודש ימים שי שימושי וריחני; מחזיק מפתחות, עם בקבוק בושם "דלילה", לבנדר אדור. שי זה מוגש לך ליובל ה-35 של תיא.

התפנקי לך באמבט קצף חלומי עם בת-אורן. Taya

יבלות חחוסלות על ידי שמן קיק וחומצה סליצילית

הלאה פלסטר בלתי מועיל!
הלאה סכין גלוח מסוכן!
נוכסקורן — חומר נוזלי חדש מסלק הכאב תוך 60 שניות. יבלות ועור נוק שה, "גובלים" עד השורש ע"י שמוש בנוכסקורן. נוכסקורן מכיל שמן קיק מזוכך, יוד ובנוזקאין המשתיק כאבים. בקבוק קטן של נוכסקורן, מרחיק היבלות האנטיספטי, חוסך הרבה צרות ב-2.50

NOXACORN
מרחיק יבלות אנטיספטי

ריסקו בע"מ, חיפה

המנוי —

קיבלת
חשבונך,
נא פרע
אותו בחקדם.

למד הנהלת חשבונות במכון

לביא

בעזרת ספרי

לביא

- ✦ קורס בוקר מזורז ג'
 - ✦ קורס ערב יסודי ג'
 - ✦ קורס למתקדמים ד'
- הפתיחה 25/12

תל-אביב, רחוב סמולנסקין 7,
מפנת בן-יהודה 90.
רמת-גן, שדרת הילר 21, עלי-יד
קולנוע "אורדע".

הטבול היעיל
נגד קשקשים

תגע בעם! ותראה... אין יותר פגמים וכצעים

כן! אפשר לגעת סוף סוף ואין בכלל פגמים ופצעים. וכל זה בגלל עדורה. כי עדורה הורג חיידקים עמוק עמוק בתוך העור. עדורה ממריץ את מחזור הדם ומחטא ולכן יהיו לחייך, מצחך וסנטרך ללא פגם ועורך בכללותו יחזור להיות חלק וזך. הלאה עצבות... הודות לעדורה.

עדורה קרם אנטיספטי
חודר במהירות אל מתחת לעור וניתן לשמש גם במשך היום, כי הוא אינו משאיר את עורך שומני ונוצץ. 3.65 ל"י

עדורה נוזל אנטיספטי
תמיסת נקוי צלולה, החודרת ומנקה את עורך ביעילות. 3.65 ל"י

עדורה סבון אנטיספטי
סבון עדין ומנקה המכיל את מרכיבי עדורה והממריץ ועוזר לפעולת עדורה קרם ונוזל. 1.70 ל"י

adorna
לטבול בגרמי העור

מוצר דיסקו בע"מ.

תמרורים

התפטר • מחברותו כח"כ העבודה בכנסת השישית, הסופר **דב סדן** (שטוק), בנו של המגיד מזבורוב, בוגר בית-הספר הגבוה למדעי-המדינה בברלין, שעלה לארץ ב-1925 והתיישב בבנימינה, ומ-1927 חבר מערכת דבר. סדן, שלא היה חבר מפא"י או העבודה, הוא בעל-קתדרה לאידיש ב-אוניברסיטה בירושלים, התפטר על רקע גילו (66) וההחלטה על שיגור משלחת מ-סעם הכנסת לגרמניה.

התמנה • כח"כ העבודה במקומו של דב סדן שהתפטר, **דויד גורדומב** (36), בנו של מפקד ההגנה אליהו גולומב, כל-כלן במיסצווע, עובד הוועד-הפועל של הס' תדרות העובדים, שזכה במקום מכובד ב-רשימת המועמדים לכנסת של המערך ל-כנסת השישית, אחרי שנימנה על נערי-אשכול, שתמכו בו בעת מאבקו נגד אנשי רפ"י.

נחוג • יום הולדתו ה-45 של **אשר ירליון**, מזכיר חברת-העובדים, הנשוי ל-אחותו של דויד גולומב, בוגר גימנסיה הרצליה וחבר הכשרת חמדיה לשעבר.

נחוג • יום הולדתו ה-61 של **אריה** ("ציק") **דיסנצ'יק**, יליד ריגה שבלטביה, בוגר אוניברסיטת ריגה ובית-הספר הגבוה למסחר שם, מייסד בית"ר בריגה, מנהל המשרד העולמי של בית"ר בפאריס, שם היה

עוזרו ומזכירו של זאב זיבוטנינסקי. ב-1934 עלה דיסנצ'יק לארץ, היה עורך-חדשות בהבוקר, ו-כיום עורכו של ה-צהרון מעריב.

נחוג • יום-הולדתו ה-56 של

דיסנצ'יק

המהגנס החקלאי, ש-התמחה במיוחד ב-תוצרת חלב באוני-ברסיטת נאנסי ב-צרפת, ומי שהיה שוטר במשטרה ה-מוספת לשמירת ה-רכבות בתקופת ה-מנדט: **נח מוזס**, מוזס, חניך השו-

מוזס

מר הצעיר ובוגר גימנסיה הרצליה, הוא כיום בעלי של הצהרון ידיעות אחרונות.

נחוג • יום הולדתו ה-47 של **מאיר** ("ממי") **דח-שליט**, מנכ"ל משרד התיירות, בנו של משה דח-שליט, מייסד התנועה הציונית בהרי אוראל, ומי שייסד וניהל את הרצליה-פיתוח ומלון השרון. ממי עצמו הוא בוגר בית-הספר החקלאי בפרדס-חנה, קצין בבריגדה היהודית ב-מלחמת העולם השנייה, ומי שהיה מזכיר ראשון בשגרירות ישראל בווינגטון ב-שנים 1949-54.

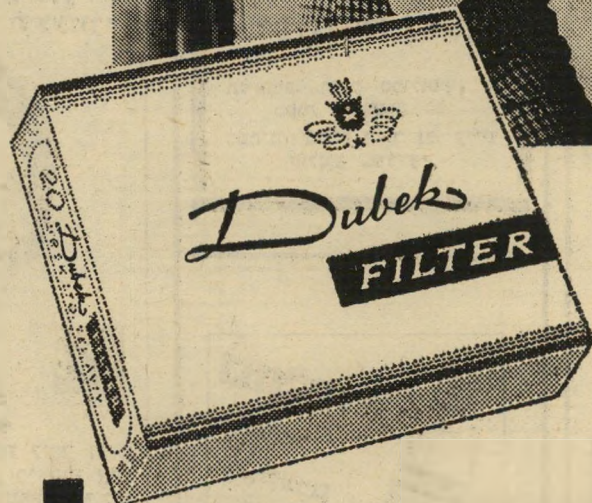
נפטר • בבית-החולים ביילינסון, בגיל 69, אחרי מהלה קצרה, המורה ו-מבקר המוסיקה **מנשה רבינא**, בנו של הזן ובעל בית-חרושת לסוכריות באוקראי-נה, שרכש את השכלתו המוסיקלית בקונ-סרבטוריונים בלייפציג וברלין. רבינא, ש-פעילותו הראשונה בתחום המוסיקה היתה כמנצח בבית-כנסת בברלין, עלה לארץ ב-1924, היה המורה הראשון למוסיקה בגימ-נסיה הרצליה, והמבקר המוסיקלי של ה-יומן דבר מאז שנת הופעתו. בעצמו הלחין נעימות לשירי-עם ושירי-ילדים.

נפטר • בגיל 65, באדינבורג, ב-סקוטלנד, **רוברט ארתור ליטון בלי-פור**, הוא הלורד בלפור, אחיינו של אר-תור גיימס בלפור, שחתם על המכתב אל הלורד רוטשילד, בו אישר את זכותו של העם היהודי לבית לאומי בארץ-ישראל, הצהרה הידועה כהצהרת בלפור. רוברט בלפור היה ידיד הציונות, סגן נשיא עליית-הנעור.

נפטר • באיסטנבול, הזמר וכוכב-הקולנוע **דאריו מורנו** (47), שעלה מ-תורכיה לישראל, ניסה למצוא עבודה כ-זמר בקפה נונה בתל-אביב, היגר לצרפת, התפרסם שם, הפך לכוכב הזמר הלאומי של תורכיה, וצבר רכוש הנאמד ב-350 מיליון ל"י.

ובשעות הפנאי...

פיתוח דב דובק

תמיד
דובק **פילטר**

תאריך טובה - תאריך אהנה

האיש שעל לא היה

עין השלום. וכך נולד המישחק הידוע בשם "מישחק השאלות".

המישחק מתנהל כך:

ביום א' בשבוע מתפרסם באל-הארץ כי "גונאר יארינג" הגיע לקאהיר, ונועד עם הוד מעלתו, שר-החוק מחמוד ריאד, ריאד מסר לו רשימה של ארבע שאלות, שישאל נדרשה לענות עליהן ללא דיחוי.

השאלה הראשונה: האם מוכנה ישראל לבצע את החלטות האו"ם? השאלה השנייה: האם מוכנה ישראל להיסגר לגבולות 5' ביוני? השאלה השלישית: האם מוכנה ישראל להחזיר מיליון וחצי פליטים? השאלה הרביעית: האם חול השר אבא אבן מלחכות את אשתו?

ביום ב' בשבוע פורסמו עיתוני ישראל בהרחבה ידיעה "מאת כתבתנו המדינית". נאמר בה, כי "גונאר יארינג" הגיע לירושלים, ונועד עם אבא אבן. אבא אבן סירב להגיב על השאלות המצוריות, והגיש לו רשימה של ארבע שאלות מהותיות, בעלות אופי ספציפי וענייני, שמצריים נדרשת לענות עליהן מיד.

השאלה הראשונה: האם מכירה מצריים בעובדה כי הציונות היתה תנועת-שיחרור מפוארת? שאלה שנייה: היכן תמוקם שגרירות ישראל בקאהיר, במסגרת יחסיה-השלום? שאלה שלישית: האם מאשרת מצריים את מסת-השלום הז'נבה בתנאי, מנהל מצריים עד הנהר פרת? שאלה רביעית: האם חול הנשיא עבדאל-נאצר לאנוס קטינות, ואם כן — ממתין?

ביום ג' הודיעו עיתוני ירדן כי "גונאר יארינג" נועד עם המלך חוסיין, שמסר לו רשימה של שבע שאלות, מהן ארבע לישראל ושלוש למצריים.

ביום ד' הודיעו הסורים כי לא ישתפו-פעולה עם שליח האו"ם.

ביום ה' פורסם אירגון אל-פתח בכיכר מחאה חריפה על כך שהשליח לא כלל אותו בסיכוב פגישותיו. "התנכלות זו של מר גונאר יארינג לקיום העם הפלסטיני הגיבור תדרבן אותנו להכפלת מאמצינו הקדושים לשיחרור מולדתנו השדודה", נאמר בהודעה.

ביום ו' חזר השליח לניקוסיה, לפי הודעת סוכנות רויטרס.

ביום השבת נח השליח ממלאכתו המפרכת. שום הודעה לא פורסמה באותו יום בעיתונות.

★ ★ ★

כ' אן יכול הקורא לשאול: "הרי ראינו את תמונתו של אותו גונאר יארינג? איך אפשר לצלם אדם שאינו קיים?"

מובן מאליו כי בעייה זו הטרידה את כל הצדדים עוד בראשית המיבצע. אנחנו חיים בעידן הטלביזיה וצלמי-העיתונות.

אך גם נמצא פיתרון פשוט.

באותו יום בו הוחלט להמציא את "גונאר יארינג", אכל או תאנט ארוחת-צהריים חשאית עם גרומיק וגולברג. מצבי-הרוח היה מרום, ושלושת המדינאים בירכו איש את רעהו על המצאתם הגאונית, שנועדה להציל את העולם משואת המלחמה ומסכנת השלום גם יחד.

שעה שהוגש הקוניאק הצרפתי, לקינוח סעודה, הרים או תאנט את מבטו והסתכל במלצר. היה זה גבר נאה, בעל הופעה המוררת הדרת-כבוד.

באותו רגע עלה במוחו של או תאנט רעיון שני.

"מי אתה?" שאל את המלצר.

"שמי מייק טורנסון, אורח אמריקאי ממוצא שבדי", השיב המלצר.

"הממ, אולי אתה מעוניין בהעלאת-משכורת ובאפשרות לטייל בעולם?" שאל המוכר הכללי.

"וועד איך, אדוני?" השיב המלצר בלי היסוס.

וכך נפתרה בעיית הצילומים.

מדי פעם בפעם זונח מייק את חזרה-האוכל המהודר של ראשי-המשלחות באו"ם, המשקיף על הנהר המזרחי, ונוסע למימרת התיכון. הוא סס במחלקה השלישית, ובנמלי-התעופה של לוד, קאהיר ועמאן מקבלים אותו הנהגים הפרטיים של שרי-החוק.

הם מביאים אותו אל שרי-החוק, שם הוא מצטלם תוך כמה דקות, וחוזר הביתה. וכולם מבטוטים.

מיכאל סוסלוב הצביע, "בשביל מה יש או-סי-שמום? שישלחו איזשהו שליח, שיסי תוכב בלי סוף וישחרר אותנו בינתיים מן הי עסק הזה."

★ ★ ★

כ' שפנו ארבעת ראשי-המשלחות לאו תאנט, וביקשו ממנו לשלוח שליח למרחב כדי שיתחך בין הצדדים, הוא היה במצב קשה.

הוא פנה לאישיות מכסיקאית ידועה, וביקש ממנה לקבל את התפקיד. "השתגעתי?" אמר זה. "אתה רוצה שאציג את עצמי קבל עם ועולם כאידיוט? הרי אף אחד לא רוצה במתחך. רוצים מישוה שלא יתחך. שיסתובב סתם ככה, בלי סוף. מצטער."

או תאנט פנה למדינאי חשוב בקנדה. זה משך בכתפיו. "ידידי פירסון אומנם קיבל את פרס-נובל לשלום בגלל המזרח התיכון. עכשיו אתה רוצה שאקבל עלי תפקיד שלא יביא לי שום פרס, אלא רק בעיטות מכל הצדדים?"

"גונאר יארינג" והשגריר תקוע

שום אדם נורמאלי לא יסכים לזה. מוטב שתמציא לך אדם. זאת היתה-הכרקה. או תאנט תפס מייד שי זהו רעיון גאוני.

הוא כינס את יועציו ואמר להם: "כולם רוצים שאשלח למזרח התיכון שליח, שיסתובב על ריק. אף אחד אינו מעוניין בשלום, חוץ מאשר תושבי השטחים המוחזקים, ומי שואל אותם? מניין ניקח שליח שכולם רוצים בו, אך שאף אחד אינו מעוניין להציע לו דבר?"

בחרר הקסן בקומה ה-34 השתרר שקט. "ובכן, אנחנו פשוט נמציא אדם. אדם שאי ננו קיים."

"ניתן לו איזה שהוא שם — אני מציע שם שבדי. וכל כמה ימים נודיע בעיתונות שהוא הגיע לקאהיר, או נסע לירושלים, או סס לעמאן, או חזר לניו-יורק, או עבר לג'נבה, או התמקם בניקוסיה. כל העולם יראה שיש פעילות קדח תנית. כך נשמור על הקיפאון שכולם רוצים בו, ונפסור את כולו מן הצורך להחליט החלטות לא-נעימות."

כך נולדה הרמות הרמינית שזכתה לשם "גונאר יארינג".

ומאז אותו יום אנו קוראים כל כמה ימים בעיתונים כי "גונאר יארינג", שהוא "שליחו של או תאנט לענייני המזרח התיכון" נועד עם עבדאל-נאצר, שוחח עם מחמוד ריאד, ההליף ידיעות עם אבא אבן, נפגש עם או תאנט, דיבר עם המלך חוסיין.

★ ★ ★

מ' ובן שדא די היה להודיע על פגישות שלא-היו עם האדם שאינו-קיים. זה היה נמאס אחרי כמה זמן. כל צד רצה להוכיח לעולם כי הוא פועל למי-

ה היה בסוף השנה שעברה. הנשיא גמאל עבדאל-נאצר כינס את ממשלתו והביא בפניה בעייה חמורה מאוד: "עלינו להחליט החלטה", אמר. "או שנעשה שלום עם ישראל, או שנפתח במלחמה לשיח רור אדמתנו הכבושה. מה אתם מעדיפים?"

"אם נעשה שלום, יא גמאל, יגידו שאנחנו בוגדים ויסלקו אותנו מן השילטון!" אמר עלי סברי. "אם נעשה מלחמה, יא גמאל, יכבשו הציונים הארורים את כל מצריים!" אמר מחמוד ריאד.

"אם כן, אנחנו מעוניינים בקיפאון. עלינו להחליט שלא להחליט. אבל איך עושים את זה?" שאל הנשיא.

השר הצעיר ביותר בממשלה ביקש בהכנעה את רשות-הדיבור. "יש לי רעיון. אנחנו נעמיד פנים כאילו יש איזשהו מאמץ לתיווך, מטעם האו"ם. כל ערבי יבין שכל זמן שנמשך תיווך זה, אסור לנו לעשות דבר."

★ ★ ★

מ' כלי שעבדאל-נאצר ידע זאת, נערכה בדיוק באותה שעה פגישה סודית של חברי ממשלת-ישראל, במיטבה של גולדה.

"עלינו להחליט החלטה", אמר לוי אשכול. "או שנכריז על נכונותנו לוותר על השטחים המוחזקים תמורת שלום, או שנכריז על סיפוח השטחים והתנחלות בהם."

"אם נכריז שאנחנו מחתרים על השטחים למען השלום", אמר יגאל אלון, "יקים משה דיין שערורייה. יתחבר עם הימין והדתיים, ויסיל את הממשלה."

"אם נספח את השטחים", אמר אבא אבן, "נפסיד את אמריקה, שהיא ידידתנו האחרונה. או נוכל גם להגיע שלום לפאנטומיס?"

"אם כן, קינדערלאך", נאנח אשכול, "אנחנו מעוניינים בקיפאון. איך עושים את זה?"

לגולדה היה רעיון. "פשוט מאוד. נעמיד פנים כאילו יש איזשהו תיווך מטעם האו"ם. נראג שהתיווך יימשך בלי סוף, ובינתיים אנו פטור רים מלהחליט."

★ ★ ★

ב' דיוק באותה שעה כינס הנשיא לינדון ג'ונסון את יועציו, בחדר-האואל של הבית הלבן. "אז ככה", הוא אמר בניכ טכסאטי מתמשך. "עלינו להחליט סוף-סוף. או שנלחץ על ישראל להסתלק מן השטחים, או שננסף לה מטוסים, טילים ותותחים."

"מיסטר פרזידנט", קרא סגן-הנשיא יוברט האמפרי, "אם נדרוש מישראל לצאת מן השטחים שכבושה, נפסיד שלושה מיליון קילוט יהודיים בכחירות הבאות. אני אהיה דפוק!" "מיסטר פרזידנט!" מיהר דין ראסק לאמר, "אם נספח לישראל כמויות גדולות של נשק, תספך רוסיה נשק דומה לערבים. תוך כמה חודשים תהיה מלחמה במרחב, הרוסים עלולים להתערב, ואז נצטרך גם אנחנו להתערב. זאת יכולה להיות שואה גרעינית, סוף העולם!"

"אז אנחנו מעוניינים בקיפאון", אמר ג'ונסון. "השאלה היא איך עושים את זה. כן, ארתור?"

ארטור גולדברג חיך. "זה קל. נבקש מן הי או"ם לפתוח באיזשהו תיווך, שיימשך בלי סוף. בינתיים לא נצטרך להחליט."

★ ★ ★

ב' רגע שהשירות החשאי הסובייטי הודיע על הישיבה הסודית בבית הלבן, התכנסו שליטי הקרמלין כדי לדון במצב הקריטי.

"מה לעשות?" שאל ליאוניד ברוז'נייב. "האם נתמוך במצריים ונעזר אותה לשחרר את הי שטחים, או שנודיע ליד שדא תסמוך עלינו?" "סובאריטש מוכיר", אמר אלכסנדר קוסיגין, "אם נתמוך במצריים חסרי-האחריות האלה, הם יגררו אותנו לתוך מל-חמה עולמית. זה לא בא בחשבון."

"אבל חברים", קרא אנדריי גרומיק, "אם ננטוש את מצריים, נפסיד את כל ההישגים העצומים שלנו במרחב הזה!"

"ובכן, אנחנו מעוניינים בקיפאון", סיכם ברוז'נייב. "האם יש כאן למישהו הצעה?"

במדינה

לאיש יותר ימי-עבודה ביעור, גינון, עבודות ציבוריות למיניהן. המסומים שאיש כזה יכול לקבל הם 24 ימי-עבודה לחודש, בשכר הנע בין 11.5 ל-13.5 ל"י ליום. זאת בתנאי שהוא אב למשפחה גדולה. רוק יכול לצפות ל-15 ימים בחודש בלבד.

בשיא המיתון, הועסקו 25 אלף פועלים בעבודות יזומות. כיום ירד מספרם לכ-3000, המתחלקים לשני סוגים עיקריים:

● מוגבלים מטעמי בריאות, גיל או השכלה;

● תושבי אזורי-פיתוח נידחים, בהם אין פרנסה טבעית, בעיקר בצפון הארץ.

התקציב לעבודות יזומות, השנה: כ-20 מיליון ל"י. התחזית לשנה הבאה: 12-15 מיליון ל"י.

כאשר הגיעה הוראתו של אלמוגי ל"י שכותב-העבודה, קמה זעקה מרה. חברי-למע"י, ראשי המועצות במקומות כמו בעלות וקריית-שמונה, הודיעו שיהיו מהז' מות.

שכר רעב. במצב זה, חיפש שר ה' עבודה נסיגה מהירה — אם אפשר בכבוד.

שרי-העבודה אלמוגי ועכשיו: נסיגה בכבוד

רעיון אחד שהועלה הוא להעביר את הנזק קים למיסגרת-תעסוקה אחרת. למשל: זו של "מוגבלים". אלא שבמיסגרת זו, אין אפשרות לספק יותר ממספר מסוים של שעות עבודה ביום: בעל-משפחה יכול להרוויח שכר-רעב של 7.40 ל"י. ואם למוגבל בתל-אביב יש אפשרות לגדל הכנסה צדדית כל-שהי — אין כל אפשרות כזאת במעלות, למשל.

לכן נטה אלמוגי, בעל כורחו, לרעיון שני: להשאיר את העבודות היוזמות על כנן, במלוא היקפן הנוכחי. הווא רק הורה ל"י יועציו לחפש שם חדש, במקום "עבודה יזומה" שלא תוזכר יותר בתקציבי משרדו.

יחסים מרחביים

משהו זז

בתוך הקיפאון הגדול, ששמו הציפייה ל"י סיכום שלחיות יארינג, ניראה היה השבוע, כי משהו החל בכל זאת לזוז במרחב. ה' משהו הזה היתה התעוררות פלסטינית ברורה.

המקד היה ביקורו של שליח הנשיא-המיועד ניקסון, ויליאם סקראנטון. הודעה רשמית, שפירסם בבירות ראש הארגון לשחרור פלסטין, יחיא חמודה, אמרה: "לא הוטל על שום פלסטיני לבוא במגע עם השליח האמריקאי, מאחר ואנו רואים בארצות-הברית צד בסיכסוך בין הערבים לבין ישראל".

אבל באותה עיר עצמה התקיימה פגישה שהפריכה את דברי חמודה. בסודי-סודות קיבל סקראנטון ארבעה אישים פלסטיניים, לפי דרישתם הנמרצת של אורחים אמריקאים בבירות. אלה איימה, שאם לא יקבל את הארבעה לראיון, יפגינו לפני שגרירות ארצות-הברית.

הארבעה: מוחסן קטן, אשר ישב בראש הוועידה הפלסטינית בקאהיר, ביולי אשתקד, בה הוגדרו אירגוני המחתרת הפלסטיניים העיקריים; ד"ר יוסף סאייג, מרצה לכלכלה מדינית באוניברסיטה האמריקאית של ב'י-רות; ד"ר וואליד חאלידי, מנהל הפקולטה

העם

סוף-סוף

עקרון ראשון

כיצד ייקבעו "הגבולות הבטוחים והמוכ"רים" של ישראל? עלידי הסדר ישיר או עקיף עם מדינות ערב.

אפשרות אחרת, לה מטיפים חסידי הסיפוח למיניהם: יצירת עובדות קיימות, בצורת האחזיות. אורחיות בשטחים המוחזקים, מ' כיוון ששום ממשלה ישראלית לא תעז להפ' קיר האחזיות כאלה, מובן גם כי צה"ל לא יסוג מאותם שטחים.

אבל שום הכרעה לא נפלה בין שתי אפ' שריות אלה.

על יסוד החלטה. השבוע השיב ראש הממשלה לשאלתה בכנסת. תשובתו יכלה להיות שיגרתית, אך הוא בחר להשמיע הצ' הרה עקרונית חשובה:

"כאשר נחליט להקים ישוב במקום מסו' יים או במקומות מסויימים, נחליט על יסוד זה שאלה שטחים שהם ישראלים".

כלומר: לא יהיו עובדות מוגמרות של התחכמות וגניבת-דעת. אם יחליטו לספח — יעשו זאת רשמית, עלידי החלטה גלויה. מה שאשכול לא יכול היה לומר: האמנם יעשו זאת?

מפלגות

כדי

לפרוש

אל ביתה של רינה ברקאי, חושבת שכונת הווילות אפקה שליד תל-אביב, הגיע בשבוע שעבר חבר הועדה המרכזת של ההסתדרות גד יעקבי. חיכו לו שם כ-40 מוזמנים, חברי רפ"י לשעבר או אוהדיה.

רינה ברקאי, שלפני הקמת מע"י עבדה במחלקת ההסברה של רפ"י, והעובדת עתה באירגון אמהות עובדות בנכות המפתח ה' מוססם של מע"י, בחרה את המוזמנים בקפדנות. על כן יכול היה יעקבי, אחד ממקורביו של השר משה דיין, מזה שנים, לדבר ב' גילוי-לב.

מטרת הפגישה היתה, רשמית, להאיץ בחברים להתפקד במיפקד שעורכת עתה מע"י. על-פי תוצאות מיפקד זה יחולקו הצירים לוועידה הממונה של המפלגה, ו' ייקבעו יחסי-הכוחות במוסדות השונים. יית' כן אף — בייצוג ברשימה לכנסת.

איזה תועלת תצמח לאנשי רפ"י-לשעבר מכל זה? יעקבי לא הותיר ספק: על מנת לפרוש עם דיין, בבוא העת.

מתי תבוא העת: לפני או אחרי הבחירות? ספיר היה משלם חצי מיליון לירות למ' שיגלה את לוח-המונים, הגיב אחד ממקורביו המוכיר הכללי של מע"י. הניחוש: רק אחרי הבחירות, כאשר דיין ינסה להקים קואליציה עם הימין והדתיים, לתפיסת השלטון.

עבודה

שם חדש

לבעייה ישנה

ליוסף אלמוגי אין סבלנות. בעוד חודשים מעטים ייקבע סולם ההנהגה בצמרת מע"י, והוא רוצה להישען לא רק על הישגי העבר ועל נאמנותו למשה דיין — אלא גם על מעשים גדולים כשר העבודה.

לכן החל מוציא הנחיות ותוכניות חדשות, כדי לקבוע שאין הוא רק מבצע את ה' מדיניות שנזקקה עלידי קודמו יגאל אלון.

ההכרזה המפוצצת ביותר שלו היתה: מכיוון ששנורת עתה תעסוקה מלאה, הוא ינסל לחלוטין את העבודות היוזמות. החס' כון הצפוי, לדבריו: 40 עד 60 מיליון ל"י. באיש-מעשה יימרץ. העביר הוראה לכל ענפי משרד העבודה: להפסיק את העבודה היוזמה.

יהיו מהומות. מי שהמציא את העבודות היוזמות ראה בהן אמצעי להבטיח שעולים חדשים יישארו במקומות הנידחים, אליהם נשלחו במיסגרת תוכנית פיזור האוכלוסיה. ככל שהמקום מרוחק יותר וחסר מקורות מחייה טבעיים או מיפעלי תעשייה, מספקים

קנט

אולינה אני בולרת
אם לא סגריה אחות

כי... לטיב ולאיכות קנט
היא ללא כל תחרות

במחירים מוזלים

בשבוע החנוכה (22.12.68 — 15.12) יופעלו ע"י "אגד תיור" טיולים מיוחדים, בני יום אחד, במחירים מוזלים. כל הטיולים ייערכו באוטו-בוסים מפוארים בלוויית מדריכים מוסמכים.

* לירושלים

תל-אביב — ירושלים — בית לחם — חברון — תל-אביב.
המחיר — 17.50 ל"י.
לילדים עד גיל 12 הנחה.

* לרמת הגולן

תל-אביב — נחל חרמון (בניאס) — מסעדה — בריכת רם — קנייטרה — עמרת אז-א-דין — חמת גדר — תל-אביב.
המחיר — 20 ל"י.
לילדים עד גיל 12 הנחה.

וכן כל מסלולינו האחרים: לגליל, לעמקים, לאילת, לסיני, למצדה ועוד.

פרטים והרשמה במשרדי "אגד תיור", אגד דן תיור" ואצל כל סוכני הנסיעות.

אגד

ל טדי קולק, ראש עיריית ירושלים, מצפות צרות. האיש, שהתגלה כראש-העיר הדינאמי, הליברלי והמוכשר ביותר בישראל, עדיין נתון בסכך הבעיות, שהוטלו עליו מאז אוחרת ירושלים לעיר אחת. אבל חוגים דתיים בירושלים עומדים לפתוח נגדו ב"חזית שנייה", למרר את חייו בעניין שהוא בעל אופי אישי ופרטי לגמרי.

ירושלים היא עור-הקודש לכל הדתות. אבל חוגים דתיים בירושלים סבורים, ש"עובדה זו אינה צריכה להתבטא דווקא ב"משפחתו של ראש-העיר. לדעתם די בכך שהם נאלצים לשאת בירושלים ראש עירייה חילונית. הם אינם מוכנים להשלים עם כך, שלראש-העיר שלהם תהיה כלה קתולית ו"שבנו יהיה נשוי לה בנשואין אזרחיים. "ראש-עיר אינו אדם פרטי", אמר השבוע אחד מעסקני אגודת-ישראל בירושלים, "הוא סמל. וסמל כזה צריך להיות יהודי".

העובדה שבנו בכורו של טדי קולק, עמוס (21), נשא לא מכבר אשה נוצרית בנשואין אזרחיים, עלולה לשמש בידי אר"ת חוגים נשק במלחמת-ההכרעה לעיריית ירושלים, שתפתח בעוד חודשים מספר. בעזרתה ינסו הדתיים למנוע ממצביעים דתיים להצביע בעד טדי קולק כראש עיר.

★ ★ ★

פגישה כחנות ספרים

נראה שטדי קולק חזה מראש מה תהיה תגובת הדתיים. לכן לא שיתף את

זבנית-ירושלמית זו היא כלתו הנוצרית-קתולית של ראש העיר

כלה במחתרת

בנו של טדי קולק נשא אשה קתולית בנשואין אזרחיים — וחוגים דתיים בירושלים מתכוונים לנצל עובדה זו כנשק פוליטי.

הוא הגיע ללונדון, התקשר משם אל רג'י נה בבית הוריה. היא באה אליו, ויחד הם הלכו לרושם הנשואין האזרחיים. משם יצאו כונו נשוי. רק אחרי שנשואיהם הפכו לעניין מוגמר, הרים עמוס טלפון אל אביו בירושלים ובשר לו את הידיעה.

טדי, שגילה בעבר גישה ליברלית בהר"ב נשואים, נקט אותה גישה גם ביחסו אל בנו. הוא בירך על המוגמר. רג'ינה ועמוס חזרו לישראל. הצעירה השווייצית נטלה את חפציה מדירת-הרווקות שלה, נפרדה מחברותיה, עברה לגור עם בעלה בדירתו של ראש-העיר ברחוב הרשב"א שבשכונת רחביה בירושלים.

כשנשאל טדי קולק השבוע על נשואי בנו, השיב: "הוא כבר בן 21 ויודע מה שהוא עושה. גם אני, כשנשאתי אשה (את תמר שווארץ), לא ביקשתי את רשות הורי".

כשנשאל טדי ביחס לתגובת הדתיים על הנשואין האזרחיים של בנו, הגיב: "שיעשו מה שהם רוצים".

בין השניים התפתחה ידידות שנמשכה מספר חודשים. רג'ינה, שהגיעה לישראל לפני כשלוש שנים והדוברת עברית שר"טפת, התגוררה עם חברות בדירה שכורה ברחוב הרב ברלין, שם היו היא ועמוס נמגשים.

★ ★ ★

כדי לבקש רשות

כשהסתבר לטדי קולק כי היחסים בין בנו לבין רג'ינה היפה הם רציניים, ועמוס אף הביע את רצונו לשאת את רג'ינה לאשה, הוא התנגד לכך בתוקף. אבל האהבה בין שני הצעירים היתה חזקה מאיסורו של האב.

כשהשתחרר עמוס משרותו הצבאי, ר"ב אביו הפעיל עליו לחץ לנתק את יחסיו עם רג'ינה, נטשה הצעירה לפתע את מקום עבודתה כחנות טימקצי וחזרה לבית הוריה בשווייץ. נראה היה, כי היחסים בינה לבין עמוס נותקו.

אולם הקיץ יצא עמוס לטיול בחו"ל.

סגניו הדתיים היה הדבר בבחינת הפתעה גמורה.

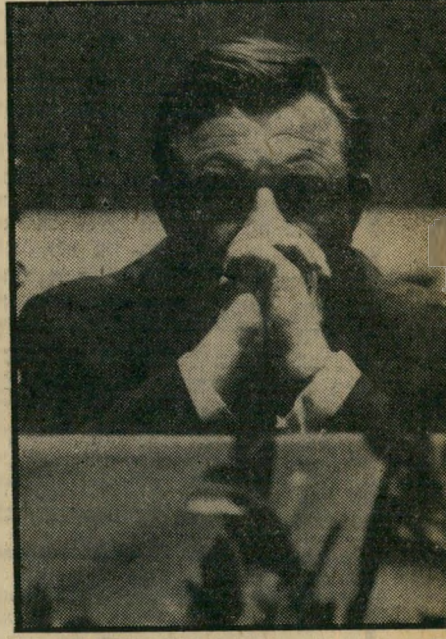
אמר השבוע סגנו של טדי, הרב משה פרוש, איש אגודת-ישראל: "אני לא יודע לגמרי על כך". כשנשאל על אמיתות הי"שמועות שהוא עומד להעלות את הנשוא באחת מישיבות מועצת עיריית ירושלים, השיב: "לא היו דברים מעולם".

האמת היא שטדי קולק בעצמו הופתע מנשואיו של בנו. נודע לו על כך רק לאחר מעשה.

עמוס קולק היה ידוע מתמיד כביישן גדול בכל הנוגע לבנות המין החלש. לא היו לו, כל שאר חבריו בגימנסיה רחביה ב"ירושלים, חברות קבועות, והוא לא הירבה לבלות בחברת נערות. נראה שהגורם לכך היתה רגישותו להופעתו החיצונית. מסיבה זו אף עבר עמוס שורה של ניתוחים פלאסטיים באפו.

כשסיים את לימודיו התיכוניים, התגרב עמוס לצנחנים. בגלל בעיות מישמעת הוא לא הגיע לקורס-צניחה והועבר לשיריון, שם שירת באחת היחידות בנגב. לאחר תקופה מסויימת, הועבר ליחידה אחרת ושירת בירושלים.

באחד הימים, כשביקר עמוס בחנות הספרים טימקצי שברחוב יפו, הכיר שם אחת הזכונות: צעירה תמירה ובלונדית, בעלת שיער ארוך הגולש על ערפה. היתה זו רג'ינה, צעירה קתולית, שהגיעה לישראל משווייץ, למדה באוניברסיטה העברית בירושלים והתפרנסה מעבודתה כזכנית ב"חנות הספרים".

קולק
חזית שנייה

באינו מידה תגבר התנועה הפלסטינית הזאת, ותהיה מסוגלת להיות גורם בהפ"רת הקיפאון הנוכחי — זאת אפשר יהיה לקבוע תוך השבועות הקרובים. הדבר תלוי במידה לא קטנה ביחסה של ממשלת-ישראל.

נוער

אויב החברה

שופט השלום הירושלמי יעקב בוק, ש"שימש באמצע שנת 1968 שופט-מחוזי ב"המשפט (בעמוד 14)

כויים להצלחת שליחות יארינג קלושים ב"יותר. הוא רק מרגיע את הצדדים. לא נותר לנו הפלסטיניים אלא לטול את גור"רלנו בידנו". הצעתו: כינוס ועידה של הנציגים הפלסטיניים, שתבוא במגע ישיר עם ישראל כדי למצוא פיתרון מוסכם.

גם לו היה מה לומר לאותם מנהיגים המקבלים את געגועיהם מהמלך חוסיין. הוא תקף את ראש עיריית שכם, חמדי כנוע, על כי הכריז בטלבייה הירדנית, לפני שבוע, שהעם הפלסטיני תומך כולו במלחמת החבלנים. "האם שכחת, כי ה"המוסלמים אוסרת המתת חיים-מפשע?" ש"אל, וכל מאוניו הבינו כי הכוונה למכו"נית-התופת בשוק מחנה-יהודה.

פלסטיני מתנגדים ל"ישות הפלסטינית?" שאל ד"ר תאג'י אל-פארוקי, מרמאללה, את ד"ר קדרי טוקאן משכם.

במאמר חתום מעל דפי אל-קודס הגן עורך-הידן עזיז שחאדה מרמאללה על רע"יון המדינה הפלסטינית — ולא חשוב כיצד תוגשם המטרה: "אם עלידי מישאל-עם, אם עלידי החלטת האו"ם, ואם תוך הסכם עם ישראל".

הרחיק לכת ראש עיריית חברון, השייך מוחמד עלי אל-ג'עברי, בראיון ששודר על-ידי קווי-ישראל בערבית, הפך את השתיקה שעליה שמר עד כה, "כדי לא להפריע ל"שליחות יארינג".

עתה, הצהיר אל-ג'עברי, ברור כי הסי

למדינה-המדינה באותה אוניברסיטה; וד"ר מוסא אל-עלמי, מי שהיה התובע הכללי ב"ארץ-ישראל המנדטורית, הקים לאחר מכן חוזה לילדי הפליטים ליד יריחו, והנחשב לאחר מנהיגי הפלג המתון בין הפלסטי"נאים.

הם ביקשו להבהיר לשליח האמריקאי, ששום פיתרון של המשבר המרחבי לא ייתכן, ללא שיתופם של הפלסטינאים כי גורם עצמאי.

ויכוח גדול. גם בירושלים ובגדה ה"גברה הפעילות. מעל דפי הזה אל-עלם ואלי-קודס התנהל ויכוח ער בין מנהיגים פלסטיניים בעד ונגד עצמאות פלסטינית. "מי הסמין אותך לומר, כי המוני העם ה"

דג מסריח ומלהות

זילזול, שחצנות, חוצפה!

שום חוק אינו מובא לפניו. היא מס' פלח —

היו"ר רות הקטין: חבריה כנסת אבנרי —

אורי אבנרי: אני מדבר ישר לעניין, גבירתי.

היו"ר רות הקטין: חבריה כנסת אבנרי, איננו עוסקים עכשיו בתפקידיה של ועדת הכלכלה, אנו דנים בהצעה מסוימת.

אורי אבנרי: גבירתי חיושבת-ראש, אני מדבר ישר לעניין: מדוע מציעים להפיק עניין זה מוועדת ה' עבודת הממונה עליה, בהתאם ל' תקנון, ומבקשים להעבירו ל'יצור מלאכותי שאינו קיים.

...יש עשרות תקדימים לכך שכל דבר שהוא חשוב לשלטון והנוגע לחברת הכלכלה — מועבר אוטומטית לוועדת הכספים. וכל דבר שאינו חשוב — דיון בהצעה לסדר היום, שבסופו רושמים מסקנות שאיש אינו קורא אותן, שלא לדבר על כך שאיש אינו מקיים אותן — מועבר לוועדת הכלכלה. יו' שבראש ועדת הכלכלה התמרמר לא פעם שיש לו הוכחות לכך שלא קראו אפילו את מסקנות ועדת הכלכלה, שהוסקו אחרי ישיבות על גבי ישיבות.

להלן נאומנו נגד ההצעה להקים וע' דה מיוחדת לדיון בחוק המושבים, ב' ראשיתו של איש מע"י.

אורי אבנרי: גבירתי היושבת-ראש, כנסת נכבדה.

הרס הדמוקרטיה הפרלמנטרית מתקדם ב' צעדי-ענק, בדיוק באותו קצב כמו הקמת מפלגת הענק השלטונית, הלחיתן הרעב ה' מתכוון לבלוע את כל הדגים באגם.

מה שמוצע היום הריהו תכסיס ציני, גלוי ומחוצף לרוקן מתוכנו הממשי עוד מכשיר פרלמנטרי אחד, שנשאר לפליטה.

עצם שקיפות התירוק גרועה אולי עוד יותר מהתכסיס עצמו, כאשר הוא מנלה תהומות של זיכר וזר, שחצנות וחוצפה, שעוד לפני שנה אי-אפשר היה להעלותם על הדעת בבית הזה.

אין שום ספק...

היו"ר רות הקטין: חברי הכנסת אבנרי, אני מבקשת אותך לדבר ב'סגנון ההולם את הבית ה' גבוה הזה.

אורי אבנרי: אני פבור שאני מדבר ב'סגנון שהולם את המעשה הנעשה בבית הזה.

מדוע אין מתכוננים להעביר את הצעת החוק לוועדת הכלכלה? מפני שהיושבת-ראש שלה איננו שייך למפלגת העבודה.

התנכלות זו בחברת הכלכלה אינה חד' שה' מזה שנים הפכה ועדה זו, מאונס, ל' שברככלל.

כל עניין כלכלי חשוב מועבר אוטומטית לוועדת הכספים, שבראשה עומד יושב-ראש מטעם מספ"י, מפלגת העבודה, חבר-הכנסת קרגמן. ... כשנאמר לי בשבועות הראשונים של הכנסת הזאת, שה'ועדת המסדרות' החליטה לסדר אותי לוועדה הזאת — הוד' הרתי מראש שזוהי ועדה חסרת-ערך ותסרת' תוכן. ב'ישיבה הראשונה של ועדה זו בכנסת הנוכחית הזכרתי את האזהרה הזאת. תבעתי מיושבת-ראש הוועדה לצאת למלחמה נגד ה' אימפריאליזם של ועדת הכספים, ולעמוד על הזכויות של הוועדה הזאת בהתאם לתקנון.

הדבר הזה לא יצא לפועל, ומאז יומי הראשון בוועדה זו ועד היום הזה, אני פבור שבמעט כל רגע שביוליתי בה היה ב'יבזז זמן מוח' לט'.

ועדה זו אינה עוסקת בשום דבר חשוב.

ידוע הסיפור על מוכר הדגים ב'ש'המול, שמכר לשליט דג מצחין. השליט נתן לו לבחור בין שני עוגשים. לקבל מלקות או לאכול את הדג בעצמו. האיש בחר במלקות, אך אחרי שכבר קיבל את רובו, לא יכול היה לעמוד בהן, ועל כן אכל את הדג. כך קיבל את שני העוגשים גם יחד.

דבר כזה קרה השבוע לסיעת המרכז החופשי, בצורה המלמדת מה עצום ההבדל בין אוטופיזיה של רעש ובין אוטופיזיה של ממש.

הנושא היה חוק האיגוד השיתופי, המכיל את הפרק המחפיר על המושבים. ערב סיום המושב הקודם אנסה מע"י את הכנסת והכריחה אותה לקבל את החוק באופן מזויר בקריאה ראשונה, למרות שכולנו תבענו שהות של כמה ימים כדי ללמדו על בוריו. בעיני מע"י, כל יום קבע.

מאז עברו כמעט ארבעה חודשים — והחוק לא הגיע לוועדה. מדוע? כי לפי תקנון הכנסת אפשר היה להעבירו רק לוועדה אחת: ועדת הכלכלה. ובזאת לא רצתה מע"י. מדוע? כי יו"ר ועדת הכלכלה הוא ד"ר בנימין אבניאל, איש חרות, הידוע בהתנגדותו הגמרצת לחוק-המושבים, ויש בוועדה זו (שם אני חבר בה) מישקל רב למתנגדי החוק. ליושבת-ראש של ועדה יש השפעה עצומה על הטיפול בחוק. הוא יכול לזרז אותו או לעכב אותו, לקצץ את הדיונים או להרחיבם.

הבוסים של תנועת המושבים חששו כי בוועדת הכלכלה לא יסתים הטיפול בחוק עד לסוף הכנסת הנוכחית — וכי בכך נשיג אנחנו את מבוקשנו. לכן המציאו המצאה מחוכמת: למנות ועדה מיוחדת, בראשותו של הניאומפא"יניק יוהר הררי, לטיפול בחוק זה. הם רצו להבטיח כי החוק יתקבל סופית עוד בכנסת זו, וכי מרד המושבים יחוסל.

למפא"י ולמפ"ם לא היה רוב בטוח. הן היו צריכות לקנות אותו. וכך נוצרה הקנוניה המזוהה בין מע"י והמרכז החופשי. עסקני מע"י הבטיחו לסיעה זו כיסא בוועדה המיוחדת, ותמורתו בין הבטיחה הסיעה להצביע בעד התחבולה המכוערת.

מה היה החשבון? אין ספק כי המרכז החופשי קידה שהצבעתו לא תמשוך תשומת-לב ואחרי שיהיה לו נציג בוועדה, יוכל להעמיד פנים כלפי מורדי המושבים כאילו הוא הלוחם האמין היחידי נגד קבלת החוק — אחרי שנתן שרות מכריע ליוזמי הצעת-החוק.

אלם חשבון זה לא עלה יפה. אחרי הוויכוח, שבו לא השתתף המרכז החופשי כלל, גייסנו במפתיע רוב של הכנסת — 28 קולות של גח"ל, המפד"ל, ל"ע, אגו"י, רק"ח ושל"י. למע"י, מפ"ם והמרכז החופשי היו ביחד רק 26 קולות. התוצאה: המרכז החופשי גם אכל את הדג המצחין, על-ידי כך שהצביע בפרהסיה בעד הקנוניה של מע"י, וגם לא קיבל את הצעת המושב ב'וועדה — שלא קמה כלל.

נשאלת השאלה הענומה: אם היה המרכז החופשי נכון לעשות כך תמורת מחיר כל כך עלות, מה היה מוכן לעשות תמורת חצי תיק בממשלה? איזה ערך יש ל'אוטופיזיה' כזאת?

אנב, הדבר הוכיח שוב עד כמה יכול קול בודד להכריע. אילו הצביעה סיעתנו בעד הקנוניה, היה מנין הקולות 27—27, ויו"ר הישיבה היתה מכריעה לטובתה.

עוד הערה: אפילו בהצבעה כל-כך חשובה ועקרונית, לא גייסה הכנסת יותר מ'54 מבין 120 חבריה.

אפילו בפרוטוקול נראו רגעים אלה דרמטיים למדי:

היו"ר רות הקטין: חברי הכנסת, קיבלתי פתק, ובו בקשה של חבר-הכנסת שופמן, בשם סיעתו, להעתיק את ההצבעה לישיבה אחרת.

קריאות מופספלי מע"י: למה? (באותו רגע היה נדמה למע"י שיש לה רוב באלום).

אברהם מיאיר: אם חברי גח"ל נעדרים מהישיבה, איננו אשמים.

היו"ר רות הקטין: חברי-הכנסת, נעבור להצבעה.

הצבעה — בעד הקמת ועדה — 25; נגד — 27.

אורי אבנרי: בראונו.

היו"ר רות הקטין: נמנה שני חברי-כנסת למנות את הקולות.

קריאות: לא, לא!

אורי אבנרי: לא ייתכן שלמפא"י יהיה מיעוט. נצביע עד שלמפא"י יהיה רוב!

היו"ר רות הקטין: קרה לא פעם שספרנו את הקולות, הודענו את התוצאות, וביקשו למנות שנית.

קריאות: לא, לא!

היו"ר רות הקטין: אני מחליטה ב'ידון. תתבעו אותי בוועדת-הפירושים של הכנסת, אם אני צודקת. אבקש את חברי-הכנסת ורסמן ואת חברי-הכנסת אונא למנות את הקולות.

הצבעה — בעד הקמת הוועדה — 26; נגד — 28.

העובדה שבוועדת-הביטחון אין אף קצין אחד מצה"ל — מלמדת, עצם העובדה שחוק זה, חוק האיגוד ה' שיתופי, חוק המושבים, מלווה סקנדאלים מראשיתו — יש בה כדי להוכיח כל אשר אמרנו עליו עוד בשעתו.

זהו חוק פאורדלי, חוק המתכוון להפוך חברי-המושב לצמית בנוסח ימיה-ביניים, מופקר לשבט או ל' חסד לשרירותם של בוסים מפלג' תיים. זהו חוק אנטי-דמוקרטי ב' מהותו, וטבעי שיובא לאישור ב' דרך הסותרת את הנוהל הדימוי קרטי. זהו חוק הבא לבסס דיקט' טורה של בוסים, והטיפול בו ב' כנסת הוא ברוח זו.

שר-הביטחון כבר ענה לי על שלוש-ארבע שאלות, ועד כמה שצימצתי את מרחבי התימרון שלו בעניין זה (ואתם יודעים כמה שזה קשה אצל שר-הביטחון) והבאתי לי קביעת עובדות מדויקות, לא ניתנה תשובה על הנוהל בעניין זה. ברור שאין שום נוהל ממש.

יכול חבלן לגור בבית עם 20 אנשים אח' רים, ול'20 איש אלה אין שום שייכות ל' מעשיו ושום ידיעה עליהם. מפוצצים את ה' בית, מבלי שניתן לאנשים האלה להגיש עירעור של ממש, מבלי שיקבלו אפילו ה' דעה של ממש מראש, אלא רק הודעה של שעה-שעתיים. אומר שר-הביטחון: הם צרי' כיס לדעת שיש חקירה — ואם יש חקירה —יש אפשרות שיפוצצו את הבית. שיבואו ויסענו מה שהם רוצים לטעון, בפני מי ש' הם רוצים.

זהו מצב שאי-אפשר לסבול אותו, אפילו במישטר של כיבוש. אילו נכח כאן שר' הביטחון, הייתי תובע ממנו, במסגרת חוק זה, בצורה נמרצת ביותר, שייקבע הליך מש' פסי' כלשהו, הליך משפטי סביר, לפני פ' צוץ כל בית שהוא.

על הערה זו לאכזיית לשום תשובה.

דיקטטורה צבאית פאשיסט היה ופאשיסט יהיה.

שמואל תמיר: בלום פ'ד!

אורי אבנרי: פאשיסט מתועב. הוא דרש 'שלטון בחירוס', במקום שלטון נבח' רים, במקום שלטון הכנסת.

באותו ויכוח העליתי שוב נושא, המסריח אותנו ללא הרף, ושהפכנו לו דוברים יחי' דים בכנסת:

אורי אבנרי: ...אני מצטער ששר' הביטחון לא כיבד אותנו בנוכחותו, כי יש כמה דברים שהייתי רוצה להעיר דווקא ב' נוכחותו. עד עכשיו יכולתי לעשות זאת רק בצורה של שאלות ושאלות נוספות. אני מתכוון להריסת בתים בשטחים המוחזקים. פעם אחר פעם ניסיתי לדחוף את שר' הביטחון בכיוון של הסכמה להליך משפטי לגבי הריסת בתים. הריסת בתים היא אמ' צעו המעורר רגשות קשים מאוד. נניח ש' אנשי-הביטחון סבורים כי זהו אמצעי בלתי נמנע — אני מוכן לערער גם על זה, אבל נניח שזה כך. האם אנחנו יכולים לסבול שדבר כזה יבוצע בלי שום הליך משפטי, בלי שום הליך תקין בכלל?

פאשיסט היה, פאשיסט יהיה

אורי צבי גרינברג

ומישטר דמוקראטי-ליברלי כלפי עצמנו? ה' אם היתה א'פעם מדינה כזו בעולם? אם היתה דרושה הוכחה למגמה זו, הרי היא סופקה עוד באותו ויכוח על-ידי שמואל תמיר, הרוכב על סוס הסיפוח. הוא עלה על הזוכן וקרא שיר של אורי צבי גרינברג, ב' פאתוס עלילי של שחקן מיקצועי. המתנתי עד לסוף הקריינות, ואז התפתחו הדברים כך:

אורי אבנרי: זהו אותו אורי צבי גרינברג שדרש לפזר את הכנסת ולהקים

אחד החיכוכים הסוערים התנהל השבוע על הצעת-החוק השיגרתי שבאה להאריך את תוקף התקנות לגבי השיפוט בשטחים המוחזקים. ניצלתי את ההזדמנות כדי להגיב על הופעתו של השר משה דיין בטלביזיה, יום לפני כן:

אורי אבנרי: ...רק אתמול, בשידור בטלביזיה, הפך שר-הביטחון את המצב ה' קיים לאידיאולוגיה. הוא אמר, למעשה ש' ממשלת הליכוד הלאומי מעוניינת בהמשך הקיפאון, שהיא מעדיפה קיפאון על שלום ועל מלחמה, שהיא רוצה בקיפאון כמצב של קבע, לא לשנה אחת ולשנתיים, אלא לשנים רבות.

ה'זוכר כאן' חזון ישעיהו' של שר-הדואר, שפירושו הלאמת העיתונות, חיסול חופש' העיתונות במדינה. אני שואל: בשעה שאנו נכנסים יותר ויותר להרפתקה של מישטר כיבוש קבוע ונצחי, מישטר-כיבוש ההופך מצורה בפני עצמה, כמסווה לסיפוח — האם אפשר להפריד בין ההתחזקות מן השלום לבין התגבשות המחשבה האנטי-דמוקרטית ב'זירה הפנימית? האם אפשר בכלל לקיים מדינה שיש בה מישטר-כיבוש כלפי הזולת,

א"י השלמה גם משתלמת

בשבוע בו התחילו ראשי מע"י בכנסת לטכס עצה איך להקנות את נשק הש- אילתות, שאותו הפכה סיעתנו למכשיר מרכזי של פעולתה, היגענו בין השאר את השאלות הבאות:

● לשר גבתי: האם נכון כי היה צורך להשמיד כמויות גדולות של הצילים בגלל הוראות בלתי-יכולות שנתן משרד החקלאות לחקלאים? האם ישלמו פיצויים למגדלי ה- צילים?

● לראש-הממשלה: האם הביע השר משה דיין את עמדת הממשלה כאשר הצ- היר בטלביזה כי ממשלת ישראל לא החי- לטה לבצע את החלטת מועצת-הבי- טחון למען הסדר ישראלי-ערבי, וכי דבר זה מוכח על-ידי הלחץ שמפעילות עליה ה- מעצמות הגדולות?

● לשר יגאל אלון: מדוע המליץ על חנינה ליחזקאל טהר?

● לראש-הממשלה: האם חל שינוי ב- עמדת ישראל ומצרים לגבי פינוי האר- ניות ישראליים באגם בתעלת-סואץ?

● לשר הביטחון: מה היו נסיבות ה- תקרית שבה נהרגו שלושה מתושבי עזה על-ידי מישמר של צה"ל?

● לשר ארן: על סמך מה נאמר בחוברת "שיעורים באזרחות", בהוצאת משרד החי- נון והתרבות, כאילו "מדינת ישראל נוהגת בקביעת מיהו יהודי לפי ההלכה היהי- דית", בניגוד לפסיקת בית-המשפט העליון בפרשת רופאייזן? האם לפי הגדרה זו הק- ראים הם יהודים?

● לשר הוראז: האם יש בארץ הבדל בין דואר רגיל לבין דואר אכספרס — מלבד ההבדל במחיר?

● לשר אלמוגי: האם נכון כי הביטוח הלאומי משלם את הקצבות למשפחות בנות שלושה ילדים רק לפועלים שכירים ולחברי קיבוצים מושבים, אך לא לעובי- דיס עצמאיים?

● לשר אבן: האם בירדה הממשלה את משמעות דבריו של המלך חוסיין, שאמר בראיון עם עיתונאי תושב ישראל, כי הזמן הנוכחי מתאים לעשיית שלום בין ישראל וארצות-ערב, וכי הממשל היחיד הוא עתה היעדר תרומה ישראלית לקראת השלום?

● לשר שרף: האם נכון כי מר עובד בן-עמי (מראשי תנועת אי"י למחמה) קי- בל מחברת אשדוד שכר בסך 300 אלף ל"י במשך שלוש שנים, וכי נציג הממשלה באותה חברה (שהיא במחצית בעלות ממשלתית) קיבל שכר דומה?

● לראש-הממשלה: האם נכון שהממ-

האם יבואו הביטלים?

אל: שר החינוך והתרבות
מאת: ח"כ אורי אבנרי

בשעתו השיב סגן שר החינוך והתרבות, בתשובה לשאלתה שלי, כי החליט לא להמליץ על מתן ההקלות הרגילות להופעת ה"ביטלס" לישראל, הן בשל שלילת ערכה התרבותי, הן בשל הסכנה שהיא תביא להתפרצויות. לאחרונה נערך פסטיבל ארצי של להקות הקצב, בנוכחותו של יו"ר המועצה לתרבות ואמנות, מר פרישמן, ובנוכחות כמה חברי כנסת. הפסטיבל הצטיין הן ברמתו התרבותית, הן בשמירה מופתית על הסדר.

שאלותי הן:

(1) האם לאור ה"ל" השתנתה עמדת משרד החינוך והתרבות?
(2) האם מוכן השר להמליץ עתה כי להופעות להקת הביטלס בישראל, ושל כל להקת- קצב דומה, יינתנו כל ההקלות המקובלות לגבי הופעת אמנים זרים, בעלי רמה?

לחץ על פועלי אתא עקב סירובם לשלם את מס המכסות? והולונטארי?

● לשר ח"מ שפירא: האם אישר משרד- הפנים את תוכנית-הבנייה, שבעיקבותיה נה- רס האתר ההיסטורי והרתי (הקדוש) לנצרות) במנדלזא?

● לראש-הממשלה: (בעיקבות פנייה של אזרח אלני): איך מתיישבת העובדה שה- ממשלה אינה נותנת שום עזרה של ממש למשפחה בעלת 12 ילדים עם הדיבר רים הרשמיים על עידוד הילודה?

● לשר אבן: האם שיחתך עם הארכי- בישוף מאקאריוס הביאה לשינוי בעמדת- קפריסין לגבי ישראל?

בתשובה לשאלות קודמות שלנו הבטיח לנו סגן שר-הפנים שהוא פועל למניעת זיהום מי הכינרת, וכי עיריית ירוש-

שלם קיבלה את עירעורו של השר פינחס ספיר לגבי הקמת מיפעלים כשטחים הי- מוחזקים, בניגוד לעמדת השר דיין?

● לשר י"ש שפירא: איך חושבת הממ- שלה להבטיח ביטוח לאנשים הנפגעים ב- תאונות דרכים, במיקרים שבהם אי- אפשר להוכיח כי הפוגע נהג ברשלנות? האם קורבנות של תאונות פגעיוכרה מקבלים פיצויים?

● לראש-הממשלה, לשרים דיין וששון: אילו מנהגים פלסטיניים בגדה הוקיעו את מעשה-הטרור בירושלים?

● לראש הממשלה: בישיבת מפלגת העבודה הציע השר ישראל ישיעו להגלים את העיתונות הכותית-לנוויה, ב- אומרו כי העיתונות היא סכנה למקורט- יה. האם נאמרו הדברים על דעת הממשלה? לשר אלמוגי: האם נכון כי הופעל

64000 דולאר

בשבוע בו עליתי שש פעמים לדוכן הנואמים — פי שלושה יותר מכל חברי כנסת אחר — התייחסנו לשורה ארוכה ומגוונת של נושאים. למשל:

● בנאום על הצעת-חוק הנוגעת לביר- טוח רכב מנועי, תבענו לשנות את המצב הקיים, כך שכל נפגע בכל תאונת- דרכים יהיה זכאי לפיצוי, גם אם הוא עצמו אשם בתאונה, או אם הנהג הפוגע ברח, או אם הוכיח הנהג כי לא נהג ברשלנות. (בעני- ין זה אנו פועלים מאז יומנו הראשון ב- כנסת). שר-המשפטים הבטיח לפעול בכיוון זה.

● בשעה ששר-הסעד השיב למתחכמים על חוק הטיפול במפגרים, קראנו לו כמה קריאות-ביניים כדי להדגיש מחשבו את עמדתנו: שהמדינה לבדה תהיה אחראית לי- קיום ולשיקום המפגרים.

● השר יוסף בורג: ... חובה גם על ההורים לטפל בילד שלהם, כל עוד הדבר ניתן, גם אם הוא ניתן בקושי.

● שלמה רוזן: למה אין החוק קובע שהמדינה צריכה להשתתף? אורי אבנרי: זוהי השאלה הגדולה כאן.

● יוסף בורג: אילו זה היה כל-כך פשוט, הייתי עונה לך בהגדה אמריקאית: זו הש- אלה של 64 אלף דולאר, אולי זו שאלה של 64 מיליון... אני בהחלט גורס שיבוא יום שהדבר צריך להיות...

● אורי אבנרי: תליסם על זה. זהו בד- יק הנושא למחמה.

● יוסף בורג: מחמה זו אעשה בשעות של התייעצות עם שר-האוצר ושר-הפנים.

● אורי אבנרי: השאלה היא אם למש- פחת המפגר יש זכות חוקית, וכתובת שבה היא יכולה לממש זכות זו באופן משפטי.

● שעה קלה לפני ששר-הסעד סיכם וי- כוח זה, נכחו באולם המליאה — מל- בד הי"ר (לוז), הנואם (וידויר), השר ואני תשעה חברי-כנסת — פחות ממספר חברי-הכנסת שהשתתפו בוויכוח על חוק זה!

● רשימת הנוכחים: מע"י — 5 מתוך 59 (פתי, נצר, אלוז, בן-פורת, גז), מפ" ד"ל — 1 מתוך 11 (דואק), מפ"ס — 1 מתוך 8 (רוזן), אג"י — 1 מתוך 4 (פרוש), כח"ציון, נעדרו כליל סיעות גח"ל, ל"ע, המרכז החופשי, רק"ח ומק"י.

לים מוכנה עתה לאפשרות של שלג כבד. כן הבטיח לפעול לצמצום מיספר העובדים בעיריית תל-אביב, בה יש לפחות 10% עובדים מיותרים.

המאבק למען בית המשפט

לנו להשתמש בטענות ביטחון. זוהי הוכחה נוספת לכך שלא תיתכן דמוקרטיה אמיתית במדינה המחזיקה לאורך ימים בשטחים מוחזקים ובאכזריות כבושה. על כל פנים, כל חסידי הסיפוח התנפלו עלי בשצף קצף:

● יוסף שופמן (חרות): אני מציע להעביר את הצעת החוק לוועדת הפנים, כפי שהציע סגן שר-הפנים, דווקא מפני שבתעודת-החקות מופיע הפרש "לאום". אני רוצה לשאול את חברי-הכנסת אבנרי: באיזה עולם הוא חזי- שדומית אלוני (מע"י): בעולם הזה.

● יוסף שופמן: בעולם הזה במרכאות כפולות! אורי אבנרי: וגם בלי מרכאות כפולות.

● יוסף שופמן: האם חברי-הכנסת אבנרי מתעלם מכל הבעיות הביטחוניות? כיצד הוא מתאר לעצמו את המצב, האם אנו חיים בזמנים נורמליים? ... בתל-אביב נתפסו ה- אנשים שהניחו את הרימונים רק על סמך תעודות זהות. בלי תעודות-זהות לא היו תופסים אותם.

● אורי אבנרי: זה לא נכון. האם אתה באמת חושב שזוהי בעייה לאירגון אל-פתח להדפיס תעודות-זהות של מדינת-ישראל? האם אנחנו לא הדפסנו בימי האנגלים תעו- דות-זהות?

● תוך כדי כך גילה ח"כ יצחק רפאל סודות מן החדר — שגם שרי מפ"ס ול"ע לא הצביעו נגד ההחלטה שלא להיענות לדרישת בית-המשפט העליון:

● יצחק רפאל: ... אני אינני יודע מה היה בממשלה. אני רק יודע שבממשלה אף שר לא הצביע נגד. לא חברו של חברי-הכנסת האוזנר, ולא חבריו של חברי-הכנסת שם- טוב, אף אחד מהם לא הצביע נגד!

● אורי אבנרי: טוב שאתה אומר זאת. חשוב שהצי- בוך יידע זאת.

שבים וממילא גם בתעודת-הזהות, את הציון "לאום". תגובת הממשלה והכנסת — קשה להגדירה אחרת מאשר סטירת-לחי לבית-המשפט העליון של המדינה. הממשלה לא נכנסה לשום דיון בנושא זה. כאשר ביקשו שישה שרים בממשלה לדחות את ההכרעה, עלימנת ללמוד את הבעיה, כדי שיוכלו להביע דעתם עליה, דחתה הממשלה את התביעה הזאת, ונגד דעתם ונגד רצונם של שישה שרים קיבלה החלטה מיידית להשיב את פני בית-המשפט העליון ריקם.

כאשר הגשנו הצעה לסדר-היום של הכנסת, לדון בפנייה של בית-המשפט אל המחוקק, לא הכירה נשיאות הכנסת בדחיפותה של הצעה זו, וכך מנע כל דיון בכנסת על פנייה של בית-המשפט העליון אל המחוקק, אל בית המי- חוקקים. אני רוצה פעמיים ביום אחד להשתמש במונח "סקנדל", אחרת הייתי משתמש במילה הזאת לגבי עניין זה. ... אין זה מיקרה שבית-המשפט העליון — לאחר דיון נוקב — הגיע לכלל מסקנה שיש לבטל את הפרשת הזה. קיימת הבעיה של הנשים הנכרות. איך אפשר לדבר על ציונות, על קיבוץ גלויות, על פתיחת שערים בפני מיליוני יהודים מארצות-הגוש המזרחי — ובאותה נשימה להשאיר בחיקוק חוק היוצר אפליה קיצונית בין בעל יהודי לבין אשתו הלא-יהודיה, אותה אשה לא יהודיה שנישאה ליהודי, שרצתה לעלות עימו ארצה, הרוצה לגדל את בניה ברוח תרבותה של המדינה הזו, לשלוח את בניה לצה"ל, להשי- תרש במדינה ולקשרו אל חיה בשותפות-גורל עם המדינה הזאת? הרי זה הופך לצביעות את כל הדיבורים על עלייה, על פתיחת שערים, על קירוב יהודי בריח-המועצות! אם יפתחו מחר, באורח פלא, שערי בריח-המועצות, ונקרא למיליוני היהודים לבוא לארץ, וביניהם מאתי אלפים, ואולי יותר מזה, שנשאנו נשים לא-יהודיות — האם לא תהא זו חבלה קיצונית בעלייה זו?

כשרוצים לפגוע בזכויות דמוקרטיות, רגילים אצי-

במשך כל חשבונו נלחמנו להעלות פרשת רבי-סרן שלט בכנסת. ואילו כימעט כל שאר הסיעות, ובעיקר המשולש מע"י-גח"ל-מפ"ד, החליטו למנוע זאת בכל מחיר.

הגענו עירעור על אי-הכרה בדחיפות הצעתנו לסדר- היום בעניין זה. עירעור זה נידחה, כמובן, באופן כימי- עט אוטומאטי בוועדת-הכנסת.

אבל לא קל להשתיק אותנו. ההזדמנות באה כאשר הגיעה לדיון הצעת-חוק שיגרתית, הדנה בחובות האז- רחים לשאת תעודות-זהות. עניין זה עולה בכל שנה, מבלי שנערך עליו ויכוח. גם הפעם לא נרשם איש לוויכוח, מלבדנו.

אולם כאשר פתחנו בדברינו, החלה נחירה תמונית לרשות-הדיבור. שוב הוכחנו שסיעת-יחיד יכולה לגרום לוויכוח רבתי — ושוב עמדנו כימעט לבדנו מול רוב הסיעות. בין השאר אמרנו:

● אורי אבנרי: אני מציע להחזיר את החוק הזה לממשלה. לא מפני שאני מזלזל בצורך בתעודות-זהות, אלא מפני שבתעודת-הזהות הישראלית מופיע פרט שאני מת- נגדו בחריפות, והוא הסעיף "לאום".

היהודים לחמו בכל העולם למען התקבלנה חוקות האוס- רות על ציון המוצא האתני, הרתי והלאומי בתעודת-זהות, בדרכונים ובפספס רשמיים כלשהם. הודות לחץ היהודי יש היום מדינות בעולם, כמו הרפובליקה האוסטרית, שבה אוסרת החוקה בפירוש ציון פריטים מסוג זה במסמכים רשמיים.

הנה, במדינה שלנו, קיימת תעודת-זהות אשר בה מצויין הפרט הזה, שהתנגדנו לו בכל מקום אחר בעולם, שבו לא היינו אנתוני הרוב.

דבר זה חמור שבעתיים לאור הדבר שקרה בשבועות האחרונים. בית-המשפט העליון של מדינת ישראל, בהרכב של תשעה שופטים, ועל דעת כל תשעת השופטים, פנה אל המחוקק, באמצעות הממשלה, ותבע לבטל במירשם התר-

במדינה

(המשך מעמוד 11)

סועל, לא ראה בצעיר בן ה־17 שניצב לפניו נער חולה, הזקוק לשיקום ולטיפול. הוא ראה בו את הפושע הנורא, הפורץ ה־אימתני המסכן את החברה, והטיל עליו שבע שנות מאסר בגין 79 ההתפרצויות ש־הודה בביצוען.

לא היתה זו הפעם הראשונה ששבתאי (סבי) ישי מופיע בבית־משפט כנאשם. אך למרות 25 התיקים בהם הורשע בעבר, על עבירות שביצע בהיותו צעיר מאוד, ולמרות ארבע שנות מעוון־חסות להן נדון בחקופות שונות, לא נדון הנער מעולם למאסר בפועל. מי שנדהם מגור־הדין הנוקשה היה עורך־הדין שלמה שגב (37), בעצמו אב לילדה בת 16 ולילד בן שש. הוא התנדב לייצג את סבי בעירעור בפני בית־המשפט העליון.

אסיר ישי
התקופה המכריעה

„ממש נשרף לי הלב“, הסביר את התנדבותו, „שנער בן 17 ישלח לשבע שנות מאסר בתקופה המכריעה של חייו. ומה עוד שזו לו הפעם הראשונה להחבש בבית־הסוהר. שלוש שנים הן תקופה מספקת לתיקונו ולשיקומו, כך טענתי בעירעור, ואילו שבע שנים — זו כבר ענישה נקד־נית.“

שגב עירער גם על כך, שבית־המשפט ה־מחוייב לא הסביר לנער, עת דן אותו, כי יש באפשרותו לבקש למנות לו סניגור.

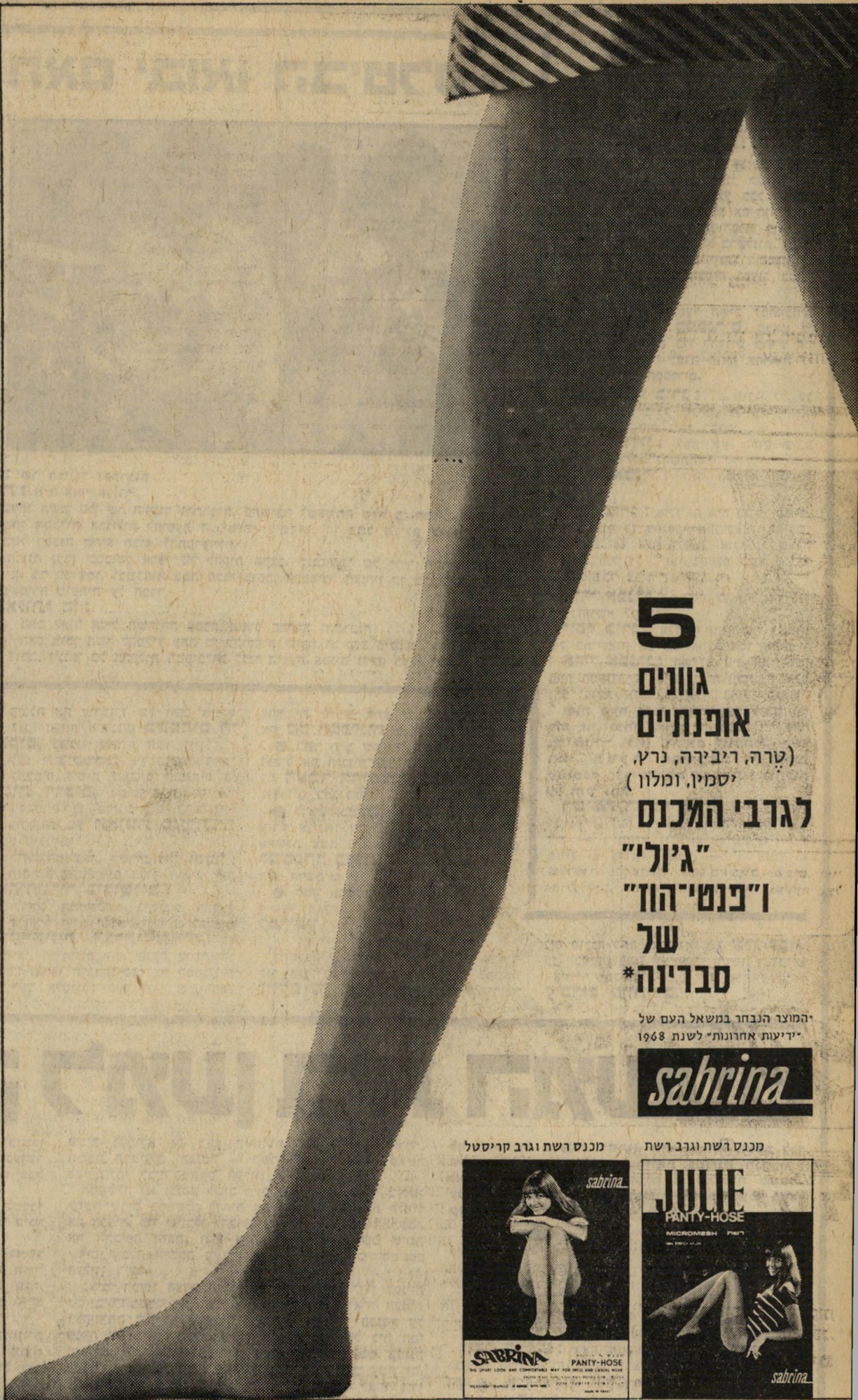
הוא טוען כי הודאותיו הוצאו ממנו בערמה ובפיתויים. בית־המשפט לא שאל אותו אם הוא מסכים שהודאותיו תחקבלנה. לעירעור צורף תצהיר של אחד המתלוננים על הפריצות, אדם בשם חייג, שסיפר כי שמע מפי עוזרת־בית של שכנה, כי ראתה את הפורץ שנמלט מדירתו — אדם כבן 30-40. גם במסגרת וגם בבית־המשפט לא נשאל על זהותו של הפורץ, אך משגמר להעיד וראה כי הנאשם הוא נער צעיר, פנה לתובע וסיפר לו שהפורץ „שלו“ קשיש יותר. התובע פטרו ב־ממילא הוא הודה כבר בכל.

עכרם של פוזרי־הסמים. כשישים אלף ל־י היה סכום הנזק מפריצותיו של סבי, לסענת התובע. הוא ציין במיוחד את הפריצה לדירתו של ח״כ פנחס רוזן, ממנה גנב מעטפות יום־ראשון שקיבל רוזן בהיותו חבר־ממשלה, וזרקן לפח מהיותן מחוסרות־ערך בעיניו.

לדברי התביעה נהג סבי — כן שכונת־העוני הירושלמית אבן ישראל — למכור את הרכוש הגנוב תמורת סכומים מגוחכים בעיר העתיקה. את הכסף בינוז על רכישת סמים בעזה ובמקומות אחרים.

בעירעור, הסביר אחרת עורך־הדין שגב את הטרדיה של סבי ישי והסמים: „נפילתו ברישתם של סוחר־סמים, שהביאו אותו להתמכרות לסמים — גרמה להידרדרותו. סוחר־סמים אלה, לאחר שקרבנם מאבד את כושר־צונו ואת כוחו לשלוט בעצמו, מתחייבים לדרוש ממנו לשלם עבור הסמים ש־השתעבד להם. וכשאינו בידו הסכומים ה־דרושים, הוא נשלח עליהם לפרוץ ולגנוב. הם רוכשים ממנו את השלל בפרוטות, וב־

• עם נמר ההליכים המשפטיים הספיק לעבור את גיל ה־18, וכך חדל להיחשב קטין, מבחינת החוק.

5

גוונים

אופנתיים

(טרה, ריבירה, נרק, יסמין, ומלוו)

לגדבי המכנס

„גילי“

ו־כנסי־הזו“

של

סבר־ניה*

המוצר הנבחר במשאל העם של ידועות אחרונות לשנת 1968

sabrina

מכנס רשת וגרב קריסטל

מכנס רשת וגרב רשת

קופר-קרמון

„ציפּרוני“

סוכנות לאינפורמציה וחקירות פרטיות
טלפונים 623001, 757613 • רחוב החשמל 8, תל־אביב

✱ איתורי כתובות
✱ חקירות מסחריות

חשוב לשחקנים ולדוגמניות

אין צורך להיות רקדן מקצועי כדי לרקוד ג'ז הרקדן־הכוריאוגרף שמעון דון, בוגר אולפני־מחול בני־יורק ובלוב־דון, יקנה לך תוך חודשים ספורים כושר־תנועה ומיקצב.

קורסי־בוקר וקורסי־ערב (2 שיעורים בשבוע בכל קורס) פרס'ם: סל. 26 17 13 —08.00 10.00 לפנח־צ: 17.00—20.00 (בערב).

ברמת-גן

ביום שלישי, 17 בדצמבר, בשעה 8.30 בערב, בקפה „עצמאות“ (גן המלך דוד) תתקיים פגישת פעילים ואוהדים, לדיון לע הנושא:

מס המפלגות — תועבה
שממנה נהנות כל המפלגות

בהשתתפות חבר המרכז
אלכס מסים

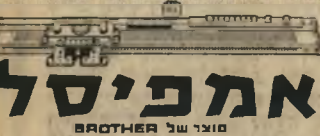
בבאר-שבע

ביום ראשון, 15 בדצמבר, בשעה 9 בערב, תתקיים פגישת פעילים ואוהדים בביתו של דן לחמן, רחוב אובות 80 (ליד הפיקור), לדיון על הנושא:

מס המפלגות — תועבה
שממנה נהנות כל המפלגות

בהשתתפות חבר המרכז
יוסי אתגר

חברים ואוהדים מתבקשים לרשום בפניהם: החוג של רמת-גן מתכנס באופן קבוע מדי יום שלישי בערב, בקפה „עצמאות“, בואו בקביעות, בלי להמתין להזמנות.

אמפיסל
סוגי של AMPISIL

זוהי המכונה הראשונה בעולם שסורגת אורגת ומבצעת תחרה... במחיר שאינו עולה על מכונת סריגה רגילה. סרגי וארגי דוגמאות מקוריות משלך ופשוט גוזי לגודל המתאים לשמלה או לרהוט ביתך. סרגי אלפי דוגמאות פשוט ע"י לחיצת 8 כפתורים פשוטים.

וכעת תחרה אוטומטית:

כעת תוכלי לסרוג את דוגמאות התחרה המסובכות ביותר, אוטומטית תוך דקות בלבד. האפשרות להשיג את צו האופנה האחרון בקלות, מוגשת לך ע"י אמפיסל.

- בתשלומים נוחים של 40 ל"י לחודש ללא ריבית
- הדרכה חינם • אחריות מלאה ל-10 שנים.

ראי עוד היום הדגמה ב:

תל-אביב: אמפיסל, אלנבי 98, טל. 612994. אמפיסל, המלך ג'ורג' 62, טל. 235142. אבי, הגליל 9, מול קו 4, תחנה מרכזית אחים נחום, אלנבי 82, טל. 611747. כל-בו שלום, ירושלים: אמפיסל, המלך ג'ורג' 21. חיפה: אמפיסל, הנמל 40, טל. 67590. טוביה, הרצל 17, טל. 63587. פתח-תקוה: אמפיסל, רח' אשכנזי 3. בתי-לם: בלפור 37. רמת-גן: סריקין 11. נתניה: ויצמן 3. הרצליה: העבודה, פנת שד' יעקב. עכו: ויצמן 14. אשקלון: אמפיסל, הרצל, מול בנק קופת עם. טבריה: מתי, בנין רסקו. חולון: טרייטור מלכה, 1 במאי 8. נצרת: אחים שופיף חוסון, שוק מרכזי. חדרה: הכס משה, רוטשילד 38. באר-שבע: קסמן אברהם, פסג' אוניקו. פטמן חיים, טרומפלדור 67. נהריה: ריכנטל, הרצל 77.

ולהשיג בכל החנויות המובחרות

אחד יראה דברים הנוגעים לתחומי, הס-כיר ראש-העיר אבנר גרעין.

בראש הממשלה יעמדו ראש-העיר עצמו — ורעייתו. סגנו יואב גבאי יסע אף הוא עם רעייתו. חבר מועצת העירייה זילבר דוקרן יסע לבד. עמיתו אריה קלנג יקח את רעייתו. נסים חרד יסע לבד, אבל מהנדס העיר צבי צילקר יצא בלחיית רעייתו. מנהל מחלקת הנסיעות מיכאל רוזנברג, מנהל ליטת הנוער מאיר אשל (האיש שמימש, בהיותו בגרמניה לפני כחודשיים, את הב-טחת ההזמנה שניתנה לפני כשנה), עיבד לשכת הנוער דני דרון, מנהל בית-הספר התיכון המקיף יעקב שביט, מנהל המחלקה לתרבות לנוער ולספורט ניסן שאולוב — יסעו בלי ליחי נשי. ואילו יהודית לוי, רעייתו של סגן ראש-העיר שלמה לוי, תיסע בלי כעלה: הוא ימלא את מקום ראש-העיר בהיעדרו.

הצטרף גרעין: „אשתי היא יושב-ראש האגודה למען העיר, ורעייתו של מר ציל-קר היא מזכירת האגודה. אחה, אשתו של אריה קלנג, היא מורה בבית-ספר מ'פתן לילדים פרובלמטיים. אשתו של יואב גבאי, כמו שאני מכין, פעילה באיגוד אימהות עובדות, וכמוה גם יהודית לוי, אשתו של סגני, שלמה לוי.“

מי מושלם מה? הזמנת עיריית שפנ-דאו היא לעשרה ימים בגרמניה. ביוזמת עיריית אשקלון נוספו עוד תשעה ימי סיור בצרפת, אנגליה והולנד.

ראש-העיר הכחיש בתוקף שכאילו דמי-ההשתתפות לאיש נקבעו ל-300 ל"י. 30% (המשך בעמוד 19)

פרוטות אלה הוא רוכש שוב סמים, וכך הלאה ללא מוצא.

לקראת העירעור התנדב לעזרת סבי חבר-אסיר, שהסכים להודות כי חלק נכבד מ-הפרצות ביצע הוא, אך לבסוף לא יצא הדבר אל הפועל.

בבואם לפסוק את דינם, הסכימו השופ-טים העליונים יואל זוסמן, צבי ברנזון ו-אלפרד ויתקון כי שבע השנים שהוטלו על סבי — זה יותר מדי.

משום כך הפחיתו את עונשו בשנתיים, השאירו בתוקפו גם את שלוש שנות המאסר-על-תנאי שהוטל עליו, וכן תשלום 41 אלף ל"י פיצויים לגזיוקים מפריצותיו.

בבית-הסוהר יוכל סבי, מן הסתם, לעשן חשיש, כמו אסירים רבים אחרים — מבלי שיצטרך לבצע גניבות ופריצות למימון ה-תענוג ההרסני.

נסיעות לחו"ל

שעורייה

באשדוד

אשדוד רעשה השבוע. הכל דיברו על שעוריית הנסיעה של ממשלת העירייה ל-גרמניה, על-פי הזמנתה של עיריית רובע שפנדאו בברלין.

בהזמנה דובר על ארבעה אנשי-מינהל ו-12 אנשים העוסקים בנוער. כאשר נודע הרכב הממשלה — פרצה השעורייה. „כל

תמונות השבוע

שחקני מכבי חיפה בשולי המיגרש המוצף

מישחקי הליגה הלאומית בכדורגל נתקלו השבוע באויב מיספר אחד שלהם: הגשם. המישחק בין הפועל ירושלים לשמשון, שנועד להיערך בבירה, לא החל בגלל המגרש המוצף וגשמי הזילעפות. באיצטדיון בלומפילד ביפו הופסק המישחק בין בני-הודה ובית-ר ירושלים, וחודש לאחר הפסקה. ברמת-גן אירע מיקרה שעורר סערה בין אוהדים, שחקנים, מאמנים ושופטי-הקו: שופט המישחק, מימון זוהר, אישר את המיגרש הרמת-גני עליו התמודדו הכז רמת-גן ומכבי חיפה, על אף שהמיגרש היה מכוסה בשלוליות. באמצע המישחק, כאשר היתה התוצאה עדיין אפס-אפס, ניתכו מסרות עזים, שהורידו את ערך המישחק לאפס. למרות זאת המשיך השופט את המישחק. בדקה 72 — 18 דקות לפני סיומו החוק — ירד גשם כה חזק, שהשחקנים לא ראו את המתרחש בשדה. אותה דקה — במצב 1:1 — שרק השופט לעבירה נגד חיפה. הקוונים, שחשבו שהשריקה נועדה לבסל את המישחק מפאת המטר הסוחף, עזבו את המיגרש בריצה, כשאחריהם השחקנים (התמונה למטה). השופט נאלץ לשרוק לסיום. חמש דקות לאחר-מכן פסק הגשם אך המישחק לא הותחדש.

הקוונים בורחים מהמגרש בדקה ה-72

באווירה של פחד מפני הסירור הדתי רצו רופאים להסתייר את נסיונם הנועז להציל חיי אדם

יאי"ד מקול וב

ד"ר מוריס לוי

עורכים, נאלץ מוריס לוי להשתליל ב- סודיות מוחלטת, כדי להימנע מתגובות זר-

עמות. בתוכניתו היה להודיע על ההשתלה רק לאחר ובאם יתברר שהלב החדש אומנם נקלט בגופו של יצחק סולם.

"מיבצע סוד" נכשל באופן טוטאלי לתד- המתר של לוי, כאשר עיתונאי פרץ לחדר- הניתוחים בביילינסון בעוד הוא עסוק ב- שלבים האחרונים של ההשתלה.

כך קרה שמיבצע רפואי נועז ומפואר, שנועד להלל את שמה של המדינה, למלא ברגשות גאחה את לבבות אורחיה הבריאם ובחלומות תקווה את לבבות אורחיה חולי-

ה פרופסור מוריס לוי (43), הסיר את חלוקי-המנתחים הירוק, קילף מעל אצבעותיו את הכפפות מכוסות כיתמי הדם. השעה היתה 8.30 בערב יום החמישי הראשון, החמישי בדצמבר 1968. בדיוק שנה ויומיים מאז חולל רופא אלמוני בדרום-אפריקה, הפרופסור כריסטיאן ברנארד, מה- פכה בתולדות הרפואה האנושית: הוא שתל את ליבו של אדם מת בגופו של אדם חי.

בשנה שחלפה מאז, הוצאו 95 לבבות מאנשים שמותם נקבע באופן קליני, ונש- תלו בגופותיהם של 93 אנשים, שעמדו ל- מות לולא הוחלפו לבבותיהם בחדשים (בש- ני אנשים נשתלו לבבות פעמיים). מוריס לוי, חד מבט ובעל מיכסא בולגרי שנותר לו מארק הולדתו, חייך בהתרגשות. הוא ביצע את השתלת הלב ה-96 במספר בחול- דות הרפואה העולמית, והראשונה בישראל. אותה שעה טרם ניתן לקבוע אם האיש בגופו שתל לוי לב חדש — יצחק (ויאק) סולם (43), עולה מאלג'יר, תושב יפו ועובד בנק לאומי בתל-אביב — יחיה. אולם בביר אחד לא היה ספק: הניתוח הצליח. הלב שנשתל בחזהו של סולם, החל לפעום מייד כשחובר אל מחזור הדם בגופו. מרגע זה היו סיכוייו של סולם לחיות 50%. מוריס לוי ציין בסיפוק: "זה ניתוח הרבה יותר קל מאשר ניתוח-לב פתוח."

★ ★ ★

השתלה במחתרת

אדם התרגשותו של לוי לא נגרמה רק בגלל הצלחת ההשתלה. הוא לא פיקפק לרגע בהצלחתו. ימים מעטים בלבד אחרי שפרופסור ברנארד ביצע את השתלת- הלב הראשונה בהיסטוריה, ציין לוי בחוגים רפואיים סגורים כי הוא מוכן, מבחינת ה- יידע ומבחינת הנתונים הטכניים העומדים לרשותו בבית-החולים בייילנסון, לבצע הש- תלה דומה.

העולם הזה (1586) היה העיתון היחיד בישראל שיצא בגילוי זה, תוך ציון הגור- מים המעכבים בעד מוריס לוי לבצע הש- תלת-לב: הטרור של החוגים הדתיים הקר- צוניים בישראל במלחמתם נגד ניתוחי- מתים.

כדי לבצע השתלת-לב בישראל למרות הטרור הדתי, ביקש מוריס לוי לשמור את מיבצעו בסוד כמס. בעוד שבמקומות אח- רים בעולם, גאים מנתח-לב וחזה לבשר לעולם על מיבצעי השתלת-לבבות שהם

תפילת אשה

שרה סולם, אשתו של יצחק סולם אשר בחזהו נשתל השבוע לבו של אדם אחר, ממחינה בפתח המחלקה בה שוכב בענה, כשהוא מחוסר-הכרה, אך עם לב בריא ופועם, כשבליבה תפילה שבעלה יבריא מחוליו.

הלב בידי המנתחים

עה בגרמניה. המצלמה הצליחה לקלוט את הלב שהוצא

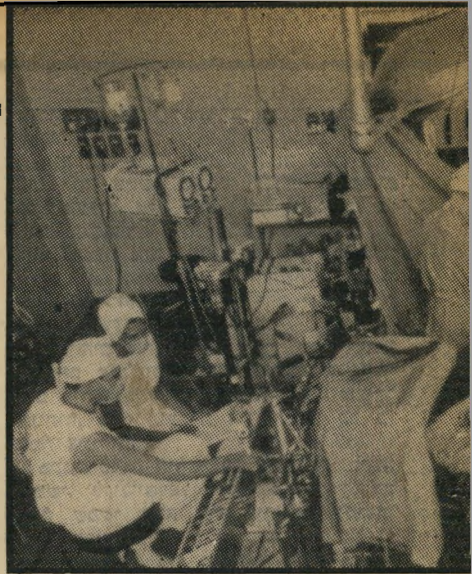
הלב, הפך בגלל פחדו של הפרופסור לוי מהטרור הדתי לעניין מחתרתי מעורפל ומ- גימגם.

גרוע מזאת: הסודיות והמחתרתיות הבר- או לכך שדווקא השתלת-הלב הראשונה ש- נערכה בישראל, עמדה בצל סימן-השאלה המוסרי המרחף מעל ניתוחים מסוג זה. שכן, הלב ששתל לוי בחזהו של סולם לא היה לב שנתרם עליידי אדם-נוטה-למות או

זהו צי- צולם ו- הלב שהוצא
משם
מ
ל
השתלה
כה ר

הלב הראשון אשר נשתל בישראל נלקח מגוסס ולא נתרם

לבבות

הבנות לפני הדלת

שתי בנותיו של יצחק סולם, איבון ומזל, ניצ'ות בפתח המחלקה לניתוחי לב בבית החולים ביילינסון, לשם הועבר אביהן מחדר ההתאוששות, לאחר שהלב שנשתל בחזהו פעל כשורה.

במרכז הרפואי של הדסה בירושלים. היה זה כאשר אושפז שם במחלקה הפנימית א', השוכן הירושלמי יוסף קניג (50), תושב גבעתיש-אול בירושלים, הנמנה על חסידי הרבי מגור. רופאיו של קניג קבעו כי אין כל סיכוי לחייו, אלא אם יושלל בחזהו לב חדש. הפרופסור חנוך מילוצקי והד"ר יוסף בור-מן, שחזר רק לאחרונה מהשתלמות בנושא השתלות הלב מדרום-אפריקה, הביעו את נכונותם לבצע את ההשתלה. כאשר הובא לבית-החולים פצוע בתאונת דרכים, שלא היתה עוד תקווה לחייו וליבו נמצא במצב תקין, הציעו הרופאים למש-פחתו של קניג, לבצע בגוסס את ההשתלה. בני המשפחה לא היו מוכנים להחליט על כך, לפני שיתיעצו ברבי מגור. עד שבאו אל הרבי לשאול בדעתו, מת האיש שנפגע ב-תאונה, וליבו לא היה עוד במצב כשיר להשתלה. למורים לוי היה יותר מזל. בטיפולו נמצא מזה חודשים מספר המועמד היחיד שי-מצא עד כה להשתלת-לב. לפני שנה נתקף יצחק סולם לראשונה ב- (המשך בעמוד 18)

הצלעת

כך נראית הצלקת הנש-את בעיקבות ניתוח של השתלת-לב בחזהו של אדם שנותר.

באופן קליני, כשהוא נמצא ביד המנתחים המעבירים אותו לגופו של חולה-הלב שליבו הלקוי הוצא ממנו. זוהי הצורה בה מבצעים את העברת הלב. עד לחיבור הלב החדש, מחוברים כלי הדם למכונת לב-ריאות.

להשתלת-לב. לעומת זאת, לפי אותה הער-כה של מכון הלב הלאומי בארה"ב, יש אפי-שרות לקבל רק 40 לבבות מתורמים. בישראל המצב חמור פי כמה גם באופן יחסי. המועמדים, שמצב לבבותיהם מחייב השתלת-לב חדש כדי להציל את חייהם, הם ספורים. תורמי-לבבות לא קיימים בכלל. לפני שלושה שבועות נראה היה שהש-תלת-הלב הראשונה בישראל תבוצע דווקא

באופן קליני, כשהוא נמצא ביד המנתחים המעבירים אותו לגופו של חולה-הלב שליבו הלקוי הוצא ממנו. זוהי הצורה בה מבצעים את העברת הלב. עד לחיבור הלב החדש, מחוברים כלי הדם למכונת לב-ריאות.

השרכן איחר את המועד

שהשתלת-הלב בוצעו בעולם בקצב של שניים בוע. היתה זו רק שאלה של זמן והזדמנות, כדי ש-מסוג זה תבוצע בישראל. בארצות-הברית, לפי הער-יאת, נמצאים מדי שנה 80 אלף איש המועמדים

הנתיבות ניצבה בפניהם דמותו של עי
תונאי.
הוא היה מוכר להם. היה זה כתב למר
חב, יונה שמשי, שאשתו עובדת במזכירות
בית-החולים. אלא שלא היתה זו אשתו של
יונה, שהעבירה אליו את הידיעה המרעישת.
היא נמצאת מזה חמישה חודשים בחופשת-
לידה, לא ידעה כלל על ההשתלה המבו
צעת בבית-החולים, אלא לאחר שיונה חזר
לביתו בשעה שלוש בלילה.
למנתחים התגלה אז דבר, שהיה ידוע
לאחרים מזה זמן רב: שבמדינה של יהו
דים אי-אפשר לשמור סודות. שעה שנערך
הניתוח, כבר הועברה הידיעה על כך ב
כמה צינורות.
מקור סמוי הודיע על ההשתלה ליונה
שמשי, לקול-ישראל ולמערכת הארץ. רק
יונה שמשי גילה חוש עיתונאי למופת,
מיהר לרוץ לבית-החולים. הוא הסתובב ב
חדר ההמתנה. בני משפחת סולם, ששהו
שם, סברו שהוא קרובו של האיש ממנו
הוצא הלב. הם דאגו להרגיעו ולמסור לו
את כל הפרטים באשר לזהותו של האיש
המקבל את הלב. יונה העז וניסה להציץ
לחדר הניתוחים, משם גירשוהו הרופאים.
אבל בידו היה כבר הסיפור המלא. למח
רת היה למרחב עיתון הבוקר היחיד ש
הופיע בכותרת ראשית, שמתחתה כל ה
סיפור על ההשתלה.

★ ★ ★
„דבר” נגד קופת-חולים
כך התפוצץ מעטה הסודיות בו
ניסה פרופ' לוי לעטות את השתלת
הלב הראשונה בישראל.
עתה התרחש הדבר שפרופ' לוי חשש

האם שייך הלב-השתול לאברהם סדגת- (בחמונה עם אשתו) שנכמר ביום ההשתלה?

מתמי התעלומה הגדולה: לקחו את הלב?

ממנו ביותר: מחולי-השדים לגילוי זהותו
של האיש ממנו הוצא הלב השתול.
בידעם את מה שעתידי להתחולל, ניסו
הרופאים למנוע את השערוריה. דובר מרכז
קופת-חולים, גלצקי, צילצל למערכות כל
העיתונים במדינה, ביקש לא לפרסם כל
ידיעה באשר לזהותו של תורם-הלב. הוא
הודיע שביום הראשון השבוע, תכנס ועד
דתי-העורכים, שעליה יוטל להחליט בשאלה
המוסרית: האם לפרסם את זהותו של ה
תורם.

זוהי בעייה עדינה מאוד. פרופ' בארנארד,
למשל, נוהג לפרסם מייד עם ההודעה על
ההשתלה גם את זהות האדם ממנו נלקח
הלב. מהניסיון בארצות-הברית, שם התגלו
מיקרי סחטנות מצד משפחות תורמי-הלבבות
כלפי בעלי הלבבות השתולים, כבר חוקקו
מספר חוקים, לפיהם חובה לשמור
על שם התורם בסוד. במדינת ישראל,
בגלל חוק האנטומיה העדין והמסובך,
הופכת הבעיה לחמורה פי כמה. שכן מש
פחתו של האיש ממנו נלקח הלב עלולה
להסתמך על החוק, ולגרום לכך ששתולי-
הלבבות יועמדו לדין כעבריינים פליליים.
כל העיתונים קיימו את הבקשה של דובר
קופת-חולים, מלבד עיתון אחד: עיתון ה
הסתדרות, לה שייכת קופת-חולים — דבר.
כאשר התכנסה ועדת-העורכים, כבר הופיע
דבר עם גיוסה ראשונה באשר לזהותו
של תורם הלב השתול. בעקבות זאת הו
דיעו עורכי מנריב והארץ, כי לא יקבלו
עליהם את החלטת ועדת-העורכים, לא לחת
פירסום לשם ידיעה הנוגעת לזהותו של
בעל הלב שנשתל.

כך החל מירון מטורף גלגות את זהות
התורם. תוך 24 שעות נמצאו שתי מש
פחות שטענו, כי הלב השתול נלקח בלי
ידיעתן, מבין משפחה שנפטרה.

★ ★ ★
לב מאיש שדא קיים

כיד-אליתו בתל-אביב, טענה משפחתו
של אברהם סדגת כי הלב היה שייך
לו. סדגת, פועל בניין בן 35, עולה מ

שרה סולם קיבלה הדרכה מיוחדת כיצד
יהיה עליה לנהוג בעיתונאים שיפנו אליה,
ומה לענות להם.

★ ★ ★
אין סודות

באמצע השבוע שעבר הסתבר, כי
נמצא מועדו מתאים לעקירת-לב, לשם
השתלתו בגופו של סולם. מותו הקליני
של האיש נקבע בשעות לפני הצהרים של
יום החמישי בשבוע שעבר, אחרי שהאיש
לקה בשטף דם במוח.

בשעה 12.30 בצהריים הוכנסו שני אנ
שים לחדרי הניתוחים של בית-החולים
ביילינסון. בחדר אחד עסק צוות בראשותו
של הד"ר ג'ק סלומון, שבו השתתפו גם
ד"ר לוינסקי וד"ר מלמד, בכריתת הלב
מגופו של האיש שמת באופן קליני. בחדר
סמוך הורדם אותה שעה יצחק סולם. פרופ'
מוריס לוי, בסיועם של ד"ר דניאל אשכול
וד"ר ויטני, החל לנתח את חזהו. לאחר
20 דקות של ניתוח הוציא פרופ' לוי את
ליבו של סולם, אחרי שחיבר את עורק
הלב המנותקים למכונת הלב-ריאות.
אותה שעה, ללא תקלות, בדיוק מתימטי,
הובא לחדר הלב, שנכרת בחדר-הניתוחים
השני. במשך שעה וחצי עמל פרופ' לוי
לשתול את הלב החדש בחזהו של סולם,
לתפור אליו את העורקים. ברגע שהסתיימה
תפירת העורקים, כבר החל הלב החדש
לפעום בחזהו של סולם, ללא צורך בהלם
חשמלי לתחילת הפעילות.

שלוש וחצי שעות מרגע בו הוחל בני
תוחו של סולם, ניתן היה לנתק ממנו את
מכונת הלב-ריאות. אבל הרופאים שהו ב
חדר הניתוחים שבע שעות רצופות.
כל הצוות עבד בקורירות מופתית. לא
היו תקלות ולא סימני תרגשות. לאחר
מעשה נראתה ההשתלה-הלב לאנשי הצוות,
כעניין טכני שבשיגרה. נראה היה שהכל
יעבור בשקט. איש בבית-החולים ביילינסון
לא ידע על ההשתלה הנערכת בחדר-הניתוח
חום. אבל דווקא אז, כשגירמה היה שתמו
הבעיות, הוכו הרופאים בהלם: בפתח חדר

אדם אחר, נאלצו מוריס לוי וחבריו להמ
תין להודמנות בה יוכלו ליטול לב מאדם,
שלא הוא ולא בני-משפחתו ידעו על כך.
מעשה זה מותר לפי חוק האנטומיה וה
פאטולוגיה הקיים בישראל, שהחוגים ה
דתיים תובעים לשנותו. לפי חוק זה מותר
לרופא לנתח גווייה כדי להשתמש בחלק
ממנה לריפוי של אדם אחר. אבל זאת רק
בתנאי, ששלושה רופאים שהוסמכו לכך
בהתאם לתקנות יקבעו בתעודה, כי הניתוח
משמש למטרה האמורה.

תעודה כזאת, חתומה בידי שלושה רופ'
אים כוסמכים, יכול היה פרופ' לוי למצוא.
ישנו רק פגם אחד בחוק. הוא קובע ש
מותר להוציא איברים מגופו של אדם מת.
אדם מת נחשב כמובן החוק אדם שליבו
הפסיק לפעום. במקרה כזה לא יצלה עוד
הלב להשתלה. כדי להוציא לב ראוי להש
תלה, חייבים המנתחים להוציאו מגופו של
אדם שמת באופן קליני — כלומר, אדם
שהרופאים קבעו שאין לו עוד סיכוי לחיות.
אם כי עדיין לא מת לגמרי.

במיקרה כזה, של הוצאת אבר מגופו של
אדם שמת באופן קליני, דרושה הסכמת ה
אדם הנוטה למות או בני-משפחתו. בהע
דר הסכמה כזו, עלולה הוצאת אבר מן ה
גוף להחשב כמעשה חבלה פלילי.

בנקודה זו צועדים הרופאים על חבל
מתוח דק מאוד. כדי למנוע הסתבכויות,
העדיף מוריס לוי, שבפניו לא היה קדוש
מחצלת חייאדם, לשמור על הוצאת הלב
שנועד לשתילה בסודיות גמורה, כאשר
תגיע ההודמנות לכך.

לפני חודש הוכנס יצחק סולם למצב של
המתנה לקראת השתלת הלב. תוכנית ההש
תלה נשמרה בסוד כמנס. ידעו אותה רק
יצחק סולם, אשתו שרה, ואנשי הצוותים
המנתחים של המחלקה לניתוח-לב בביילי
נסון, שהתאמנו בשנה האחרונה לקראת ה
ניתוח המסובך, בהשתלת לבבות בכלבים.
בידעו את הצפוי כאשר יבוצע הניתוח.
הזהיר פרופ' לוי את משפחת סולם וואת
צויתו על שמירת הסודיות. אנשי הצוות
נאלצו לחתום על הצהרת שמירת-סודיות.

(המשך מעמוד 17)

התקפת-לב, אושפו בבית-החולים דונולו
ביפו. לאחר שהתקפים חזרו ונישנו, גילו
רופאיו פגם חמור בליבו. מאחר שסברו
כי רק ניתוח-לב פתוח עשוי להציל את
האיש, הועיקו את מוריס לוי, מנהל המח
לקה לניתוח-לב וחזה בבית-החולים ביי
נסון, הרופא שהיה חלוץ השתלת הכליות
בארץ, והמנתח הראשון בעולם ששתל מיס
תמלב של עגל בליבו של אדם, נוסף לשו
רה ארוכה של ניתוח-לב פתוחים.

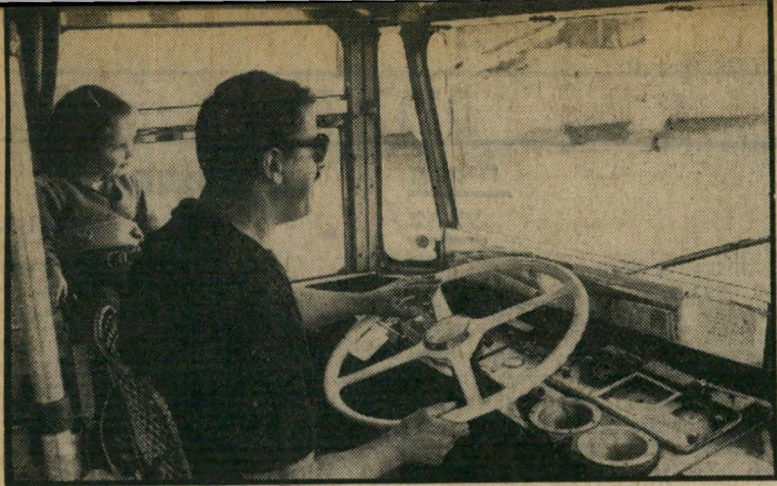
פרופ' לוי הגיע, לאחר בדיקה, למסקנה
אחת: רק השתלת לב חדש עשויה להציל
את חייו של סולם. הוא גילה את מימצאו
לסולם. סולם, שידע כי באם לא יסכים
להשתלה יאפסו סיכוייו להמשיך לחיות, הס
כים שישתלו בליבו לב של אדם אחר.
כדי לבצע את ההשתלה היה צורך באדם
שיתרום ליבו למטרה זו. אדם כזה לא היה.

★ ★ ★
צעירה עד חבל דק

ב העדר תורם, שיביע את הסכמתו
במפורש למסור את ליבו להשתלה ל

בחוג המשפחה
אברהם סדגת,
פועל בניין מיד-אליה, שמשפחתו טוענת
כי הלב השתול נלקח ממנו, בחברת אשתו
ילדתו, לפני שלקה בשטף דם במוח.

נהג גידולי ובתו הקשורה לידו
לא צעצועים סתם

למרחב ועל המישור.
כי בהסתדרות, משום מה, כשמתאחדים,
מביא הדבר לריבוי הוצאות, לא לחיסכון.

עסקים

ריווח מהיר

הבורסה דורשת כישרון, זריזות וקשרים — זאת גילו בשבוע שעבר חברי ה' בורסה התל-אביבית לגירות-ערך. בראשית השבוע הבחינו החברים בהודעה שמסרה מטעם מפעלי נייר חדרה, על חלוקת 25% מניית הסבה. הסברה שפרצה מייד לא היתה סערת שימחה על שיגשוגה של החברה. היתה זו סערת-מחאה. כי ההודעה נשאה תאריך של יום ה' והתייחסה לשיבה שנערכה יומיים קודם לכן. כלומר, בשני ימי מיסחר (רבי' עי וחמישי), ניתן היה, למי שהיתה האינפורמציה בידו, לנצל את הידיעה ללא מתחרים, עשוי להרוויח הון בקלות רבה.

הודעה על השוחד. ייתכן שהדבר היה נשכח בינתיים, לולא פרצה למחרת סערה חדשה, גרועה מקודמתה. אחד המתווכים המורשים, אברהם אירני, הידבה לרכוש מניות אתא, הספיק לקנות בשווי 60 אלף ל"י ערך-ניקוב, ועמד לר' כוש מניות נוספות, כשנכנס לפתע לאלום המיסחר מנהל המסלוקה של הבורסה, שמר' יהו ("זיג") קסלר. הוא הקריא לנוכחים את הודעת חברת אתא על תשלום 4% ד"י וינדי-ביניים, ו-4% מניות הסבה.

"שום סוחר לא היה רוכש כמות כה גדולה של מניות אתא לא היתה לו ידיעה מוקדמת על מה שעומד להרחיש?" רטנו חברי הבורסה הנוצמים, שזמן קצר קודם לכן מכרו את מניותיהם בנזל לאירני. התברר כי הודעת אתא נמסרה לבורסה טלפונית בשעה 11.40 לפני הצהריים, וב' העדו של מנהל, קיבל אותה אחד הפקידים והניחה על שולחנו של קסלר. עד הקריאה בפומבי על הידיעה עברו כשעתיים למרות הכחשותיו של אירני על שהיתה לו אינפורמציה מוקדמת, מינתה הנהלת ה' בורסה ועדת-חקירה בהרכב עוזר פנחס אלרואי מבנק יפת, יור' מרטין מאיר מ' בנק קופת-עם, ור' קרוינר מחברת פ.י.ט. בע"מ — שתחקור את עסקות אירני. הוועדה, לאחר שהוצגה בפניה פקודת הניה בכחב לאירני לרכוש חבילת מניות אתא, וכן קטע מניסוח פוסט של יום המיקרה, בו נאמר כי יש לצפות לדיווידנדי ביניים במניות אתא. החליטה כי אין הר' כחה לדליפה; כנראה היה זה צירוף-מיקרים. אך ספק רב אם מסקנות הוועדה ישיב' נעו את חברי הבורסה, הסובלת גם כן משפל קבוע ומחוסר משקיעים.

הווי

בת הנהג

נוסעי קו 63 של דן בתל-אביב נתקלו ה' שבוע בתופעה משונה: ליד הנהג יושבה פעוטה — קטנה בחגורה אל עמוד-מתכת. הילדה לא נראתה נפחדת, אלא עלויה במיוחד, כי הנהג, יהודה גידלי, הוא אביה. "כשאשתי בת-עמי נוסעת לשוק, או צר' כה ללכת לרופא-שיניים," סיפר גידלי בן ה-39, "אין לנו עם מי להשאיר את מיכל. היא בת שנתיים וחצי ולא יכולה ללכת לבד." הוא התקין מושב מיוחד במטווס שלו, וכדי שמיכל לא תיפול ולא תפריע לו בעת הנסיעה — הוא קושר אותה בחגורה גדולה. על מצב-הרוח שלה שומרים הנוסעים: הם מפנקים אותה בלטיפות וכמתקוקים. הצרה היא שכאשר תלך מיכל לבד, לא תסתפק בצעצועים סתם — כי היא כבר רגילה לאוטובוס של ממש.

ורכים. כתב רפואי אחר היה מוכן להיש' בע' בבית-חן גמור, כי הלב נלקח מאשה צעירה.

מוריס לוי, עוזריו, והנהלת ביילינסון, הכחישו את כל הגרסאות. הם לא שיקרו. לפי רישומי בית-החולים ביילינסון נלקח הלב השתול מאדם שמשפחתו לא הודעה. יותר מזה: הוא נלקח מאדם שלא היה קיים בכלל.

הרישום בבית-החולים ביילינסון מעיד כי הלב השתול בגופו של יצחק סולם הוא ליבו של אחר, אברהם צדקה, בן 26, ש' הובא לבית-החולים כשבוע לפני ההשתלה. המעקב בשאר אחריו בכריסו האישי מעיד כי הוא נפגע בתאונה, אושפז תחילה במחל' קה הפנימית ב' בקומה השישית של בית החולים, הועבר למחלקה הניורוכירורגית בקומה הרביעית, שם קיבל טיפול שכי' תוצאה ממנו נפגע בשטף דם במוח.

אדם בשם אברהם צדקה אינו קיים יותר בבית-החולים ביילינסון.

אדם בשם אברהם צדקה לא מת ולא נקבר, לפי רישומי המשטרה והחבר'ה קדישא.

★ ★ ★

הפרטים שונו במתכוון

מי הוא, איפוא, אברהם צדקה האל-מוני, שלא היה קיים מעולם?

יתכן ובשעת הרישום רשמו בטעות את שמם של אברהם סדגה או אברהם זאדה, כאברהם צדקה. אולם במיקרה כזה, לא מתאימים שאר הפרטים האישיים. בכריסו נקבע בפירוט, שהאיש הוא בן 26 ושאושר פו מזה שבוע בבית-החולים.

מעקב קצר מגלה כי גילגוליו של צדקה בבית-החולים דומים לגילגוליו של אברהם סדגה. גם סדגה אושפז תחילה במחלקה הפנימית ב', הועבר אחר-כך למחלקה ה' ניורוכירורגית. גם הוא לקה בשטף-דם ב' מוח בשעת טיפול רפואי. מדוע, אם כן, לא מתאימים שאר הפרטים?

אין מנוס מן המסקנה, כי הפרטים ב' כריסו האישי שונו במתכוון, כדי למנוע את זיהויו של התורם, וכדי למנוע ממשי' שחתו להקים שערוריה. הרופאים יכולים עתה לטעון תמיד כי הלב אינו של אברהם סדגה אלא של אבי' רהם צדקה. גם הוצאת גחיתו של סדגה מקברה וניתוחה מחדש לשם בדיקה לא יוכיחו דבר.

אם חסר לב בגוויה, יכולים הרופאים לטעון כי הלב הוצא בניתוח שלאחר ה' מוח. אולם ניתן היה גם לשתול ב' גוויתו את ליבו הפגום, ל' סולם. אחרי 48 שעות במצב של ריקבון, לא ניתן לק' בוע אם נעשו תפרים בין הלב והעורקים, כפי שנקבע כבר בזמנו, במיקרה של מוות כתוצאה מעיסוי-לב פתוח.

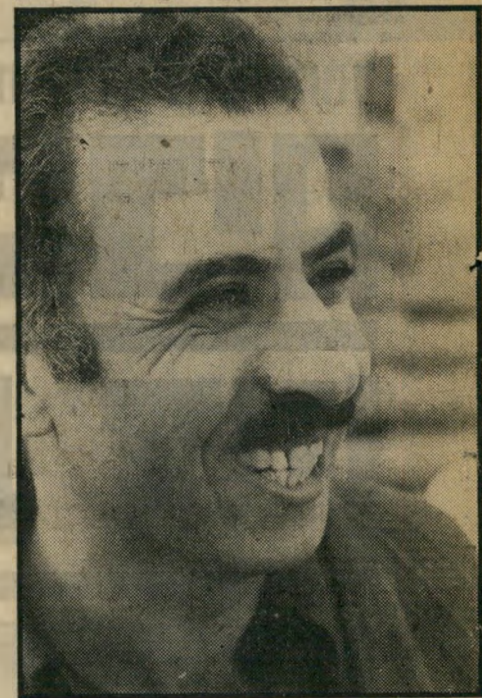
השערוריה המתחוללת עתה סביב זיהוי התורם, תרגע ותיעלם. השאלה היא באיזו מידה היא תשפיע על השתלות-לב נוספות

פרס, נשוי ואב לילדה, איבד את הכרתו ביום שלישי בשבוע שעבר, בעת שעבר בבניין כפתח-תקוה. הוא נלקח לתחנת מג' דוידאדום, משם הועבר לבית-החולים ביילינסון.

למשפחתו נמסר כי הוא לקה בשטף-דם במוח. ביום חמישי האחרון, כאשר שהתה משפחתו בבית-החולים, נלקח אברהם ל' חדר הניתוחים. בשעה שתיים בצהריים נמ' סר להם כי מצבו של אברהם אנוש. ב' שעה ארבע הודיעו להם כי נפטר.

בני המשפחה, שלא ידעו על ההשתלה המבוצעת אותה שעה בחדר-הניתוחים, חז' רו לביתם אבליים. ביום שישי בבוקר בא יעקב סדגה, אחיו של הנפטר, לזהות את גופת אחיו, גילה שני תפרים לרוחב ול' אורך חזהו. כאשר גודע, כי בזמן שאברהם סדגה שהה בחדר-הניתוחים נערכה שם ההשתלה, קישרו בני המשפחה את שתי העיבות, הניעו למסקנה, כי הלב ש' נשתל ביצחק סולם נעקר מחזהו של אבי' רהם סדגה.

כעבור זמן קצר טענו גם בני משפחתו של אברהם זאדה, נהג-מונית מאשקלון, כי הלב השתול שייך להם. זאדה, 37, מת ב' תאונת-דרכים שארעה ביום רביעי, יום לפני ההשתלה. כשנפגע, נלקח אמנם לבית החולים קפלן, אבל בני משפחתו לא הוציאו

האיש שפוצ

יונה שמשי, כתב למרחב, שקיבל ראשון את הידיעה על ההשתלה המ' בוצעת בבילינסון, גרם לפיצוץ הסודיות בו ניסו לכסות את השתלת-הלב הראשונה.

התרופה מגיעה ללוד

להשתיק את פעולת הנוגדנים בגוף הגורמים הצילה את חיי פ. בלייברג, בעל הלב השתול הראשון. לסולם מוזקת התרופה אחת ליום.

מסוס מיוחד מביא מגרמניה את התרופה אל.ב. המיוצרת בגופן של חיות ומיועדת לדחית אברים זרים ומשתלים. תרופה כזו הראשון.

בישראל בעתיד, המיועדות להציל חיי אני שים? נראה שיהיה צורך להסדיר בעייה זאת בחוק מפורש. שודאי אינו תואם את ה' חוק, שעל קבלתו לוחצים לאחרונה ה' חוגים הדתיים במדינה.

סרטים

בארץ

הפלאות

איך ניצחתי במלחמה (פארס, תל-אביב; אנגליה) מותר לשאול משהו בשקט? בלי שהעולם הנאור ישמע? טוב. מה רצה ריצארד לסטר להביע בסרט שלו? כשהמפקד אומר, למשל: "תמיד דאגתי שהרגליים של חיילי תהיינה לא רטובות". האם זה צריך להצחיק, או לא להצחיק, ולמה?

כשהנסקים, היוצאים אל הקווים הקדמיים, נעצרים כדי לבצע את שעת-התה הקדושה לאנגלים, זה מצחיק? יכול היה להיות, לולא היה התה האנגלי המפורסם הזה מופיע בכל יצירת המורם אנגלית, החל מעליזה בארץ הפלאות ועד סרטיו של לסטר עצמו.

יש בסרט בדיחות בנוסח קאטש 22. קבו"צ חיליים נשלחת אל החזית כדי להקים שם מיגרש למישחק הקריקט. בשביל מה מיגרש קריקט בלב החזית? כדי שאותה

"ברברלה"

צדיקה אחת בסדום

קבוצת-חיילים תוכל להראות למפקד הגבוה שהיא עייפה מהמלחמה, אך מאושרת ו-נהנית.

זוהי סאטירה מטורפת מאוד, אבסורדית מאוד, על המלחמה, ואם את שלושת רבעי הבדיחות של הסרט מאבדים אישם בין התרגום הגרוע, להתי האנגלי הפרטי, להג'מות לא מצחיקות, ויותר מדי בדיחות והומור על האווירה המיוחדת של המלחמה, שאין בה עניין כללי רחב — הרי גם מה שנשאר יש בו די.

יש מסכת שלמה של פארודיות על נאור מים משלהבים של פטריסטים מלחמתי, מהם המוצלח ביותר: פצוע נשאר לבד, בי שדה, ופתאום מופיעה אשתו מאי-שם. "זה כואב", הוא אומר לה, והיא מרימה את ראשה אל-על ומדקלמת: "לעולם לא נשכח את הגבורה וההקרבה שגיליתם במלחמה-תכם באויב".

"אבל רוזי, זה כואב", הוא עונה לה. כאן, יוחר מכל הפארודיות הקודמות, מת-פוצץ הנאום המוזיקלי והמנופח, משום שהוא מתנגש במילה אנושית פשוטה: "זה כואב".

כל פעם שאותה יחידת-קריקט מגיעה לידי קרב, עובר הסרט פתאום לקטעים כי-אלירי-דוקומנטאריים, כמו שנהוג בהרבה סרטי-מלחמה, כדי לעשות אותם אמיתיים יותר. הקטעים הללו מצולמים בצבע אהר, וזה מצחיק מאוד-מאוד, כשפעם, לאחר שהסרט הדוקומנטרי נגמר, מופיע ביחידת הקריקט, פתאום, חייל אחד באותו צבע דוקומנטארי, והוא מסתובב בשקט בתוך היחידה, עד שהמפקד שואל אותו אולי הוא צריך ללכת למיסדר-חוליים.

בנוסח קאטש 22 מוכרים כאן גשר, עם צ'ק ללא כיסוי. יש גם פארודיה על סרטי מלחמה: היחידה נכנסת למחנה של אויב בלי נשק. החיילים רק שורקים את המארש הצבאי מהגשר על נהר קואי, והאויב מרים ידיים. מנוצח.

חללים

בחלל

ברברלה (אלנבי, תל-אביב; ארצות-הברית) להחזיק חזק, לא לזנו. לא לעשן. הס-פינה ממריאה לחלל.

מה רואים בחלל? קודם כל סטריפטויז אסטרונוטי. אחר כך מופיע על המסך ראש ממשלת כדור-הארץ ("לא, את לא צריכה להתלבש", הוא אומר לברברלה, "זה רק עניין מדיני"). ומודיע לברברלה העירומה שעליה להציל את האסטרונוט דוראן דו-ראן מממלכת-הרשע של כוכב סדום, ויחד איתו להציל את הקרן ההרסנית שלו המסור-כנת לעתיד האנושות.

נו נו. הראש כבר מסתחרר, אבל זה כלום לעומת מה שיקרה לו בעוד מיספר דקות. הספינה נוחתת על כוכב מושלג עם בנייני פלסטיק. ילדות קטנות קושרות את ברברלה, ובובות חדות שיניים נוגסות בבשרה. היא נכנסת למבוך שבו מתהלכים אנשים עירומים עטופים קוריעכביש, ופוגשת במלאך ש-יקח אותה לעיר הבירה.

לא. זה עוד לא נגמר. אנשי סדום מתנפלים על המלאך, ומענים אותו. מכני-סים את ברברלה לכלוב של ציפורים הנוג-סות את בשרה. היא נכנסת לממלכת התע-נוגות, ונותנים לה שם לשחות תמצית גבר, וקדיסט מטורף מנגן עליה מיסה ל-חליין ולקורבנו. היא צריכה למות מזה.

ומה שעבר עליה זה עוד כלום לעומת מה שמחכה לה. אז מי שיש לו כוח לכל העומס הכבד הזה של עניינים והמצאות חלליות, שיחזיק חזק, שלא יזוז. שלא יעשן. סירטו של ואדים, המבוסס על קומיקס ידוע בכיכובה של אשתו ג'יין פונדה, יכול בקלות לסחרר כל ראש שנברא על כדור הארץ.

ילד טוב

הבוגר (הוד, תל-אביב; ארצות-הברית) נולד בבית עם בריכת-שחייה, ובתוך ברי-כת-השחייה אמא, ואבא, והשותף, ואשתו של השותף.

כולם אומרים לו מה לעשות: "צ'רלי, תגיד שלום לדוד ולדודה. צ'ארלי, תלך ל-קולג', צ'ארלי, תהיה נחמד אל האורחים החביבים".

והוא ילד טוב וביישן וממושע, והוא עושה מה שאומרים לו. וכשאשת השותף של אביו אומרת לו לאהוב אותה, במובן הפ-סי של המילה, הוא לא יודע איך עושים את זה, והוא גם פוחד, אבל הוא שומע בקולה. כי הוא ילד טוב.

וכשבעלה אומר לו לחזר אחרי הבת שלה, הוא לא רוצה כפילות. אבל הוא לא רגיל לסרב. והוא יוצא עם הבת. ורק בסוף הוא מגלה פיתאום שיש לו גם רצון משלו. והוא מורד בהוריו, ובחברה, ובכנסיה, ב-סצינה שבחלקה הוא מכה את כל העשירים עם צלב שבידו, ובחלקה הוא בעצמו נראה כמו צלוב.

חוץ מהסצינה הזאת, שאינה מתאימה ל-סרט, ומנסה להכניס לו עומק שאין בו, כל השאר אנושי, פשוט, משכנע ונוגע מאוד ללב. מישחק נהדר. מוסיקה מצויינת.

כולם

נגד כולם

מוח שווה בלידיון (ידו, תל-אביב; אנגליה) מדוע תיק איפקרט היה סרט כל-כך טוב? משום שבתוך סיפור-ריגול מותח ב-צורה בלתי-רגילה הוכנס גם סיפור אנושי, על חייו הפשוטים והצנועים של מרגל קטן, ובתוך הסיפור הזה הובלעו גם רעיונות גדולים, על מלחמת-הגושים האכזרית, ועל עתיד העולם.

מדוע מוח שווה בלידיון, שנעשה על פי ספר של אותו סופר (ליין דייטון), עם אותו השחקן (מייקל קיין), הוא סרט כל-כך רע? משום שהרעיונות על עתיד האנושות בול-עים את הסיפור, על הסוכן החשאי הארי פלמר וכל הקורות אותו. המיליונר המסור-רף שהחליט להשמיד את העולם הקומוניס-טי בעזרת צבא פרטי ומוח אלקטרוני נואם נאומים היסטריים במשך שעות ארוכות, ולא נותר זמן כדי להסביר מה בדיוק קורה מסביב לו.

לא שאין מתח: כולם מנסים לרצות את כולם, ולרמות את כולם, וכשכולם מגלים מה כולם עשו להם, כולם רודפים אחרי כולם. אבל העירובייה כל-כך גדולה עד שהוא אובד אי-שם, בין כולם לכול.

משה דיין מחזיק את נכדו ליד המוהל

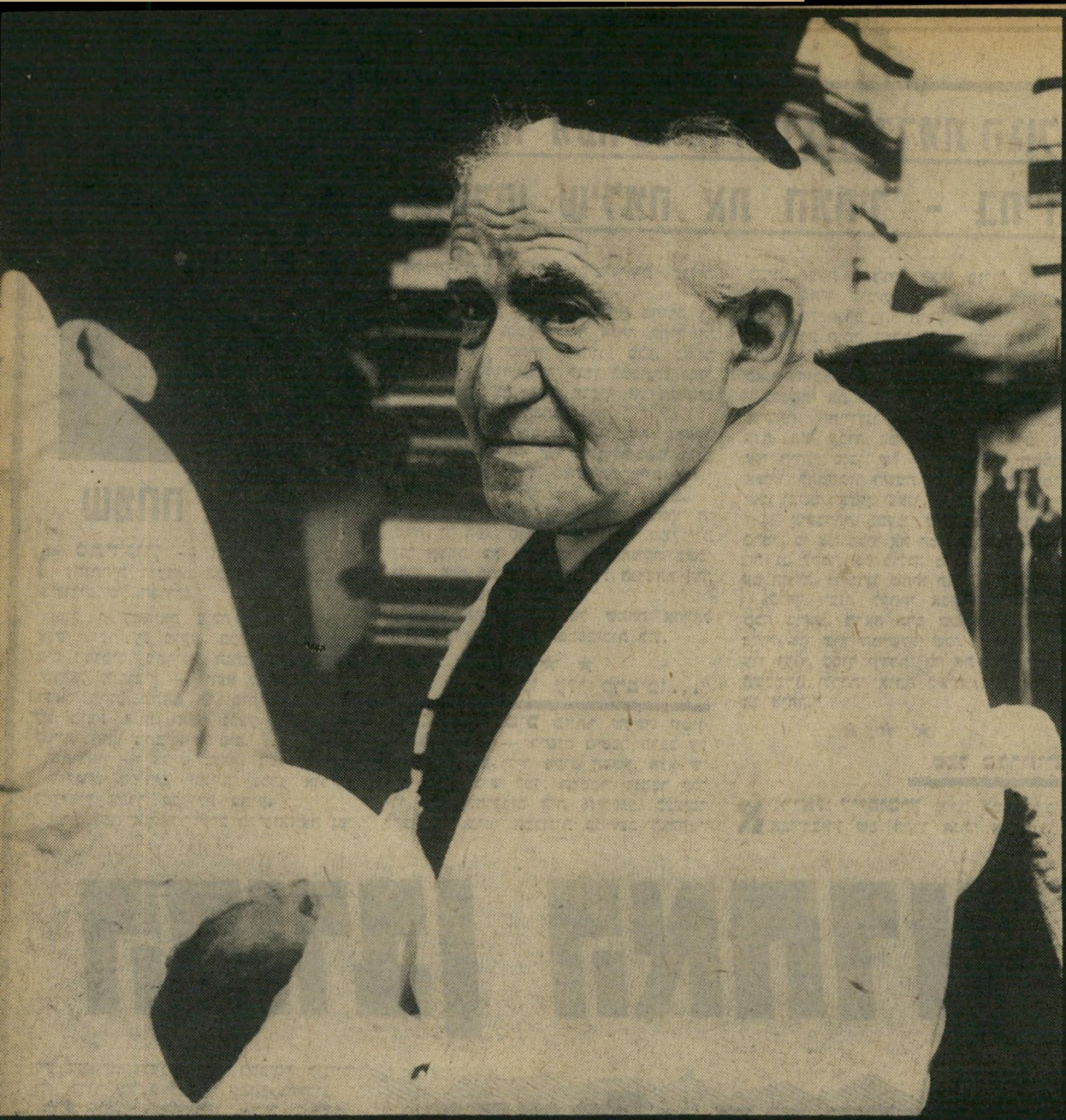
לא בוכים

בבית דיין

הרמטכ"ל

רביאלוף חיים ברילב, שבא עם אשתו, כשהוא לבוש בבגדים אזרחיים. מחזיק בדין. התינוק מוצץ מפיסת-יד טבולה בידו. הוא לא הראה סימני התעניינות בסכס, ישן כמעט כל הזמן, לגאותם הרבה של כל בני הבית.

בי ג"י עוצם עיניו -

- מכנה את ראשו - ומסתכל הצידה שעה שהמוהל ניגש לעשות את מלאכתו

שבקרוב אצלם. הוא הרגיע את בן-גוריון, שצריך היה להחזיק את הילד, ולא יכול היה לראות מה עושים לו. "גם לך עשו את זה. זה לא כאב בכלל", הוא אמר לו, ובסוף המסיבה הוא השאיר את הכלים ואת המטרייה בבית דין, וחזר בגשם השוטף לביתו.

"מתנות לא קיבלתי", מסכמת יעל את החג, "הפעם לא הביאו לי שום אוטוביוגרפיות, לא אנציקלופדיות, ודברים כאלה. רק חיתולים. זה לפחות שימושי".

סבתא רות דין מחזיקה בבן-דודו של דני שיאון, בנו של אורי דין, שנימול עלידי אותו מוהל עצמו.

סבתא היתה לבושה בשמלת משכית, שנירסבה קצת מהגשם הסוחף שירד בחוץ. ודב, האבא של דני, הסתובב בין החוגגים בשקט, והסבא התנהג כאילו הוא נושא בתוכו סוד. ואכן, הוא נתן לבתו תכשיט עתיק, בן שלושת אלפים שנה בערך, של לביאה השומרת על גוריה. הוא רכש את זה בחנות בעזה, הלביש לה את זה על צווארה.

חתן המסיבה, יורש-העצר, ישן שנת-ישרים, ולא שמ לב לכל השמחה מסביבו. אבל המוהל שטיפל בו היה נרגש בשבילו, ובשביל כולם יחד. הוא ביצע מיבצע מיוחד כדי להגיע בזמן לבריה. כיוון ש-אסור לו ביום שבת לשאת כלים, אפילו לא מטרייה, הוא הביא מבעוד יום את כל כלי המהילה לבית דין, וגם את המטרייה, למיקרה הצורך, וביום השבת, בגשם הי שוטף, הוא עשה את דרכו ברגל מבני ברק לבית דין.

יעל התהלכה בין האורחים, כאילו היא גיבורת החגיגה, ולא בנה. הוא, מצידו, התכוון לעמוד בגבורה במאורעות הבאים עליו, וישן שנת ישרים בחיק המוהל. הוא אפילו לא בכה. ככה זה במשפחת דין.

"הוא לא בוכה בכלל", סיפרה יעל, "הוא דומה נורא למשפחה שלי. שקט, אבל רציני".

בן-גוריון דרש ממנה להמשיך באותה דרך, ולעשות מהר עוד ארבעה, לפחות. היא הבטיחה לו לעשות ככל יכולתה. ה-

ב חתונה של יעל דין היה כל ה' עולם. בברית של בנה לא היתה אפילו המשפחה.

אורי ואסי, שני האחים של יעל, לא באו. צלמים לא היו בכלל. רק שלושה. ביניהם צלם חוץ אחד. ושני ישראלים. אחד מי העולם הזה. עיתונאים לא הגיעו בכלל. גם לא חברי ממשלה, וחשובים שונים.

"היה הרמטכ"ל, טדי, הזקן, ומהלישכה של מוישה", אמרת רות דין, ובתרגום: הרמטכ"ל, כלומר הרמטכ"ל. טדי, כלומר טדי קולק. הזקן, כלומר דוד בן-גוריון, ומהלישכה של מוישה, נו, את מוישה כר לם מכירים. זה בעלה.

ומדוע לא הגיעו הילדים? אסי לא יכול היה לבוא. כי הוא בחוץ-לארץ, יזה רחוק. אורי לא יכול היה לבוא, כי הוא בנהלה, וזה גם רחוק. הוא יצא מביתו, במכונית, בבוקר הברית, בדרך לתל-אביב. המכונית התקלקלה בחצי הדרך, והוא הגיע לברית בסוף היום. אחרי שהכל עבר.

היו רק שישים איש, בסך הכל. אבל היה שמח. שמחה, העוזרת של משפחת דין מזה 20 שנה, והרמות המרכזית ב-בית, הכינה אוכל אשכנזי וספרדי, קובה ותחמין, ודרשה מכולם לאכול, ולא לזלזל בה. וכאילו לא די היה בזה, או מנטש הגיע ברגע האחרון והספיק עוד להכניס לקיבות המוזמנים את המאכלים היוניים שלו.

הוא אומנם לא הוזמן לברית. משפחת דין לא רצתה לחזור בדיוק כזה על ה-תוכנית הקולוניארית של החתונה. אבל הוא החליט שהשמחה לא תהיה שלמה בלעדי, והוא הגיע עם המאכלים שלו.

★ ★ ★

ה אנשים הכי חשובים של הברית היו אותם שעזרו לילדת ללדת את הילד: עובדי בית-החולים תל-השומר. אביבה פי שר, מנהלת המחלקה הגינקולוגית. פרופסור דוד סר, האחראי על הלידה. דוקטור שיבא, מנהל בית-החולים, ועוד.

ההורים דב ויעל שיאון, בעת ה-סכס. יעל עונדת על צוואר-רה את מתנת אביה, נראית זוהרת מאושר.

הקמע לביאה בת 3000 שנה, ה-שומרת על גורה. דין מצא אותה בעזה, נתן אותה כשי לבתו יעל.

הוא חזר מעורער מן הקרבות ברמת הגולן ואהובתו שילמה את המחיר - בחייה

בביתו. בעת המעצר נמצאו בגדיו של ה-
עצור בתוך גיגית מים עם אקונומיקה.
"ורקו עלי קרסיבו" תירץ.
החקירה היתה קצרה. לאחר נסיון ילדותי
להכניש את האשמה המיוחסת לו, סיפר
סאני לחוקרים:
"פגשתי את שמחה בתל-אביב בתחנה ה-
מרכזית. החיידונו והתחלנו לצאת בקב"י
עות. היא עבדה במשקיבית בתל-אביב, ו-
אני הייתי סוכן של קוגל-לאגריס. חשבנו
אפילו להתחתן. השבת הייתי אצלה במז-
שב, וביום ראשון יצאנו לטייל עם הפולקס-
ווגן ששכרתי. נסענו לסביבות דלית-אל-
כרמל, כי אני מכיר את המקום מהצבא. שם
הה גם לקחה את בגדיה מן הבית כי רבה
עם הוריה, ודיברנו שהיא תבוא לחיות אתי.
"בדרך רבנו. לקחתי אכן והכנסתי לה
מכה בראש. מראה הדם שפרץ עירער ל-
גמרי את שיוחיהמישקל שלי. הרבצתי לה
עוד ועוד. בסוף קשרתי לה את הצוואר עם
השכמיה וגררתי אותה לשיח, אליו קשר-
תי אותה."

★ ★ ★

סבז מקריזות

אוריאל לייבוביץ נלקח למעצר ב-
אבר-כביר, שם חקרו אותו אנשי ה-

שה קילומטרים דרומית-מזרחית לדליה,
היה עד למיקרה רצח.
"יוסף הבחין בכחור שהוציא בחורה מ-
תוך מכונית פרטית, גרר אותה לתוך ה-
שיחים. הוא הסתתר מאחורי סלע. כאשר
ראה את הכחור חוזר לבדו למכונית ומס-
תלק מן המקום, ניגש יוסף אל השיחים
ומצא את גופת הבחורה.
המשיך איש-המשטרה: "הגופה נמצאה
על ידינו כשקצה של שכמיית-גשם חונק
את צווארה, ואילו קצה השכמייה השני
קשור לשיח. בראשה היו מספר פצעים.
"יחד עם זאת נקבע בבדיקה שלאחר ה-
מוות, כי הפצעים לא גרמו לשבר בגולגולת
וכי המוות בא כתוצאה מן החניקה בשכ-
מייה. חלק גופה התחתון של הנרצחת היה
חשוף לחלוטין."
הגופה זוהתה כזו של שמחה אחוואל
(17), ממושב אחיעזר שבסביבות לוד.

★ ★ ★

"ורקו עלי קרסיבו..."

הדבר החשוב ביותר שעשה יוסף
החלבי היה — רישום מספר הרכב על
השביל הרטוב, ליד מקום הפשע. אלא ש-
כאן חל שיבוש קטן: המספר שנמסר על-
ידי הנער לחוקרים היה 520-716. כשניסו
לקבל את פרטי המכונית במחשב האלקט-

שמחה אחוואל

רמת-הגולן — ה-8 ביוני '67. ה-
תותחים רועמים לכל אורך חזית ה-
ביצורים של הסורים.
מול תל-עזאזיאט עולה קומנדוקר עמוס
אנשי גולני על מוקש. בעוד נוסעיו שוכ-
בים המומים, מתרומם הנהג — רב-טוראי
אוריאל לייבוביץ — ויוצא לחפש חבר ש-
נשאר תקוע מתחת להריסות הרכב. הוא
לא מוצא אותו, אבל נפצע מהתפוצצות
שנייה וחזהו מתמלא רסיסים.
התוצאה — צל"ש מטעם מפקד הגדוד.
חודשים ספורים לפני-כן נפצע אוריאל
לייבוביץ בדרך בפעולת סמוע.
ימים ספורים לאחר קרב תל-עזאזיאט נפ-

הקורבן האחרון

סאני לייבוביץ

שני נזאדי"א

צע בפעולת קומנדוקר סורי בסביבת קונייט-
רה. כדור של קלצניקוב נחטע בירכו.
שנה וחצי לאחר-מכן נעצר אוריאל
(סאני) לייבוביץ (21). בחצות הלילה, ב-
בית הוריו אשר בשיכון צהלון ביפו, שוטרי
הנפה לקחו אותו לחקירה. האשמה: רצח.

★ ★ ★

סיבת-המוות: חניקה

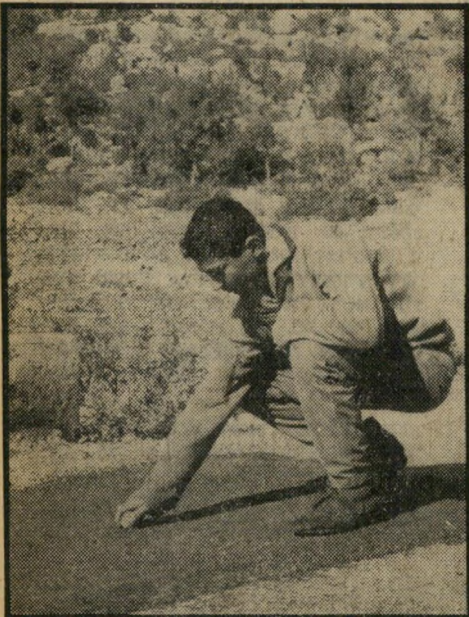
ספר אחד מקציניו של רב-פקד פרנ-
ס קל — ראש לישכת החקירות של מש-
טרת חיפה — בשפתו היבשה של שוטר:
"ביום א', ה-1 בדצמבר 1968, בשעה
17.00, נתקבלה קריאה דחופה ממזכיר ה-
מועצה המקומית בדלית-אל-כרמל. בהג-
ינו למקום, מסר לידנו המזכיר נער דרו-
זי — יוסוף חלבי בן ה-16.
"הנער סיפר כי בשעה 14.00 בערך, ב-
היותו רועה את עזי אביו כדרכו, כשלו-

חקירות של משטרת תל-אביב. הם רצו
לברר, אם יש לו שייכות גם לרצח נערה
אחרת, אשר זועזע את הציבור לפני כ-
חודש: רצח כוכבה פורה בגן באזור.
משפחתו של לייבוביץ הספיקה כבר לר-
אותו פעמיים מאז נעצר. סיפרו אחיו מנחם
וגיסתו דליה:

מהצבא הוא חזר מעורער לגמרי. את
הפרופיל הבריאותי הורידו לו אחרי הפצ-
עות ואחרי שבדקו אותו הפסיכיאטרים של
צה"ל. הוא שוחרר חצי שנה לפני תום
השירות, ולקחו לו גם את רשיון-הנהיגה.
הוא סבל מקריזות כל הזמן. כשהיו
לו התקפות, הסתובב בבית ומילמל שט-
רות. אל תתפלאו אם אתלה את עצמי.
נמאס לי לחיות. יא אלה, כמה מתו! כמה
חזרו בלי רגליים! המלחמה לא יצאה לו
מהראש אף פעם. הוא חי אותה שוב ו-
שוב. רק על זה דיבר ועל הקורבנות.
"הרגשנו שהוא לא בסדר. התחננו אליו:
לך לצבא. הם יבדקו אותך וירפאו אותך.
אבל הוא בשלו: מה אתם רוצים? אולי
הצבא יתן לי גם שיוכון? ומה עם אלה
שמתו ואלה שחזרו בלי רגליים וידיים?
את שמחה הוא אהב מאוד. הכיאה אותה
הביתה וקיבלנו אותה יפה.

"רצינו לנסוע להורים של שמחה לנחם
אותם. אנחנו נורא מצטערים על מה ש-
קרה. אבל המשטרה יעצה לנו שלא לנסוע.
עלולות להיות מהומות וזה לא כדאי."
ומה עם יוסוף חלבי, גיבורה האמיתי
של הפרשה? הנער, בן לאחת המשפחות
הדרוזיות העניות ביותר בארץ, הפך ל-
נערץ הכפר. הוא חסך לנו ולמשטרה
הרבה צרות, הסביר המוכתר. "אחרי גי-
לוי הגופה היו בוודאי החוקרים עוברים
מבית לבית, לא היו מגלים דבר — וחשד
כבר היה רובץ על כולנו. עכשיו הכל
בסדר, והמשטרה גם הציעה ליוסף פרס

רוני, התברר כי אין כל מכונית כזו.
רק אז הבינו כי הנער רשם את המספר,
כדרכו, מימין לשמאל. המספר ההפוך מן
הרשום — 617-025 — העלה: סוכנות רווי
להשכרת מכוניות ביפו.
בירור קצר העלה מייד את השוכר: אר-
ריאל לייבוביץ, חברה של שמחה אחוואל.
עלפי דרישת החוקרים בחיפה יצא אנ-
שי הנפה הדרומית ביפו לעצור את סאני

המיספר של מכונית הרצח נרשם
על-ידי יוסוף על הש-
ביל — כפי שהוא מראה לצלם המערכת.

הרועה שראה יוסוף חלבי, הנער הדרוזי, רעה את עזי אביו על אחת
הנבעות בקירבת דלית-אל-כרמל, כאשר הבחין במעשה
המחריד. במעלה גבעות אלו ברח יוסוף, וסאני שהבחין בו ניסה לתפוסו אך לא הצליח.

מיהו מקסיקאי?

ויליאם סקרנטון שליח המיוחד של הנשיא המיועד **ריצ'רד ניקסון**, ביקר אינקוגניטו, ביום השלישי השבוע, בבניין ה' כנסת בירושלים. הוא בא בלחיית פקידים בכירים של השגרירות האמריקאית, ללא ידיעת משרד החוץ הישראלי ולהפתעת מנהל נון הכנסת. כאשר נשאל סקרנטון אם הוא רוצה להיפגש עם יושב ראש הכנסת **קריש לין**, העיר כי הוא בא לביקור פרטי והוא רוצה לראות את אולם המליאה ואת טרג' לין שאגאל. עובדי הבית, שניהו אותו, הס' כימו ברצון לבקשתו, לית אותו בסיוור. ● **שערווייה** רבתי פרצה בשיבת החצודה ה' מוניציפאלית של מפלגת העבודה בבאר שבע. היה זה כשהועדה דנה בפרשת החברה לפיתוח באר שבע המסעירה לאחרונה את בירת הנגב. ראשה העיר, **אליהו נאור**, שהתרגז מעמדתם של מספר מחבריו למפלגה, הפליט בסערת הויכוח: "פעם הייתי שופט, היום אני רועה זונות". רק אחרי שכמה מהנוכחים איימו לעזוב את הישיבה אם נאווי לא יתנצל, חזר בו ראשה העיר מבכוריו. ● כאשר הופיע סגן ראשה הממשלה **יגאל אלון**, בפני המועצה הבירוריים מדיני יים של המפלגה הלאומית הדתית, הופתעו חבריה לראות את יגאל כשהוא לבוש כיפה, למרות שהמועצה לא התכנסה בבית כנסת. מהשעירו לו כי "אצלנו אין כפייה דתית"

ביבי הצלה מנוכח

חיך יגאל והשיבו: "אני יודע, אבל אני מתנהג כפי שאני חושב שצריך להתנהג". ● **ד"ר ג'ורג' טמריק**, אשר הוזמן לשאת הרצאת אורח בפני מרכז תנועת העולם הזה — כוח חדש על הגושא מימי יהודי, הפליג בהשואות מארצות ודתות שונות. בין השאר קבע: "קשה לקבוע גם מיהו מקסיקאי". הפסיקו יו"ר המרכז, **עורך הדיון שמואל סגל**, שלחם כבריאות הבינלאומיות בספרד: "במלחמת האזרחים בספרד ידענו בדיוק מיהו מקסיקאי. מכיון שברית המועצות חתמה אותו זמן על חוזה אי ההתערבות ולא יכלה לשלוח את חייליה בגלוי, הם התחפשו כמקסיקאים. לכן ידענו שמקסיקאי הוא רוסי".

מיהו מלכת המיני?

נשף הסטודנטים השנתי של תלמידי ה' אוניברסיטה העברית בירושלים, שנועד להיות מסמר אירועי שנת הלימודים האקדמי איתו, נערך לפני שבוע הלימודים בכשלוש גדול. האמנים שהובטחו לנשף לא הגיעו. הסתבר כי בעת שלהקת חז'היס הופיעה בעמק בית שאן, התעכבה בדרך מכונות הציון של היתשן, כך שהיא לא יכלה להגיע ל' ירושלים. **יוסי בנאי** ו**רבקה מיכאלי** שהיו צריכים להופיע בנשף, לא השתתפו עם

מארגניו בענייני כספים ולא באו גם הם. ואילו לתחרות מלכת המיני של הסטודנטים, שנועדה להיות האטרקציה של הערב, התיצבו רק שלושה מועמדים: שתי סטודנטיות וסטודנט בשם **דויד מונשיין**. במצב זה נבחרה הסטודנטית **עופרה שרון** ל' מלכת המיני. ● באותו נשף קיבל הסטודנט **אבי** ("ברדוגו") **הכרמלי**, עורך עתון הסטודנטים דווקא, רשות לערוך משחקי קוביה האזוריים, שהכנסותיהם נועדו לעתון. 200 ל"י, אירגן את חבריו שהתנפלו על ברדוגו, היכוהו ושדדו ממנו כסף. המשטרה שהוצעה למקום עצרה את ברדוגו ומייק. רק אחרי שמייק ביקש רחמים, ויתר ברדוגו על הגשת תלונה נגדו. ואם לשוב לרגע ל' נושא המיני: בכנס החירום של האיחוד ה' סוציאליסטי בקאהיר, בשבוע שעבר, קם אחד הנבחרים, שייך שמרני, והטיח בפני נשיא מצרים: "אתה מרשה תועבות. בחורות הולכות בחצאיות מיני. כשהן ברחוב, זה נורא. כשהן כורעות להתפלל — נורא שבעתיים. הכל מתגלה!" השיב **גמאל עבד אל נאצר**: "לצערי, אי אפשר לחוקק חוק ש' יקבע את אורך החצאית. פשוט לא יהיו די שטרים בשביל למדוד כל חצאית ולחדד שהלובשת איננה עבריינית. ● קריין קולי ישראל **מנשה רז** שמח לפגוש יום אחד בחצוצות ירושלים את ידידתו **רונית כ"ן**, שחקנית התיאטרון החרוד לשעבר וכיום דיילת באל'על. שמחתו התממטה כשרונית ביקשה ממנו להלחץ לה סכום פעוט של 80 ל"י כדי לערוך קניות. אבל מנשה הילווה לה את הכסף. בשחלפו מספר שבו עות ורונית לא מיהרה להחזיר את החוב, איים עליה מנשה כי יפנה להנהלת חברת התעופה הלאומית כדי שוו תשלם את ה' כסף עברה. רונית רגזה על האיום, החזירה למנשה את החוב של 80 הל"י במטבעות של אגורה אחת. מובן שהוא סירב לקבל את שקית הכסף, החזיק בידו המחאה של נתנה לו רונית כערבות והצהיר: "לא תקבלי את הצ'ק עד שלא תחזירי לי את הכסף כמו בראש!". אחרי שלושה חודשים שהיה בארצות הברית, חזר השבוע לארץ **שמואל רכטמן**, מזכיר איגוד העובדים הליברליים. רכטמן, ששהה בארה"ב לפי הזמנת המפלגה הדמוקרטית, בחן שם מקרוב את מלחמת הבחירות של שתי ה' מפלגות, הספיק גם למסור את מפתח עירו, רחובות, ל**סם יורטין**, ראש עיריית לוס

ילד

בלת' חוקי

לשמעון

עדן?

אפילו לפליבוי ברמה בינלאומית, כמו הישראלי **שמעון עדן**, שהוא נער ה' שעשועים מיספר אחד של גרמניה, קורה לפעמים תקר. זה קרה לשמעון כאשר דוגמנית הצילום הגרמנית היפהפיה **זינגלינד וולטר** ילדה לפני שבועות

שמעון אבא ?

מיספר בן ויצאה בהצהרה סנסציונית לעיתונות: שמעון עדן הוא אבי ה' ילד. עדן, שהיה נשוי בזמנו בישראל, ו' שבתו מאותם נשוי אים מתגוררת עם אמה במטולה, דאג לכל ייווצר הרושם שהוא הפך אב בשנית. "בסדר", הוא אמר, "אז נור' לד לה ילד, אבל מי

מי הם

האורחים?

אחרי ששום מוסד ממלכתי לא מצא לנכון לחגוג את הענקת פרסי פסטיאל ה' סרטים בשיקאגו, לבמאי **אורי זוהר** ול' צלם **דויד גורפינקל**, עבור הסרט כ' ממזר מלך, נטל האמרגן מרקו חורג'מן את היומה לידיו. בסיועם הגדוב של **ג'קי רונן** בעל המוללה החדשה שתפסה את מקומה של קליפורניה כמושב אנשי ה' בוהמה התלאביכית, ושל בעל הדיסקוסק

לואיג'י ויחיה בתל-אביב מסיבת יום-הולדת

רפי שאול, ערך מרקו לשניים מסיבה בדיסקוסק מאג'יס. למסיבה הוזמן מרקו את ידידיו ואת אנשי החברה התל-אביבית שאת מחציתם לא הכירו זוהר וגורפינקל כלל. כך נוצר המצב המוזר שבעיצומה של המסיבה דרש זוהר לדעת מי הם בעצם החוגגים בשמחתו. ● מה שלא הצליחו עשרות מעריצות איטלקיות, עשתה השבוע נערת הווהר הישראלית **חיה בבליצקי** (18) — היא הצליחה לזכות בחברתו ה' אינסימית של זמר הלהיטים הנודע **לואיג'י** המבקר בישראל. לואיג'י צמוד אליה כל הזמן, למרות התחרות הקשה מצד מעריצות ישראליות נוספות, ואף ערך לכבוד דה מסיבת יום-הולדת. ● המול אינו מאיר פנים לר' **נתן** אשר חנכה רק לפני שבוע את הדיסקוסק החדש שלה קינגס קלאב, מאחר שלמועדון אין רשיון, מופיעה

זינגלינד ילד ?

אמר שהאב הוא דווקא אני? יש לי חבר קרוב מאוד שהכיר מקרוב מאוד את זינגלינד באותה תקופה שאני היכרתי אותה. אבל אם יוכח מעל לכל ספק שאני הוא האב, אני אהיה מאושר מאוד. לזינגלינד יש סיבה טובה לטעון ש' שמעון הוא אבי בנה. במיקרה כזה יוב' טח עתידו של הרך הנולד. שמעון נח' שב לאחד האנשים העשירים בברלין המערבית.

המשטרה במקום ערב-ערב ומחרימה את המשקאות החריפים. רוזי חזרה לשיטה שהיתה מקובלת בעת חוק היובש בארצות הברית: היא מונגת את הויסקי ללקוחות בספליקפה. ● השדרנית **רבקה מיכאלי** עומדת להעניק לבעלה, סוכן הביטוח **יורם ליבוביץ**, ילד נוסף. רבקה הלה נמצאת עתה בחודשי הריונה הראשונים. ● לעומת זאת התמהמהה **ריימונד סכיר**, אשתו של הזמר-ברדן חקין **צדוק סכיר**, להביא לבעלה את הילד שהוא כל כך מצפה לו. רק לאחר שנמצאה באמצע החודש העשירי להריונה, לקחו אותה רופאה לבית החולים, על מנת לזרז שם את תהליך הלידה. אולם גם שם, לאחר יומיים של טיפולים, טרם ילדה ריימונד. ● שלישיית התאומים, מרכזי **"פופיק"** ארנון, **אוישק לוי** ו**חנן גולדבלט**, החליטו להופיע בתכניתם החדשה בפני יחידת צה"ל הנמצאת במקום צידה. הם בחרו להופיע בפני אותה יחידה הנמצאת על התרמון. יחד עם זאת ההאליטה השלישיה לאמץ את השלישיה ש' גדולה השבוע למשפחה מעוטת-אמצעים ב' כפר חב"ד.

מלכת המיני שרון שתי מועמדות וגבר

במדינה

משטרה

על עצים,

ובתוך האדמה

"עכשיו תראו מה היא מסוגלת לעשות", הכריז רביסמל זכריה כהן, וצוות הטל-ביזיה הגרמנית כיוון את המצלמה לעבר כוכב ההצגה.

ריעה התבוננה באדמה, בחצר ביתו של כהן בחולון. למסריטים העיפה בקושי מבט משועמם אחד. היא התקדמה במהירות, עד שהגיעה לנקודה שגוראת לה חשודה, ואז החלה חופרת. כעבור כמה שניות נעצה את שיניה בחבילה ארונה היטב. הצלמים התמוגגו מהנאה. רביסמל כהן, הבלש הי-ותיק (34), זרח מגאוה. כלבתו הטובה ריעה עשתה זאת שוב: היא גילתה חשיש מוסתר.

שירות סדיר. המגע הראשון של כל-בת הגיוש המיוחדת עם חשיש היה ביום

רביסמל כהן וריעה
סתר רק אהבת-כלב

הראשון בו הכינו אותה מאמניה לתפקידה בחיים.

היא עברה לאורכו של פס ארוך מרוח בחשיש, שבסופו היו מונחים כמה נחתי בשר.

אחרי אימון רב התרגלה ללכת בעיקבות ריח החשיש, מתוך ידיעה שבסוף המירוץ מצפה לה פרס כלשהו: אוכל טעים, לטיפה מן המאמן שלה, או סוכריה. היא למדה למצוא חשיש קבור באדמה או מוסתר בי-צמרות העצים.

כאשר מלאה לה שנה, סיימה את הקורס והחלה את שירותה הסדיר במשטרת ישר-אל. רביסמל כהן לקח אותה לביתו, ואפי-סנאות המחוז דואגת לכלכלתה, שולחת לה שימורי-בשר הרשומים בתקן המזון של הכוח.

ריעה משתתפת בכל פעולה של מיחלק הסמים במדור המרכזי לבילוש של משטרת תל-אביב. היא רגישה לסם אחד ויחיד: חשיש.

"אפשר לשים לה טונה של אופיום תחת האף, והיא לא תתרגש", הסביר כהן. "אבל אם רק תריח חשיש — היא תצא מדעתה".

המבצע המזהיר שלה היה גילוי 30 קילו חשיש, ארוזים בתוך שלושה פחים, בעו-מק של שלושה מטרים באדמה, באור-יהודה.

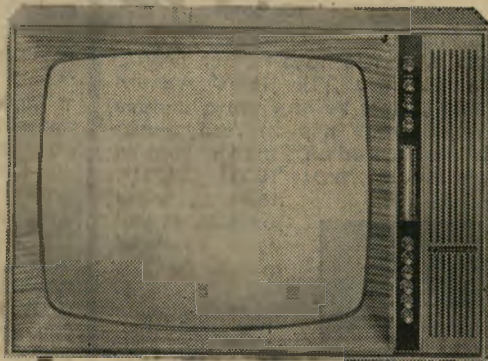
כאשר יוצאת החוליה לפעולה לילה, ר-מחזיק-החשיש זורק אותו כדי להיפטר מן ההוכחה, עולה ריעה על עקבות הסם כי-הרף עין — וחוסכת את הצורך בורקורים וסריקות מדוקדקות.

רק דבר אחד חסר לריעה. מפעיליה שומ-רים עליה פן תורבע, ובצורה זאת תצא מכלל פעולה למשך שנה תמימה. חופשת-לידה לה ממשכת אין המשטרה מוכנה לאשר לבלשית כה מוכשרת. וכך לא ידעה ריעה, משך כל חשע שנות חייה, אהבת-כלב מהי.

שבע שנים טובות עם

ITT

SCHAUB-LORENZ

אם הנך רוכש

טלביזיה אי.טי.טי. שאוב-לורנץ
הנך מקבל מלבד האחריות הרגילה
והשרות הנאמן, גם אחריות ל-7 שנים
להספקת חלקי חילוף.

שאוב-לורנץ

עולה קצת יותר, אך הוא הטוב ביותר בעולם.

שאוב-לורנץ

הוא מקלט טלביזיה המצויד ב-

SILICIUM PLANAR - TRANSISTORS

הסוכנים הבלעדיים: **כנורי**

רח' נוף 4, תל אביב • טל. 624193

סוכנים מורשים

לפי יסופר

האשה שנכבשה

מארי אוברייאן, יפהפיה אירית ארמונית, התגוררה במצודת למנאה שבאירלנד, כאשר ערך הצבא הב-ריטי מצור על המצודה. מארי או-ברייאן הסכימה להיכנע למפקד ה-בריטי אוליבר קרומהל בתנאי אחד: שיצחה על אחד מקציניו לשאתה לאשה. הקולונל ג'ון קופר התנדב למשימה וכן נכבשו המצודה וה-אשה. אם אינך יכולה לכבוש בשי-טות דומות — לא נורא. כל מה שעליך לעשות הוא ללבוש גרבי "מרסי" אופנתיות. גרבי "מרסי", באיכות אירופית אמיתית, נמכרים גם השנה בארנקון המהודר המכיל ששה גרביים ומחירו 6 ל"י בלבד (לגרבי קריסטל) או 7 ל"י בלבד (לגרבי רשת). גרבי "מרסי" הם היחידים שעל אריזתם מסומן גם אורך הגרביים, להתאמה מושלמת לגופך.

נשים מאמינות בגרבי

Merici

מבצע "רבלון" לבני הנעורים בעלי עור-פגום

תזונה

בחירה קפדנית של מזון, היא חשובה ביותר. רצוי לאכול מזון עשיר בחלבונים, כגון דגים, בשר, גבינה לבנה, הרבה ירקות (במיוחד הירוקים) (פירות). לפחות שתי כוסות חלב ליום ולא יותר משתי כוסות מיץ הדרים. במקרים של חסטים

רבים אפילו פחות מזה, כי החומציות הרבה שבהדרים עלולה לגרות את העור. יש להרבות בשתיית מים, 10-12 כוסות ליום כדי לשטוף את חומרי הפסולת של הגוף. יש להקפיד על פעולת מעיים סדירה.

יש להמנע

מאכילת שוקולד, קקאו, מזון שמן, עודף דברי מתיקה, מזון חריף ומשומר, משקאות ממותקים.

מנוחה

המנוחה חשובה מאד לטיפול בעור פגום. בזמן השינה יש הגברה ניכרת בפעילות חולף-החומרים בעור.

תנועה

יש להקפיד על תנועה באוויר צח, אפילו 15 דקות של הליכה ברגל, טובות מחוסר מוחלט של פעילות. טוב להיות בשמש בשעות הבוקר. רצוי לעסוק בספורט.

בבית, בוקר וערב Natural Wonder Foaming Facial Cleanser עלולה לגרות את העור. בעבודה Natural Wonder Cleansing Pads החודרים לעומק, מנקים, מטהרים ומחטאים את העור.

יש להקפיד על חפיפה תכופה של השיער וטיפול בקשקשים בעזרת התכשיר המיוחד — ZP 11.

רענון

כדי להתחיר לעור את שחי המשקל החומצי הנכון ולחטאו היטב, יש להשתמש לאחר הנקי ב-Natural Wonder Total Skin Care Lotion לרענון וחטוי מושלם.

לאיפור בשעות היום

אם עורך שופע שומן, יש להשתמש ב-Natural Wonder Under Make-up Lotion.

Natural Wonder Flowing Lotion

Natural Wonder Liquid Make-up

Natural Wonder Matte Make-up (tube)

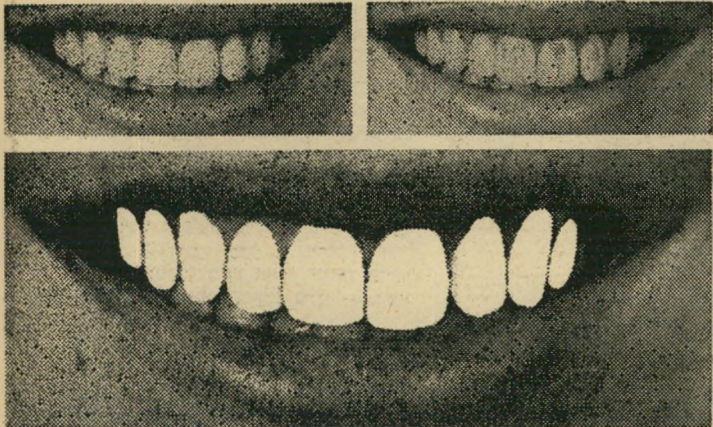
טיפול לילה

אין לעורר שומן, יש למנועת חספוס, הרגשת יובש ומתח בעור ולמתן לחות ורכות וחטוי נוסף: Natural Wonder Night Treatment Lotion.

סוף כל סוף! דרך קצרה ובטוחה לשיניים לבנות

תרגיש את ההבדל לאחר ימים מספר
של הנרשה עם טילאק

שיניים מוכתמות
עיי אבן שן

לאחר שמוש סודר ב, טילאק

**טילאק מוריד את אבן השן. כתמי תה. קפה וטבק
מבלי לחרוץ את השן.**

אבן השן נוצרת יום ולילה וכיסוי נקבובי זה מושך אליו חומרים
מכתימים הנמצאים בתה, קפה וטבק והתוצאה מוכערת
ללא צורך. עכשו לרשותך טילאק למלחמה בכתמים.

טילאק מסלק כתמי אבן שן בהירות.

טילאק מכיל בנוזאט הנתרן אשר מרכז משקעים גסים על השן.
כעבור שבוע ימים של הברשה סדירה אבן השן נמסה והכתמים
מתחילים להיעלם. פעילות זו נובעת ממרכיב הטילאק היסודי
המיוחד: לויליט: תרכובת צורן בעלת חלקיקים מיקרוסקופיים.
חלקיקים אלו מסלקים את הכתמים, לא ע"י שפשוף וחריצה,
אלא ע"י ספיגתם משטח השיניים.

טילאק - בטוח בשמוש:

בבדיקה שנעשתה על 16 משחות ע"י שני מדענים שוודיים
באוניברסיטה של שטוקהולם הסתבר ללא כל צל של ספק
שטילאק בטוח בשמוש ואינו מזיק לשן.

עבור לטילאק:

הברשה סדירה עם טילאק בבוקר ובערב תתן תוצאה
חיובית תוך שבוע ימים. כתמי אבן השן נעלמים ושיניך יהיו
ללא כתמים, זוהרות, בריאות ומושכות.

teelak

מוצר דיסקו בע"מ. חיפה

...מבחר גדול של תנורים
וכיריים מודרניים
...תנאים מיוחדים לזוגות
נישאים ולכוחות הבטחון
...אספקה מהירה
ושירות יעיל

פזגס
יכולים לסמוך

אכתקוים אקלות

את כוחי שוב. אך הפעם מתוך החלטה
נחושה שהמיכתב יישלח אליך רותי, ולא
ישר... ישר... לפח.

ובכן, שמי ימית, זה עתה סיימתי את
הכיתה השמינית. בקרוב אלמד עיתונאות.
תחביבים כמובן יש. ובכן בראש הרשימה
עומד תחביב הכתיבה. אך לא כתיבת מיכ
תבים אלא כתיבת שירים. ורובם ככולם
שירי-מלחמה. ניסיתי לנתח מחשבה אחרת
נה של אב. של בעל ושל בן, אשר הקריבו
עצמם למענו ולמען מולדתנו הקדושה.
תחביב נוסף הוא היס. לא... לא... לא.
איני אוהבת לשחות, אלא להביט אל הים
שעות ארוכות.

הופה! עד כה סובבתי סחור-סחור, מ
בלי לפרט מהי בעצם מטרתי בכתיבת מיכ
תבי זה. ובכן, בקשה לי אלייך, רותי, אנא
פרסמי את מיכתבי במדור מיכתבים ל
רותי. אך אל תציני שאני משועממת. ה
דחף העיקרי לרצוני להתכתב הוא הרצון
לשפר את הסיגנון. כדי שפעם אהיה עיתון
נאית ששמה הולך לפנייה, אב, אני בת
19. הגיל הרצוי להתכתבות הוא 20-22.
אז למה אתה מחכה?

אין לי שום דבר נגד מי. אבל אילו
הייתם מכירים אותה כמוני, הייתם מסכי
מים איתי. בכל הרצונות
ההורים שלה הזהירו אותה שיש המון
פיתויים בחיים. אבל עד היום אף אחד לא
פיתה אותה.

היא יודעת את כל התשובות, אבל איש
אינו שואל אותה.
היא שנישלישים נשואה: היא רוצה, וגם
אמה מסכימה.

אדום, כחול, צהוב

אם את בעלת עיניים תכולות, וגילך 17-
19 שנה, מעוניין בך 32/4, שזהו רב"ט
בצנחנים, ולו עיניים תכולות ושערות ש
טניות.

אין מה לומר — הכומתה האדומה לבטח
הולמת אותה.

מוסר שידוכים

דע לך ש-32/11 היא אקדמאית. היא גם
לא ידעה מה בדיוק לכתוב, ואיך. כל מה ש
הצלחתי להציל ממנה הוא שפעם הגיל
נעשית הבעייה של "להכיר" חריפה יותר.
אז היא רוצה אותך אקדמאי, בסביבות גיל
30-34, ומאיוור תלמידי.

והעיקר: "אני מבטיחה שאם יהיה ריבוי
של תשובות, יש לי די חברות לנסות
ולהתאים. בלי כוונה לפתוח מוסד ל-
שידוכים!"

עוד חסרה לי מתחרה חדשה!

לך בעקבות השמש
צמד הנודיסטיות (179/6 ו-179/7) מציעות
לך, המשורר מדיעות קדומות ובגזים,
בילוי פנטסטי בחיק הטבע ובחיקן. לא חסר
כלום הכל ישנו על האי רחבת-האופקים ו
מוצף-השמש.

ג'עדן עלי אדמותו הירשם עוד היום!
נב. — רצוי שתביא אתך קצת כסף
בשביל לקנות את האי.

מועדון התפשטות הגשמיות, חוף אכזיב
(זמנית).
חווה ואבישג.

לא, זה לא בשבילכם, רבותי! מכתב
זה לא נשלח למערכת.
זהו אחד המכתבים שהופיעו בעיתון
אגודת הסטודנטים של הטכניון, אפס
לון. אחד משה כנעני החליט לחקות
אותי (ראה תמונה). אז תראו את ה
הבדל.

אם את נחמדה

כלום אני אשמה ש-32/1, חייל בן 19,
האוהב מוסיקת קצב, ריקודים, סרטים ו
בילויים רוצה להכירך, אם את נחמדה, ו
רצוי חיפאית?

מעניין מכר הכיוונים

אני מכירה אותך, את בטח תקפצי על
המצאה. מה גם ש-32/2 הוא צנחן, שנכ
נס לקורס קצינים. הוא גם מתגושש מהקר
קע עד ל-1.74 מטר, ומעניין מכל הכיוונים.
אז אם את בת 17-19, עם שער ארוך,
זה לא מספיק. העיקר הוא שלא תהיי
שמנה.

"את הנושאים בינינו נקבע במשך הזמן."
הוא מבטיח. והוא גם אינו דוגל בהתכת-
בות לשמה.
כאילו שלא ידעת!

גלים מקציפים

אם אינך יודע לשחות, אל תעז לכתוב
ל-32/3, אבל אם אתה מסוגל לשפר את
סיגנונה העברי, אתה חייב לפנות אליה.
היא כותבת: "גל מקציף עבורך מהים
הנתנייתי!"
לאחר מי יודע כמה נסיונות אני מנסה

נער השבוע

הוא חתך לא רגילו גבוה ורחב-כתפיים.
קוראים לו אבי רוזנבאום, והוא בן 21.
אל תחשבונו לו את העובדה שהוא גר
בבני-ברק. ממילא הוא יציג את עצמו ב-
פניך כרמת-גני.
ויש לו מיקצוע! הו... הו... הו...
במיוחד בשבילך, בנותו הוא ספר-נשים,
ועובד בסלון דורה בגבעתיים. (הזמנת תור
בטלפון). אחת אין לך סיכוי, חביבות!).
אגלה לך עוד נוסף: לפעמים, בשעות
הערב, הוא משמש כדוגמן. את המיקצוע
הוא למד על המסלול הגרמני — בבולין.
אתן כבר בוודאי חושבות שיש לו המון
כסף בכל סוף-החודש. אז הנה עוד סוד:
"כשהמשכורת נגמרת לי באמצע החודש
— ההורים משלמים את החסר."
ועכשיו הגעתי לחלק המעניין אתכן ב-
מיוחד: כן, אין לו חברה. אבל זה רק
מפני שהוא ברוך: "עליה להיות בראש
וראשונה חתיכה, רזה ובגובה בינוני."
לגבי השכלה: "לא חשוב", הוא אומר.
טוב, בנות, תוכלנה לעוט עליו כל ערב
משעה שמונה עד עשר, במירפסת של
רחל. ומאוחר יותר אצל יגואק.
אז לא לדחוף, בבקשה!!!

הם גנבו את ההצגה — כשם שהם המיד גונבים אותה. אם זה בפסטיבל הקצב החגיגי, או בנשיקודים במוצאי שבת. «אם לא היו גונבים את ההצגה היום», העיר האיש המכיר אותם יותר מכל אדם אחר, «היו גונבים דברים אחרים».

שם כוכבי ציון — והם להקת הקצב הצעירה ביותר בארץ. «בעצם», מכריז אחד מהם, בחשיבות של כוכב בינלאומי, «אתה יכול לכתוב: הצעירה ביותר במזרח התיכון».

בקיצור: גברים לכל דבר — מלבד גילם. הצעיר הוא בן 12, זקן החבורה כבר הגיע לגיל 14.

מן המחנק: אלי ודני יוצאים מהשיכון, כשבגדי ההופעה במזוודות

סוני — לא יפריעו יותר. וכך נולדה הלהקה הגונבת את ההצגה בכל מקום. ראשון המנגנים היה המתופף, אלי מורחי (14), שאחיו הגדול מנגן בפעמוני סוני. שלושת האחרים הם גיטריסטים: האחים אלי ובני סנדר (12 ו-14), ודני אסולין (14). באחד השיכונים האיסופיים של שכונת

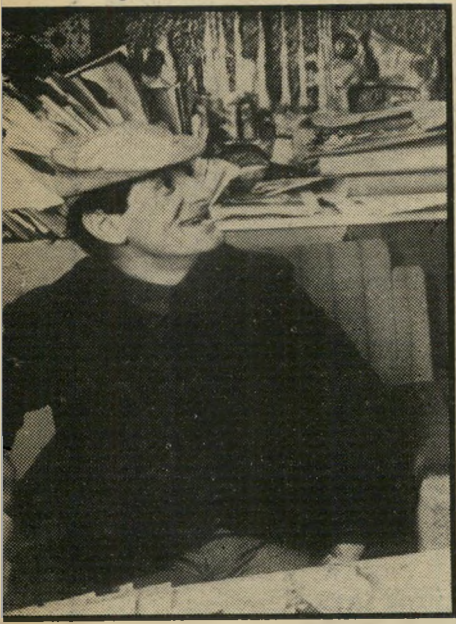
מורדק חלקי. אמרתי: יש רק ששה אחת בשביל לדבר לנוער. זה מוסיקת קצב. הוא הקים להקת קצב של בני השכונה. נשפיריקודים והקונצרטים הרועשים של הלהקה חוללו מהפכה. לא שברו יותר חלונות או דלתות. הנערים העובדים היו חודרים לשכונה, ורצים למועדון.

עונה בעברית גוראה, אבל בחיור תמידי. לוסו — נמוך, צנום, בעל אף גדול — מספר איך הוקמה הלהקה: «בשכונת הכור» דים בירושלים יש מועדון נוער עירוני על שם נובומירסקי. כל הזמן היו שוברים שם חלונות ודלתות. שום מדריך לא הצליח לארגן את הנוער. אז שלחו אותי. הייתי

היכנס עם עולם הבידור — עולם של מבוגרים, בעלי נסיונות עשיר — עשה אותם מבוגרים מעל גילם. הפיתוי לעשות מה שעושים הגדולים מתגבר לעיתים על הזהירות שבה מטפלים בהם האמרגנים שלהם. כאשר הופיעה הלהקה בדימונה, נעם לם אחד הילדים בשעה שלהקה אחת ניגנה. האמרגן מצא אותו שותה בכאר מקומי, והחזיר אותו הביתה נזוף — ושיכור כלוט.

אם כן — אולי עושים שפע כלפיהם, וכלפי תמימותם הילדותית? את התשובה נותן גבר שהספיק להיות אגדה בעולם הקצב הישראלי, ובמחלקת הנוער של עיריית ירושלים. אם רוצים להיות רשמיים, צריכים לקרוא לו בארון לוסו סואסו דיאן דה פונסקה. אבל אפשר גם להתעלם מסמל האצולה שלו, ומהסיפור כי אחד מאבות אבותיו, מאנוסי ספרד, זכה בתואר מידי מלך פורטוגל, כאשר הילחה לו סכום גדול לשם מלחמה באנגלים ב-1665. אפשר לקרוא לו סחם לוסו, והוא

ינדי ההקצב

אבל מקור אחד של פורענות לא חוסל: קבוצה של זאטוטים, שלא יכלו להשתתף בבילוייהם של המבוגרים יותר.

ב תוך המועדון היתה מנגנת להקת הקצב של לוסו. הוא קרא לה פעמוני סוני, ותמורת זאת הוא קיבל במתנה כלי-נגינה מיצרני הסרנויסטורים היסאניים סוני.

בחור היתה מתאספת חבורה של פירי חכים קטנים, שהפריעו למהלך ההופעה בפנים. הם דפקו על החלונות, טיפסו על הדלתות, זרקו אבנים. כל אחד יכול היה לומר ללוסו, כי זוהי מלחמה אבודה. שכן חבורת הפירחחים היתה ידועה בכל שכונות ירושלים — מקטמון ועד מחנה יהודה. הם הסתובבו ברחובות, ניטפלו לעוברים ושבים — בקיצור: חומר-גלם מועד למוסיקת דת נוער ולבתי-משפט.

עד שיום אחד הציעו הנערים עיסקה: אם יתנו להם לנגן קצת על הכלים של פעמוני

הגואל המדריך העירוני למועדוני נוער, לוסו סואסו. שיטתו: התקרבות אל הנוער בעזרת גיטרות, תופים ומוסיקת קצב, מניבה פירות מוסיקליים.

ללא תווים חברי הלהקה, כמו שאר הלהקות בטיפולו של לוסו, אינם קוראים תווים. את מנגינותיהם הם לומדים בהאזנה לתקליטיו של לוסו סואסו. המדריך מחזיק לצורך זה מערכת הייפי משוכללת בביתו שבקריית יובל.

המרקידים את נערות הגוגו, המתחרות על תוארי מלכת ונערת הגוגו, בפסטיבל הקצב הישראלי שנערך מטעם העולם הזה בתל-אביב. הכוכבים הצעירים נתקבלו בהתלהבות על-ידי הקהל, שסירב לאפשר להם לרדת מן הבמה.

Vespa

69

הקטנה הנפוצ ביותר בעולם!

ביח"ר פיאלו — המפעל הגדול ביותר בעולם ליצור קטנועים, גאה להציע לך „וספה“ 1969 לפי מיטב המסורת של איכות מעולה, ושרות ברמה בינלאומית — לנסיעה חלקה ונעימה לאורך שנים רבות.

PIAGGIO

המכירה בתנאים נוחים ובתשלומים בכל סוכנויות „וספה“ בארץ הסוכנים הראשיים לישראל:
 „עופר“ — חברה לרכב בע"מ, רח' הסדנה 6, תל-אביב, טל. 821865

לצביעת בדים צבעי בטיק

אלס

מסתר להשיג בחנויות צבעים וציוד משרבי

סבל מטחורים (HAEMORRHOIDS)

הישיבה כואבת! והריצה גססן! אם אתה סובל מטחורים (HAEMORRHOIDS) זה נורא! אבל כל זאת נחלת העבר. פרטין עוזר במהירות, מביא להקלה מידית. הכאב קטן מיד והגרוד נפסק, התפחויות הבלתי נעימות מתכווצות — איזו רווחה! נרות פרטין מורכבות מחומרי רפוי ומפסיקי כאב וגואלות אותך מיד מסבל הטחורים. פרטין — לרפוי טחורים. 4.50 ל"י.

PRATIN

יסקו בע"מ, חי

במדינה ארץ-ישראל משפחת החבלן

מי זוכר את מחמוד ח'ג'אזי? הוא היה החבלן הירדני הראשון שגדון למחת בישראל — אך גורדינו הוחלף לאחר מכן ל-30 שנות מאסר.

זה היה לפני שלוש שנים, כיום הוא מרצה את עונשו בכלא רמלה, שם הוא עובד כגהצן. אבל מאז מלחמת יוני, השתנה משהו בחייו: הוריו מבקרים אצלו.

אבי הגיבור. אביו, בקר מחמוד ח'ג'אזי, הוא תושב שכונת סילהאן, ליד מעיין השילוח, לרגלי העיר העתיקה. כתב העולם הזה מצא אותו בכרך ערוב, כימעת חסר רהיטים, כשהוא מתכוון לאכול את ארוחת הערב, אחרי יום של צום רמאדאן.

חופשת נשואין. בנו מחמוד, ששירת בצבא הירדני ועבד כפועל בנמל עקבה, הצטרף לפידאין, לדברי אביו, רק אחרי ש- פוטר מעבודתו. הוא נהיה טרוריסט בשביל שכן, כדי לעזור לקיים את הוריו.

„עברו עליו ימים קשים“, הסביר האב, „כשהיה ילד, אחרי שהיהודים עזבו את הרובע היהודי ב-1948, עלה על מוקש“. נפצע. אחר כך, כשהתגרשתי מאמו וגשאתי אשה אחרת, גם כן סבל. עכשיו כבר השתנה לגמרי. הוא נרגע. זה לא אותו מחמוד שהלך להיות גיבור.“

כל זה, כהקדמה לבקשתו הגדולה של

ח'ג'אזי במאסר גיבור? מי זוכר אותו?

האב ח'ג'אזי

בקר ח'ג'אזי: „ש' יתנו לו לצאת. הוא כבר לא יזיק לאף אחד.“ ואם לא ח'ג'אזי נה שלימה, אזי לפי חות חופשה. „לפני שנחתם היה מאורס לבת אחי, נואל. היא גרה ברמאללה. שיתנו לו חופשה כדי שיתחתן איתה, אחרי-כך יחזור ל- בית-הסוהר.“

את הבקשה הזאת הוא עומד להגיש בימים הקרובים ל- שר הביטחון.

חנינה לכבוד הנכד. אמו של ח'ג'אזי מוכרת טורי-מוס ליד תחנת ה-אוטובוסים של ירי-חו. היא כבר ביקרה הרבה אצל בנה. גם היא היתה רוצה שיעניקו לו חנינה. לא כל-כך כדי ש' יוכל להתחתן, אלא כדי שיוכל לחלצה ממעבה הכלכלי ה-גרוע. „כאשר למלך חוסין נולד בן“, אמרה, „הוא העניק חנינה לכל האסירים. למה דיין לא מעניק חנינה, בשגולד לו נכד?“

מצבה גרוע יותר ממצב בעלה-לשעבר. „אף אחד לא שאל עליו, עד שבאו היהי-דים“, סיפרה. „פקחי העירייה ראו איך הוא חי, ועתה משלמים לו כל חודש 80 לירות.“ לא מפני שהוא אביו של גיבור — כי אם למרות זאת.

קטמון גרה משפחת סנדרי: אם ושלוש ילדיה. הם עלו ארצה מהונגריה והאם עזרה בדת כמלצרית כדי לפרנסם. הבכור משרת בצבא — ושני הקטנים נותרו ללא השגחה. לופו לימד אותם לנגן על גיטרה, סידר את בני בעבודה בתנובה. אלי לומד בכיתה ו' של בית-ספר קטמון. ההסכם הבלתי-כתוב: „אין ציונים טובים — אין הופעות.“

דני אסולין, הזמר של הלהקה, גר ב- שכונת תלפיות, עם משפחתו שעלתה מ-

מי שחשק אלי (12), הצעיר שבין בני החבורה, משחק עדיין בביתו בסביבון. גם אחיו — בני (14) — נמנה אף הוא על חברי הלהקה.

על הכמה ניצב אלי, כשעל סארה, מולו עומד המיקרופון ומתוך עיניו נשקף האושר שורכס יחד עם התחילה.

מארוקו. יש לו שישה אחים ותחביב בלתי-רגיל: בניית טיסנים בקלוב התעופה בירי-שלים. למרות לימודיו (כיתה ח') בבית-ספר גאולים) ועיסוקיהם בשל, הספיק כבר לבי-נות טיסנים עם מנוע. את המנוע מספק, כמובן, לופו.

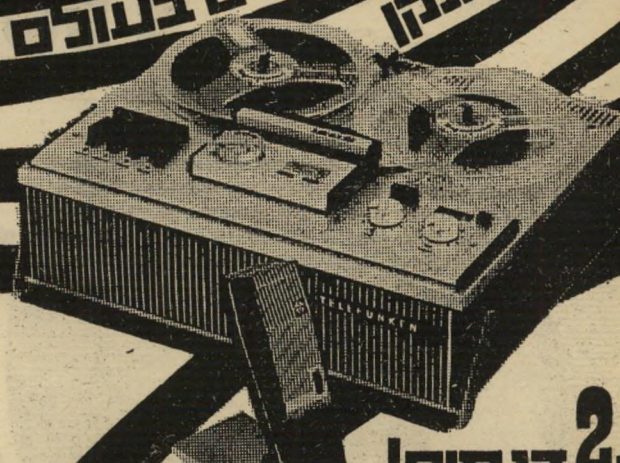
מכיתן שכל חברי הלהקה הם קטינים, אסור להעסיקם בעיסקי בידור בשכר. יש בעלי מועדונים המפרשים זאת כהיתר לנצל אותם בלי בושה. כמו אותו בעל-מועדון ירושלמי, שניסה להתחמק אפילו מתשלום דמי-הנסיעה שלהם באוטובוס מהבית וחזרה.

עוזרו של לופו, נתן גולשני (29), אלוף ישראל בהיאבקות במשקל זבוב, יודע לשכ-נע אמרגנים מסוג זה, שלא כדאי לנצל את ההצרים לרעה.

הנאה שלמה

השמי קול המעולים בעולם

של טלפונק

ב-2 דגמים!

דגם 201:
 4 ערוצים.
 * צליכים חדים ובהירים.
 * 12 שעות נגינה.
 החל מ-650 ל"י

דגם 203:
 4 ערוצים * 2 מהירויות.
 * מוסיקה סטריאופונית.
 * 12 שעות נגינה.
 החל מ-825 ל"י

הסוכנים הבלעדיים: אלקטרו ויסטה בע"מ, ת"א
 להשיג בחנויות החשמל המובחרות

TELEFUNKEN

חליכות הדיון

כיצד מוחלטת

תאם

ת"א שדר' מסריק 19
 אוטובוס 62 25 19 12

אולפן גרגי (ברקמא)

פזמון

- בשבע-חננוכה (17.12) בתיא קורס בוקר של שבוע אחד.
- בירושלים, ת"א וחיה (29.12) קורס ערב של חודש אחד.

קצרנות

עברית ו/או אנגלית
 הצלחה מובטחת! הרשמה:
 ת"א: גורדון 3, טלפון 236209
 ירושלים: "הפקיד", רח' בצלאל 18
 חיפה: ביתספר "במעלה".

עצירות

בגיל מסוים קיימת סכנה של הפרעות בעיכול. עצירות גורמת להצטברות גזים והרגשת נפיחות. כל רופא יאמר לך כי עליך להזהר.

עכשיו לרשותך עלמונה חמשלשל הטבעי. עלמונה משחרר את גופך מפסולת מזיקה ומנוזלים עודפים. עלמונה ממריץ את פעולת המעיין בדרך טבעית ונעימה וכמו כל משלשל יוריד גם עלמונה ממשקלך.

כל ההבדל: תרגיש טוב יותר! עלמונה יעזור לך!

4.80 ל"י

almona

המשלשל הטבעי

מוצר דיסקו בלימ, חיפה

העיסקה שהחילות בה לפני מספר שבועות, תתבהר לך השבוע ב- עזרת אדם בעל גישה ידידותית, אשר ישתדל להעמיד את העניינים לטובתך, למרות שהוא צריך לייצג את הצד השני. אתה עלול ל- התאכזב במיקצת אם תהיה קצרי-רוח להישגים מיידיים. ביום ראשון צפוי לך יום של עצבנות.

הנטייה הסיבטית שלך להיות מאופק ולהימנע מפירסום מופרז תקבל תפנית מעניינת השבוע, כשתגלה שאתה די נהנה מהפופולריות שתזכה לה בחוג מכריך. הבשורה שתשמע ביום שבת תפתיע ותשמח אותך, אך אל לך לבנות הרבה עליה. הפגישה שתהיה לך השבוע עם בעלי-חיים קטן תהיה מיקרית, מפתיעה וקצרה.

צפוי לך שבוע סוער ומעניין בשטח הבידור ובשטח הרומנטי. הוא יגיע לשיאו במו-צאישבת, אך עלול ל- קבל אופי אקטיבי מדי ביום ראשון. גם היכרות מיקרית ומב-טיחה במוצאישבת תתחדד ותיראה באור שונה ביום ראשון. הבעיות הקטנות של הבית עלולות להטרידך ולגזול את זמנך.

אתה נוטה השבוע, ב- ויכוחיך, להאשים את ההורים שהם הגורם הי-מעכב והמפריע לך ב- התפתחותך ובחתימתך לעצמאות, בו בזמן ש- הם משתדלים, לדברי-הם, רק לכוון אותך ול- הניע אותך להתייחס ל- חיים יותר ברצינות ול- היעזר בנסיגות האיש. אם תתאזר בסבלנות תיווכח שעמדת הורייך תשתנה ביחס אליך.

יחסים עם בת-זוגך עומדים בסימן סנטי-מנטלי השבוע, עם תחרות סמויה: מי יגיש ופתוח יותר לק-ראת השני. תיווכח ב- זה לפי התיסרוקת ו- הלבוש החגיגי המיו-עד הפעם למצוא חן בעיניך. אל תדחה כתיבתך בנושא הקשור לתחביבך, זה הזמן בעל הסיכויים לתשובה חיובית.

צפויה לך הצלחה מפ-תיעה בתימרון מוצלח בשטח עבודתך השבוע, אך היזהר שלא להיגרר כתוצאה מכך לסיכונים מוגזמים, פן תאבד ה-כל. אל תיתפש לדאגה כשיאמרו לך שאתה נר-אה חיוור. זה ייעלם לקראת סוף השבוע, אך שים לב לא להצטנן. אל תצאי לבד לקניות רציניות, חשוב שיהיה מישהו לידך.

תציל את עצמך מעצ-בנות אם תכוון מהר את עודף המרץ שלך לאפקים יצרניים. תי-ווכח לדעת שהמאמץ שהשקעת בכיבושים קטנים בשטח הרומנ-טי, לא היה כראוי, פרט לקשר מיוחד ב-מינו עם בת טלח או עקרב, המסוגלת להבין את נטיותיך האקטיביות בתקופה זו. טפל בשיניך.

אירוע מסויים שיהיה קשור בשידורי הט-לוויזיה או הרדיו השבוע, בביתך, יהיה הגורם הישיר לפעילות חוגגת שלך בע-תיד. ציוד אלקטרוני ש-תקנה השבוע יעסיק אותך דיוורים רבים, ועלול לשנות באופן יסודי את סדר שעות פעילותך. בת עקרב: היי מוכנה לך שעות יפעל בעקיפין לעכב את התפתחותך בעבודתך הי-יומיומית, באמתלות שו-נות שהן כביכול לטור-בתך. אל תילחמי. הסבירי בעדינות, ותיי-ווכחי שהזמן פועל לטובתך. לבשי סגול.

האחת שהסתירה את התעניינותה הר-מנטית בך במשך התקופה האחרונה, תפגין כלפך השבוע מחווה של ידידות ל- יצירת קשרים תרבות-יים וחברתיים. אם לא תעכב בעדה עכשיו ו- תלך לקראתה, היא תצליח בעתיד למצוא חן בעיני הורייך. בת קשת: קיים חשש רב לוויכוח ומריבה בין ידידך לבין אביך. הש-גיחי בשבע עיניים למנוע פגישה ביניהם, העלולה לפגוע בעיקר בך. לבשי אדום.

הזרם הזר

מכתב מסויים עלול להטיל אור על עניי-נ שאינו ידוע לרבים ממכריך ואינך מעוניין בפירסומו, והקשור ב- עקיפין בעיסוקך הפעיל בימים אלה מחזיק לש-עות העבודה. בשטח הי-פיננסי צפויה לך הק-לה קלילה אך יציבה. אתה עלול לעמוד הש-בוע תחת לחץ של בק-שות לקנות נכס יקר לביתך מבלי שתהיה לך-שות לבדוק את יעי-לותו. בת גדי: צפוי לך יום שבת מעניין וסוער, שבו יורעפו עליך פזרנות ונדיבות.

צפו להתערורות מחודשת של אישיותכם. השבוע מלווה בהרגשה אופטימית של תקווה ואמונה בעתיד. קשר ארעי עם מכר עלול להסתיים הש-בוע, אך יחודש קשר אמיתי עם ידיד ותיק, שהתרחק בגלל סיבות אובייקטיביות. שימי לב שלא לבזבז חרבה כספים על קניות פער-טות. יום חמישי הוא יום הוויכוחים הקט-נים שלך. השבוע תקבלי מחמאה מאדם שאת מעריכה ושאינו נוהג להחמיא.

העניינים לא יתפתחו בקלות כפי שאתה מצ-פה. שמור על קור-רוח וסבלנות עד יום שני, בו תתחיל לפתור העי-כוב והעניין יתחיל ל-זוז. אל תיתפשי למצבי-רוח בגלל הקשיחות ש-שלו כלפיך. נדמה לו שזו הדרך הטובה ב-יתר להרשים אותך. רק הסבר אמיתי מ-צידך, מבלי להיגרר לוויכוח, ישכנע אותו לשנות את התנהגותו. את נוטה לזלזל ב-הופעת החיצונית בימים אלה, ותולה את האשמה במיחושייך. לך למספרה והתייפי.

יש מכות? יש דיסקוטק!

אותם המכירים את אופיו הסוער אימרים שנכונה לו עוד קאריירה גדולה בעניינים הללו.
אה, ומה בקשר לצורה? כן, שמעתי שהוא עובד גם כזה.

צפריר

הוא הרביץ את המכות לציר שלמה צפ"ר, אבל קיבל אותו קוטי.
איך זה קרה? שני הצעירים רבו על בחור רה. אחת בשם גבי, שהיא דילת בחכרת התעופה האוסטרית. האחד טען שהשני גר סה לקחת אותה, והשני טען שהראשון גר סה לקחת אותה. הם לא הצליחו לשכנע האחד את השני בדיובורים, ואבישר החליט שזה לא ילך בלי מכות.
הוא הרים את ידו, ואז קפץ פיתאום קוטי ואמר שדחקא צפריר צודק. כבר היה חבל להוריד את היד שהורמה, ואבישר הוריד אותה על קוטי.
קוטי התרגז והחזיר. אבישר התרגז עוד יותר והחזיר כפליים, והציר צפריר לקח בינתיים את רגליו, השאיר לשני חבריו ל-סדר ביניהם את העניינים, והלך מהמקום.
במערכת המכות הללו לא התגלו בפעם הראשונה כשרונותיו הרבוגניים של אבישר. הוא גילה את עצמו כבר לפני שנה, כשבא עם נערת-זוהר למסיבה, ואותה נערה לא רצתה לחזור איתו לביתה.
למי היא חושבת את עצמה? הוא צעק, והתחיל לדרוך אחריה בחימה. היא נבהלה וברחה ממנו. היא חושבת שהיא תעשה לי כאן הצגות. אני אספק לה את העצמות! נערת-הזוהר לא נתנה לו הזדמנות להראות מה הוא יכול לעשות בשטח הזה, וברחה מהמסיבה במכוניתה.

אם יש בדיסקוטק מכות, משמע שהוא קיים. עד אז הוא עדיין לא בגדר דיסקוטק. מכאן אפשר להבין שהדיסקוטק של רזי נתן, קינגס קלאב, קיים. ביום החמישי נערכו בו המכות הראשונות.
המרבץ היה הציר שמעון אבישר.

גבי

האוושר הנכסף

ממכתב שהגיע השבוע ארצה, מסתבר שזיוה רודן חזלה להיות זיוה רודן, המוכרת כולס, והיום היא אשה חדשה לגמרי.

היא מאושרת.

מאז נישואיה, שנערכו לפני שנתיים, היא מאוהבת עד אין קץ. יש לה בעל. ולי בעל יש חווה. ובי חווה יש כסף. ובעל החווה הוא גם גבר יפה. והוא אוהב אותה. מסתבר שהיה למה לחכות כל ה-שנים הארוכות הללו. הדבר היחיד המ' עיב על אושרם הוא שאין להם עדיין ילדים.

זיוה

יון. בחודש מתקדם. והפילה. עכשיו יש לה כמה חלומות. היא חולמת להיכנס עוד פעם להריון. וללדת בן. והיא חולמת לשכנע את בעלה לעלות ארצה ולישקע בה.
הם יגיעו ארצה בפסח הקרוב. הוא יע' סוק כאן בעסקים שונים, והיא תעבוד ב'סלביזיה' הישראלית.

התוצאות

עם חלב הינקות. האמא שלה שהיחה שח' קנית, לא רצתה להניק אותה. וכדי לא לע' שות לה ינקות קשה, לקחו לה מינקת. וה' מינקת היתה הסופרת אנדה עמיר.

פרופסור דויד סר סיפר שהמחקרים הוכיחו שההנקה מונעת במידה מסוימת סרטן-שד אצל נשים, וכיוון שהוא כבר עסק בנושא זה, הוא גילה שבארץ יש כל כך הרבה חוקרי סרטן, עד שאפשר להגיד שיש כאן יותר אנשים החיים מהסרטן מא' שר כאלה המתים ממנו.

וכבר היום נשים רבות, בעלות רוח חלו' צית, הרוצות גם כן לתרום את תרומתן, והן כבר יקנות, ולא יכולות לשרת את המור' לדת בדרכים אחרות, תורמות את השתן שלהן למדינה.

הוא סיפר גם שהמחקרים הוכיחו שדח' קא הבנים הבכורים הם הפחות מוצלחים. הגאונים הם תמיד הרביעי ומעלה. זה כדי לעודד את הנשים ללדת עוד ועוד.

ואכן, בן-גוריון הדגים את הדברים וסי' פר שהוא הבן החמישי במשפחה, אם כי לקח לו הרבה זמן להיזכר איזה מיספר הוא. היו שם המון אחים, שנים-עשר, וחלק מהם מתו.
אם כי הוא הוסיף, לשם ענוה, שהגאון במשפחה שלהם היה דחקא הבכור. הוא לא אמר מי זה.

בתור הוכחה לכנס הזה באו אליו המון נשים בהריון, והבולטת בכולן, מבחינת הבטן וכל השאר, היתה בריז'יט, אשתו היפהפיה של ארנון מירשטיין, ואחריה ליאורה דנדארכ'עמי, אשתו של אלי דנדא, שהתחננה לפני שנה, ילדה כבר בן, ועכשיו היא שוב בהריון.
דריה פרידלנד סיפרה על מה שקלטה

כדאי לעזוב פעם את כל הרבילויות, ולראות — לשם שינוי — מה יוצא מהן. יוצאים מהן ילדים. וביום השבת בערב טיפלו בנושא הזה על כל צדדיו, בכנס שנערך במלון שרתון, למען קניית מכשיר למחלקת היולדות בח'השומר.

יעל דייקן, היולדת של השנה, היתה אורחת-הכבוד של הכנס, והיא סיפרה על לידות ועל ילדים. שלה כמובן. הרופאים אסרו עליה ללדת במשך שנה וחצי. אבל אחרי זה, היא הבטיחה, אני תיכף ומיד עושה עוד ילד. אני מקהה שהפעם זאת תהיה ילדה.

היא בטוחה שהילדים לא יפריעו לה בע' בודה הספרותית והציבורית שלה. הנה, עכשיו יש לה ילד, והיא יכולה לצאת ב' ערב, לכנס, בלי בעיות. איך? האבא שלה עושה לילד, בייבי-סיטינג.

מסתבר שזה התינוק עם הכ' הרבה ב'י סחון במדינה, העיר שמואל שי, המנחה. לדויד בן-גוריון היו סיפורים עוד יר' תר יפים. אני לא אוהב לדבר על דברים שלא ביצעתי, הוא אמר, אבל לדעתי צריך שכל אדם יהיו שישה ילדים. לא פחות. הוא לא ביצע את זה, כי פולה לא הסכימה. לעומת זה הוא נחם את האורחים וסיפר להם שהגברת בן-הרוש, שהיא אמא לעש' רים ילד, נמצאת עוד פעם בהריון. לא מוכרחים כולם להיות כמוה, הוא הסכים לחתור, אבל שישה זה לא קשה.

כבר לפני ארבעים שנה הוא אמר שצריך הרבה ילדים במדינה, ואז חשבו אותו ל' משוגע. היום כבר כולם רואים שאם לא יהיו כאן הרבה ילדים, המדינה תתחסל. בן-גוריון אמר שצריך לעשות ילדים, ופרופסור אהרן רבאן סיפר איך עושים אותם. נתגלה, הוא סיפר, שבשבת של נשים מעל לגיל שבעים יש הורמון, שב' עזרתו יכולות נשים עקרות להיכנס לה' ריון.

הוא נשאר על ידה. במשך השנה שהם הלכו יחד עבר עליהם הרבה. על נאחה עבר ניתוח שקדים, ועל דני בן-אב עברה נסיעה לחוץ-לארץ להכנת ההופעה של להקת הצ'רצ'ילים. הוא חזר לפני שבוע.
עכשיו הם רוצים להתחתן. ומי ימנע זאת בעדם?

האיש

שחיפש

ומצא

לפני שנה הלך האמרגן דני בן-אב למשרד השיכון, לחפש דירה, ומצא בחורה.

נאוה עזרי

הוא היה צריך לסדר דירה להוריו. המד' כירה היפהפיה נאוה עזרי אמרה לו אל מי לפנות, והוא כבר לא פנה לשום מקום.

כאבי

שני אנשי בוהימה נפגשים בבית-מרקחת. "מה אתה קונה?" שואל האחד, "כדורים נגד כאבי-בטן", עונה לו השני, "ואתה?", "אני? כדורים נגד כאבי-ראש".

שניים אחרים נפגשים בקופת-חולים. "מה יש לך?" שואל האחד, "כואבת לי הרגל. ולך?", "לי יש כאבים ביד".

מעניין איך מחלתי-מין אחת, העוברת בתוך חוגי הבוהימה, יכולה לכאוב גם בבטן, גם בראש, גם בידים וגם ברגליים.

בחתולה זה היה סוד. כל אחד ניסה להתרפא בסתר. אחר-כך אחד גילה לשני ולשלישי, וכולם כבר מתרפאים ביחד, וכדי שלא יצטרכו ללכת רחוק, החליטו לפתוח מרפאה בדיסקוטק.

התחילו לחקור ולחשב, ובסוף הגיעו אל מקור המחלה — נערה בת שש-עשרה, שהתגלתה על-ידי מגלח-חיכוכות ידוע, ועברה מיד ליד, והעבירה את המחלה מיד ליד, אם לא להתבטא בגסות.

מה שמורר היה, ומה שהזים פעם אחת ולתמיד את כל סיפורי האגדותיים של אותו מגלה, זה שהוא עצמו לא נדבק במחלה.

★ אפשר לראות
★★ רצוי לראות
★★★ חובה לראות

הולנוע

★ ★ הניאוריאליזם האיטלקי והאנגלי חזר עכשיו לעולם בצורה מסוגנת הרבה יותר ומיופיה. גם זאת אהבה (בן-יהודי דה, תל-אביב) הוא סרט אנגלי, המכניס את הצופה לתוך עולמה של נערה מכונת המעמד הנמוך, החיה, מתחנת ומסתובבת עם שני פושעים. הסרט אינו מזעזע כמו

וייט בן, גם זאת אהבה

הסרטים הראשונים שנעשו בסוג הזה ב-אנגליה, יש בו הרבה סנקיות גודאיות, ואסתטיקה לשמה, אבל הוא עשוי כל כך טוב, כל כך יפה ובכנות רבה, מישחק מצויין של קארול וייט וטראנס סטאמפ, מוסיקה נפלאה של דונאח, צבעים וצילום מים מלאי אחירה.

★ ★ דומה לו מאוד הצלע השנייה שית (גת, תל-אביב). שוב מוסיקה, צבי, עים, מישחק (אוסקאר ורנר), בסיפור על גבר, אשה ומאהבת.

★ ★ עוד פעם מוסיקה. עוד פעם צי לומים. עוד פעם שחקן מיוחד במינו. עוד פעם בימיו מלא טעם ורגש בחברת (הוד, תל-אביב). בו מסופר על בן מיליוני נרים המדוכא עלידי הוריו וקרוביו.

★ ★ חתונה יהודית. הודי לאיהודי של יהודים, אהבה בין בחור צנוע וביישן ר בחורה בת החברה, כנידה — כל זה ב סרט התמים והיפה של קלוד ברי, מזל טוב (גורדון, תל-אביב). עם צוות שחקנים טובים, ביניהם הבמאי עצמו.

★ ★ צ'ארלי (ארמון דוד, תל-אביב) הוא מפגר בשכלו שהפך גאון. סרט שיגר רתי על נושא בלתי-שיגרתי, המעורר לי מחשבה רבה, עם קליף רוברטסון.

★ ★ בעיית יחסים של לבנים ליברליים אל בעיית הכושים ואל הכושים עצמם מתוארת בסרט פשטני מאוד (נחש מי בא למערה, מוגרבי, תל-אביב) עם מישחק מרשים של קתרין הפבורן וספנסר טרייסי המנוח.

★ ולקינוח סעודה, קצת מתח ופעולה עם שחקנים כמו מייקל קיין ופרנסואז דורליאק, בסרט מבולבל מאוד, העוסק ב משוגע נוסף, שהחליט להחריב את העולם. העולם הקומוניסטי הפעם. (מוח שווה ביליון, ירון, תל-אביב).

מוסיהה

★ ★ התזמורת הפידהרמונית (הקונצרט הרביעי למנויים). יותר מכל תחום אמנותי מייצאת ישראל לחו"ל מוסיקאים, וביניהם מנצחים. ודוקא צעירים. על הקונצרט הרביעי של התזמורת מנצח אחד

המנצחים הצעירים האלה, משה עצמון בן 37, המנצח כבר שלוש שנים של תזמורת סימפוני באוסטרליה. לאחר הקונצרט השלישי של התזמורת, שהיה כבד, הגיע תורה של הופעה קלה יותר. בקונצרט הרביעי אפשר לשמוע את הידן ומוצרט, וליהנות מהופעת הסולן (צילון) אנדרה נאבארה. ה קטע הקליל ביותר, אך ודאי שלא הפחות רציני מבחינה מוסיקלית, הוא הסוויטה הארי יאנוש של קוראיי. הפתעה נוספת: ביצוע ראשון בארץ של הקונצרטו מס' 1 לצילון ולתזמורת של מיו, שהיה, אגב, יהודי. מסתבר כי לא רק מוסיקאים גרמנים היו מוחרמים עד עכשיו בפילהרמונית.

★ ★ יאלטה מנוחין ויואל רייס (ערב פסנתר בארבע ידיים). אינו משפחה מוצלחת. האח הגדול הוא הכנר המפורסם יהודי מנוחין, הבת הגדולה חפציבה הגיעה לשם עולמי בגינה על כלי אחר — פסנתר. ואף הבת הצעירה, יאלטה, זוכה לחהילה, ולא בגלל אחיה. בערב לפסנתר חופיע יחד עם בעלה, אף הוא פסנתרן ידוע, יואל רייס. ואין זה מספק אותם שהם מופיעים בקונצרט אחד. הם מבקשים להיות קרובים עוד יותר. התוצאה: ביצוע יצירה לפסנתר אחד וארבע ידיים. זוהי אהבה. לא?

★ ★ תזמורת סימפונית חיפה. המשוגע בארץ ליצירות באן ואולי אף ה מומחה לכך: פרנק פלג. מנצח על תזמורת זו, אך אינו מסתפק בכך, ואף מופיע כ סולן (צימבלו) ביצירות של כל המשפחה: יוהן סבסטיאן וברנו המוצלחים יותר וה מוצלחים פחות.

ספרים

★ ★ אמנות הסיפור (לאה גולדינג; ספריית פועלים) מוציאה לאור במה דורה הרביעית את ספרה של המשוררת והמרצה לספרות באוניברסיטה העברית ב ירושלים. בספר מנותחת אמנות הסיפור הקצר בכלל, ומובאים ניתוחים של סיפורים רבים החל מבוקאצ'ו, עבור לציכוב וכלה בעגנון. מעניין ומלא רגש. ולא רק לעוס קים בספרות באופן מיקצועי.

★ הקומדיה האנושית (ויליאם סארויאן; עם עובד) סיפור חם ורגיש, ה נוגע לליבו של כל קורא צעיר בגלל ה הומור שלו, העצב המתוק, והאמונה המת בטאת בפרקי ההתי של אנשים פשוטים ו קטנים בעיירה אמריקאית.

★ אישים בעיר הנצח (אברהם ב. ריבלין הוצאת אלף). מי היו השליה הקדוש, הרב שלום שרעבי, יהוסף שורץ, ניסים בכר ויחיאל כרי"ל? האם היתה עליה לירושלים במאה ה-13? על כל זה

הצגת השבוע

★ בימת הצוות. הזמרת

בעלת הקרחת מאת יוגין יונסקו. כשהגיע יונסקו, אחד מאבות תיאטרון-האבסורד, לאנגליה, עשה מה שעושה כל אחד — הלך ללמוד אנגלית. וכמו בכל לימוד שפה, היה שומע את המורה אומרת דברי חוכמה כמו "התיקרה למעלה וחי ריצפה למטה". "התה חם אבל ה חלב נשפך". ואמיתות גדולות אחד רות. החליט לכתוב מחזה שהרקע שלו הוא לימוד האנגלית. אחד זנת את השם, ונתן למחזה הקצר שם אחר, מפוצץ יותר, אם כי חסר כל משמעות.

היום אין מחזה גורם לתדהמה בקרב הקהל, אך כשנכתב מחזה האבסורד הראשון של יונסקו, אפי שר להבין מה היו התגובות. ה עליה פשוטה. זוג אנגלי משועי מס מבקר בביתו של זוג אנגלי משועמם אחר. הם מדברים על לא כלום, מבלי לשמוע האחד את דברי השני — חוסר קומוניקציה — וכך עושה גם המשרת שלהם ואף מפקח הכבאים המופיע כדי לבדוק אם אין איזו שריפה קטנה ומצטער כשהוא רואה כי נשאר מחוסר עבודה. מישחק חובבני אך קורקסי, ובימיו מעניין, המציג את השחקנים כמרינוסות — חיקוי ל הצגה בפאריז.

תן למשפחתך מלא ההנאה

תן להם סלווייה פיליפס
כי פיליפס הנו מכשיר
ברמה בין לאומית. כי פיליפס
77 שנות ניסיון וידע
שאין מתחרה לו.
לכן תן אפונך בפיליפס
סעודות פיליפס לשדוחך
ברחבי הארץ.

PHILIPS
פיליפס תמיד עולה יותר

ישרלקטרא בע"מ. סוכני פיליפס בישראל.

פרסום שבי חיפה

פתחנו מחלקת תסרוקות חדשה,
מיוחדת לפאות נכריות וחלקי פאות מהודרות,
בהנהלת הספרית המומחית

אסתר

מכירה ותסרוקות בסלון "דבורה"

יצרנים ויצואנים של פאות נכריות,
ראשונים באופנת הפאות בישראל,

רח' האדמו"ר מגור 37, בני-ברק, טל. 748054.

דלילה
הבושם המפתה
באריזה המפתה

תדריר

Elnett *Satin* HAIRSPRAY

נעלם בהברשה קלה

אלנט - הספריי העומר על בריאותו
ונמישותו הטבעית של השיער

אלנט - לחסרוקת מושלמת באמת.

L'ORÉAL
DE PARIS

המתנה הנכונה
לאשה האלגנטית
לחג החנוכה

קסם בשפתייך
זוהר לצפורנייך
בשפתונים ולכות של
דורה - גלוס

dura gloss

AMERICA'S LEADING BRAND

לבימוי (עודד קוטלר) ומישחק (עדנה פלי-דל, אמנון מסקין, ליאורה ריבלין, אלכס פלג) מצוינים.

★ סיפורי ושרי חסידים משלהבים ומרעידים את הלב בביצוע של חמישה צעירים עם גיטאות בבימוי מצויין של יוסי יורעאלי. איש חסיד היה.

★ אני ואת והמלחמה הבאה (בוטת) זהו תיאטרון סאטירי אמיתי. ראשון בארץ. סאטירה על המלחמה ועל האווירה שנוצרה אחריה. לא תמיד מתאימה למציאות, אך בדרך כלל חזקה, מעניינת ומצחיקה.

מספר אברהם ריבלין, בעצמו יליד אחת המשפחות החתיקות בירושלים (דור שישי) בספר קצר הכתוב בסגנון הישן.

★ חצי נחמה (רות בונדי, הוצאת יבנה). החיים הם עניין רציני מכדי שיקחו אותם ברצינות. הדבר היחיד שאפשר לעשות הוא לחזק מהם. זוהי השקפת העולם המובעת בספרה של עתונאית דבר השבוע, ואשתו של חבר מערכת מעריב רפאל בשן. 50 רשימות קצרות, הומורסיות, פליטונים, סאטירות ופרודיות על החיים בארץ, אך על נושאים שהם מעבר למה שקורה רק כאן בארץ: ביקור ב'קונצרט', חזרה מטיול בחו"ל, המספידים המקצועיים, כיצד להצליח במשרד מבלי להשתגע, על החסכון, האוטומציה, העישון ועוד. עיכר הקריקטוריסט זאב.

בידור

★ לואיג'י. זמר-להיטים בלגי, הנראה כמו איטלקי, ואף שר כאיטלקי להיטים שכמה מהם הגיעו לפסגות מצעדי הפזמון נים אמא רחמים ואחרים.

★ אריק איינשטיין במזל גד. ממשיך להופיע בהופעת היחיד שלו, כש-

תיאטרון

★ ז'אן קוקטו לא היה אמן גדול מאוד. הוא היה אמן רבגוני. הוא צייר. כתב

ה"ביטניקים"

★ אדוני הפסטיבל. מיטב להקות הקצב, שזכו בפרסי פסטיבל הקצב הישראלי, עורכות חמש הופעות בלבד ברחבי הארץ. הראשונה תהיה ביום חמישי זה, 12 בדצמבר, באולם קולנוע ירושלים בירושלים. אורחים מיוחדים: להקת כוכבי ציון (ראה עמודים 26-27). החל בשבוע הבא תופיע איתם גם הלהקה האורחת מאירופה, הביטניקים.

הוא מלחם על-ידי תזמורת הברנשים של פיאמנטה.

★ שדישיית התאומים. רבות פצצה. הופעתה החדשה של השלישיה נכנסת לשונונג. מערכונים ופזמונים על נושאים אקטואליים.

תערוכות

★ גלריה מבט מציגה תערוכת אקורד לים של א. גלעד, צייר וחיך שאינו מצויר ציורים גאומיים באותה מידה שאינו מסוגל, לעולם, לצייר ציורים רעים. הפשטות, הכנות, הרגישות והנימה האנושית החמה, שצינו תמיד את יצירתו, אינן חסרות גם בתערוכה זו. הצייר, הכבד קמעה, המסורבל, השקוע בעולם פנימי מלנכולי, מעמים מדי על האקורדל האהוב יותר קלות.

★ קבוצת הארבעה (צחק לשינסקי, מנחם למברג, אלי סופר, פרדי פנאין). בגלריה צ'מרינסקי, מציגה תערוכה ב'רוח הזמן'. משב רוח רענן מהול בחוסר מיקצועיות, יומרני, ולא מספיק רציני.

★ פנחס עשת מציג גופי ניקל מופשטים בגלריה גרדון. לא טוב ולא רע. אפשר לאהוב את פסליו, ואפשר לא לאהוב אותם. זה מוכיר פיסול טוב... אופנתי וקורטיבי. מתאים לקשט סלון בבית בורגני עם יומרות תרבותיות.

מחנות. כתב שירים, ופרווה. הוא סיפר בצורה אינטימית מאוד על דברים הנגעים לכל אדם. על הבדידות, על הפחד מהמוות, הוקנה, וכשהטובות ביצירות שלו, כמו, למשל, המונולוג של האשה המזוקנת המחכה לגיגולו שלה שיחזור הביתה, בוצעו על-ידי ארית פיאף, הן הרעידו לבבות. "לולא ארית פיאף" אמר ז'אן קוקטו בעצמו, היה חיפהפה האהוב יצירה חסרת ערך. (קוקטו מת משבץ זמן קצר לאחר מותה של ארית פיאף). ואכן כך היא נראית בתרגום לקוי של משה בן-שאל שהפך את שפת-הדיבור השוטפת של ה'סקסט שפה מסורבלת פתטית. לערב ז'אן קוקטו במועדון סורמלו בירושלים, בבימויה של דניה לוי, קשה להצליח בגלל השפה הכבדה שאין בה "אני" אלא רק "אנכי" ואין משפט כמו: "אני חושב" ב"ת" אלא רק: "חושבת אני" ובגלל משה חק שרובו חובבני, ואינו מסוגל להתגבר על סקסט שירי קשה, ואם בכל זאת יש מונולוג יפה של בחור שמצא את אהבתו בחג בלונה-פארק, ושם גם איבד אותה, ומונולוג של אשה מזוקנת שמולה סר ממנה בקאונו, הרי זה כבר משהו. וזה בעיקר הודות משחק טוב של שניים מההשחקנים: מאיר שטרן ושרה גוימן.

★ חנה מירון נפלאה, במחזמר קצת פחות נפלא, שבו מחפשת השוכנית דולי שידוך לאיש עשיר, ומוצאת לו את עצמה. (האלדו דולי: אלהמברה, 19).

★ אשה בודדה ומזוקנת חיה בחדר קטן וצר עם בעל אטום והמון פחרים, במהותו של הארולד פינטר החדר (מתוך ההצגה חדרים: בימת השחקנים) שזכה

השני

הסוד

שראש עיריית
ירושלים
מסתיר מפני
שותפיו הדתיים:

הכל
הנשי

של
קול
טדי